

International
Handball
Federation

Ομοσπονδία
Χειροσφαιρίσεως
Ελλάδος

Κανονισμός Παιχνιδιού

Έκδοση: 1 Ιουλίου 2016

ΜΙΓΚΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ

2016 – Σήμερα: Πρόεδρος Κ.Ε.Δ./Ο.Χ.Ε.

1989 – 2009: Διεθνής Διαιτητής Ι.Η.Φ.

2009 – Σήμερα: Διεθνής Παρατηρητής Ε.Η.Φ.

2010 – Σήμερα: Λέκτορας διαιτησίας Ε.Η.Φ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡ. ΜΕΪΜΑΡΙΔΗΣ

(Κ.Φ.Α.)

1999 – 2009: Διαιτητής Ε.Η.Φ.

2001 – 2008: Διαιτητής Β.ΗΒ. Ι.Η.Φ. - Ε.Η.Φ.

2010 – Σήμερα: Παρατηρητής Ε.Η.Φ.

2009 – Σήμερα: Παρατηρητής Β.ΗΒ. Ι.Η.Φ. - Ε.Η.Φ.

Λέκτορας Β.ΗΒ. Ι.Η.Φ. - Ε.Η.Φ.

ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Παρατηρητής Διαιτησίας ΟΧΕ

Πρώην μέλος Δ.Σ. ΚΕΔ - ΟΧΕ

Καθηγητής Διαιτησίας ΟΧΕ

Πρώην Διεθνής Παρατηρητής ΕΗΦ

Πίνακας περιεχομένων

Κανονισμοί παιχνιδιού

Σελίδα

1. Το Γήπεδο	7
2. Ο Χρόνος του Παιχνιδιού, Το Σήμα λήξης και η διακοπή του χρόνου	13
3. Η Μπάλα	19
4. Η Ομάδα , Αλλαγές, Εξοπλισμός, Τραυματισμένος παίκτης	20
5. Ο Τερματοφύλακας	27
6. Η Περιοχή Τέρματος	29
7. Ο Χειρισμός της Μπάλας, Παθητικό Παιχνίδι	32
8. Σφάλματα και Αντιαθλητική Συμπεριφορά	36
9. Η Επιτυχία Τέρματος	47
10. Η Εναρκτήρια Ρίψη	49
11. Η Πλάγια Ρίψη	51
12. Η Ρίψη Τερματοφύλακα	52
13. Η Ελεύθερη Ρίψη	53
14. Η Ρίψη 7-μέτρων	58

15. Γενικές Οδηγίες για την Εκτέλεση των Ρίψεων (Εναρκτήρια ρίψη, Πλάγια ρίψη, Ρίψη τερματοφύλακα, Ελεύθερη ρίψη, Ρίψη 7-μέτρων)	62
16. Οι Ποινές	67
17. Οι Διαιτητές	75
18. Ο Χρονομέτρης και ο Σημειωτής	78
Τα Σήματα	80
Διευκρινήσεις στον Κανονισμό Παιχνιδιού	90
Κανονισμοί για την Περιοχή Αναπληρωματικών	109

Οι Κανονισμοί Παιχνιδιού ισχύουν από την 1η Ιουλίου 2016

Το κείμενο των Κανονισμών, τα Σχόλια, τα Σήματα των Διαιτητών της ΙΗΦ, οι Διευκρινίσεις των κανόνων του παιχνιδιού και οι Κανονισμοί για την Περιοχή των Αναπληρωματικών, είναι συστατικά μέρη του συνολικού Κανονισμού.

Σημειώστε επίσης τις ολοκληρωμένες "Κατευθυντήριες γραμμές και ερμηνείες" που παρέχουν πρόσθετες οδηγίες σχετικά με την εφαρμογή ορισμένων άρθρων. Η προηγούμενη έκδοση που δημοσιεύθηκε το 2010 με ενημερώσεις δεν ισχύει πλέον. Οι "Κατευθυντήριες Γραμμές και οι ερμηνείες" θα επεκταθούν, εάν απαιτείται.

Σημείωση:

Για λόγους απλούστευσης, στο βιβλίο αυτό των Κανονισμών χρησιμοποιείται το αρσενικό γένος στο κείμενο, με σεβασμό προς τους παίκτες, συνοδούς, Διαιτητές και άλλα πρόσωπα.

Οι κανονισμοί όμως εφαρμόζονται ισότιμα σε άρρενες και θήλεις συμμετέχοντες, εκτός από την περίπτωση που αφορά το μέγεθος της χρησιμοποιούμενης μπάλας. (βλ. Άρθρο 3).

Το γήπεδο

1:1 Το γήπεδο (βλ. *διάγραμμα 1*) έχει σχήμα ορθογωνίου παραλληλογράμμου, διαστάσεων 20x40 μέτρα, αποτελούμενο από δύο περιοχές τέρματος (βλ. 1:4 και 1:6) και το υπόλοιπο γήπεδο. Οι μεγάλες γραμμές των ορίων ονομάζονται πλάγιες γραμμές και οι μικρές, γραμμές τέρματος (ανάμεσα στα δοκάρια) ή εξωτερικές γραμμές τέρματος (έξω από τα δοκάρια, στην κάθε πλευρά του τέρματος).

Μια ζώνη ασφαλείας περικλείει το γήπεδο, πλάτους τουλάχιστον 1 μέτρου κατά μήκος των πλαγίων γραμμών και 2 μέτρων πίσω από τις γραμμές τέρματος.

Τα χαρακτηριστικά του γηπέδου δεν επιτρέπεται να μεταβάλλονται, κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού, με τέτοιο τρόπο ώστε η μία ομάδα να κερδίζει πλεονέκτημα.

1:2 Το τέρμα (βλ. *διαγράμματα 2α και 2β*) τοποθετείται στη μέση της κάθε γραμμής τέρματος. Τα τέρματα είναι μόνιμα εφαρμοσμένα στο έδαφος ή στους τοίχους πίσω τους. Έχουν στο εσωτερικό τους δύο μέτρα ύψος και τρία μέτρα πλάτος.

Τα κάθετα συνδέονται με ένα οριζόντιο δοκάρι. Η πίσω πλευρά των δοκαριών είναι ευθυγραμμισμένη, με την εξωτερική πλευρά της γραμμής τέρματος. Τα κάθετα και το οριζόντιο δοκάρι έχουν 8 εκατοστά τετραγωνική τομή. Οι τρεις πλευρές, που είναι ορατές από το γήπεδο, είναι βαμμένες σε ζώνες δύο αντιθέτων χρωμάτων, που επίσης πρέπει να έρχονται καθαρά σε αντίθεση με τον πίσω χώρο.

Τα τέρματα πρέπει να έχουν δίχτυ, εφαρμοσμένο με τέτοιο τρόπο, ώστε όταν ρίχνεται η μπάλα στο τέρμα, να παραμένει εντός.

1:3 Όλες οι γραμμές του γηπέδου αποτελούν τμήμα της επιφάνειας την οποία περιβάλλουν. Η γραμμή τέρματος έχει πλάτος 8 εκατοστά μεταξύ των δοκαριών (βλ., *διάγραμμα 2α*), αντίθετα όλες οι άλλες γραμμές έχουν πλάτος 5 εκατοστά.

Οι γραμμές που οριοθετούν δύο γειτονικές περιοχές, μπορεί να αντικατασταθούν από τον διαφορετικό χρωματισμό των γειτονικών αυτών περιοχών του δαπέδου.

1:4 Εμπρός από το κάθε τέρμα βρίσκεται η περιοχή τέρματος (βλ. *διάγραμμα 5 σελ 146*) Η περιοχή τέρματος ορίζεται από τη γραμμή περιοχής τέρματος (γραμμή των 6 μέτρων), η οποία χαράσσεται ως εξής:

α) με μια γραμμή μήκους 3 μέτρων ακριβώς εμπρός στο τέρμα, η γραμμή αυτή είναι παράλληλη και σε απόσταση 6 μέτρων από τη γραμμή τέρματος,

β) με δύο τεταρτοκύκλια, το καθένα ακτίνας 6 μέτρων (μετρημένα από την πίσω εσωτερική γωνία των καθέτων δοκαριών) που ενώνουν την παράλληλη γραμμή των 3 μέτρων, με την εξωτερική γραμμή τέρματος (βλ. *διαγράμματα 1 και 2α*)

1:5 Η γραμμή των ελευθέρων ρίψεων (γραμμή των 9 μέτρων) είναι μια διακεκομμένη γραμμή, χαραγμένη 3 μέτρα έξω από τη γραμμή περιοχής τέρματος. Τα τμήματα και τα κενά μεταξύ τους έχουν μήκος 15 εκατοστά (βλ. *διάγραμμα 1*).

1:6 Η γραμμή των 7 μέτρων είναι μια γραμμή μήκους 1 μέτρου, ακριβώς εμπρός στο τέρμα. Είναι παράλληλη και σε απόσταση 7 μέτρων από τη γραμμή τέρματος (μετρημένα από το πίσω άκρο της γραμμής τέρματος στο μπροστινό άκρο της γραμμής των 4 μέτρων) (βλ. *διάγραμμα 1*).

1:7 Η γραμμή περιορισμού του τερματοφύλακα (γραμμή 4 μέτρων), είναι μια γραμμή μήκους 15 εκατοστών, ακριβώς εμπρός στο τέρμα. Είναι παράλληλη και σε απόσταση 4 μέτρων από τη γραμμή τέρματος (μετρημένα από την πίσω πλευρά της γραμμής τέρματος μέχρι την εμπρόσθια πλευρά της γραμμής περιορισμού, των 4 μέτρων του τερματοφύλακα) (βλ. *διάγραμμα 1*).

1:8 Η κεντρική γραμμή συνδέει τα μέσα των δύο πλάγιων γραμμών (βλ. *διαγράμματα 1 και 3*).

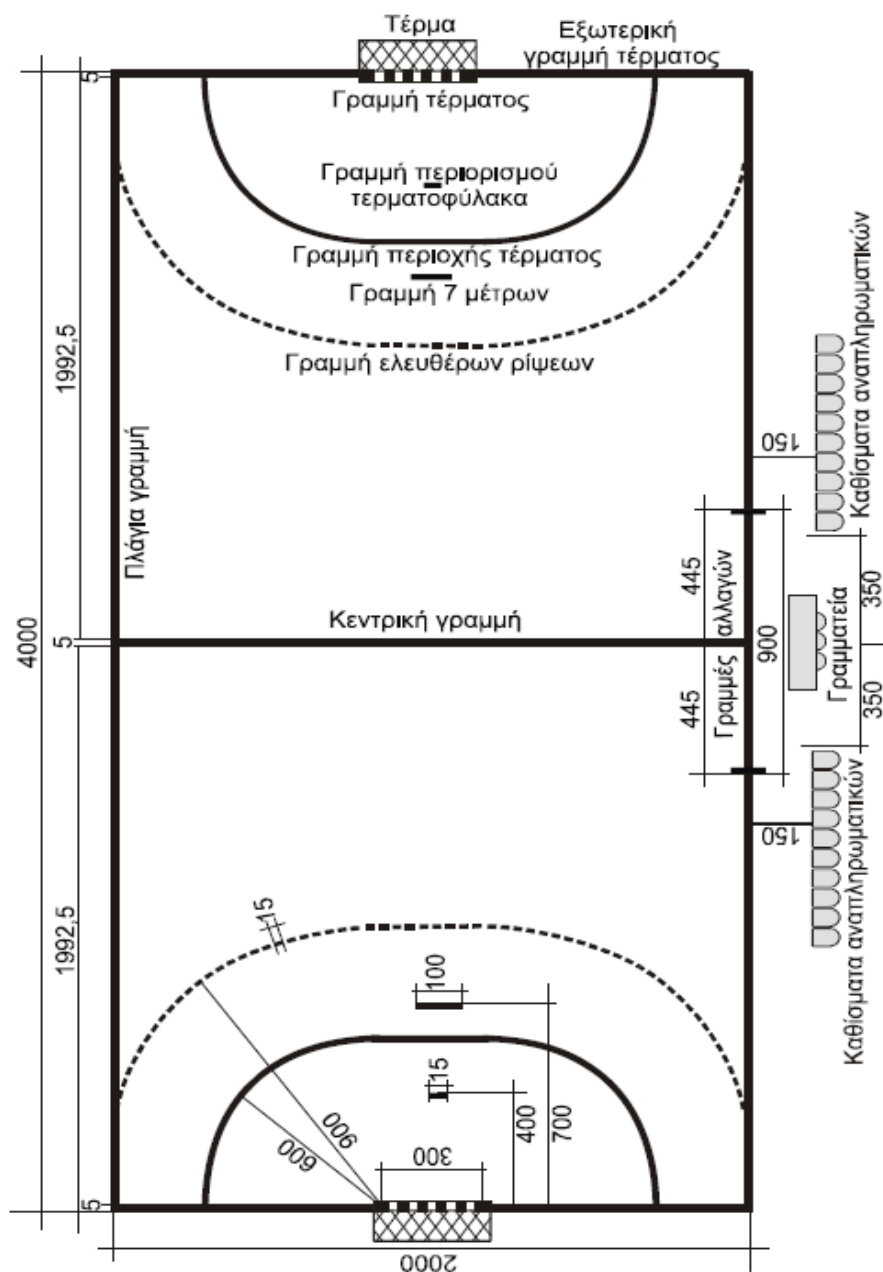

1:9 Η γραμμή αλλαγών κάθε ομάδας (ένα τμήμα της πλάγιας γραμμής), εκτείνεται από την κεντρική γραμμή μέχρι ενός σημείου πάνω στην πλάγια γραμμή, σε απόσταση 4.5 μέτρων από την κεντρική γραμμή. Το τελικό αυτό σημείο της γραμμής αλλαγών σημειώνεται με μια γραμμή παράλληλη και σε απόσταση 4.5 μέτρων από την κεντρική γραμμή, η οποία εκτείνεται κατά 15 εκατοστά μέσα στο γήπεδο και κατά 15 εκατοστά έξω από το γήπεδο (βλ. διαγράμματα 1 και 3).

Σημείωση:

Λεπτομερέστερες τεχνικές απαιτήσεις για το γήπεδο και τα τέρματα, βρίσκονται στις “Οδηγίες για το γήπεδο και τα τέρματα” που αρχίζουν από την σελίδα 146.

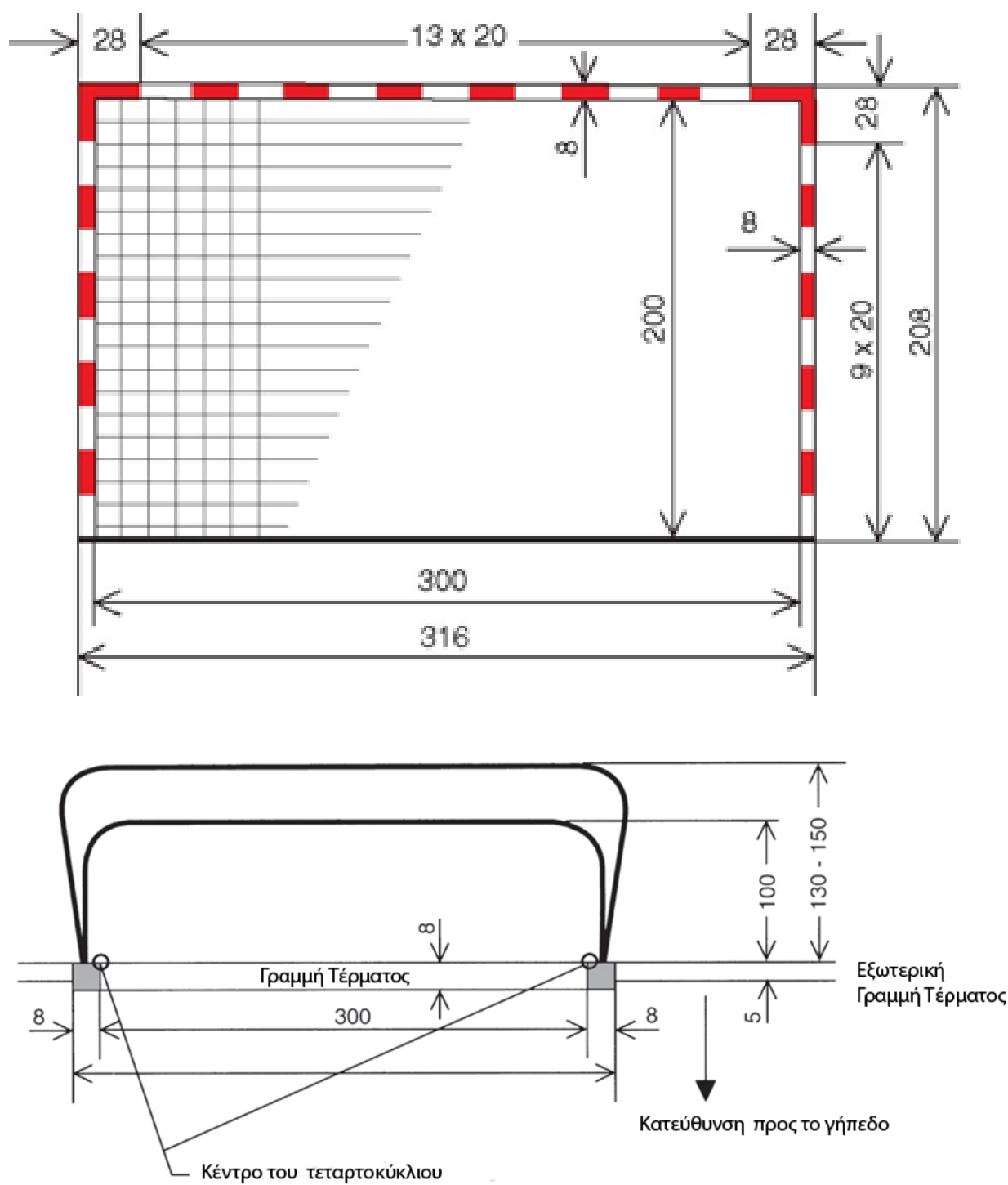
Διάγραμμα 1. Το γήπεδο

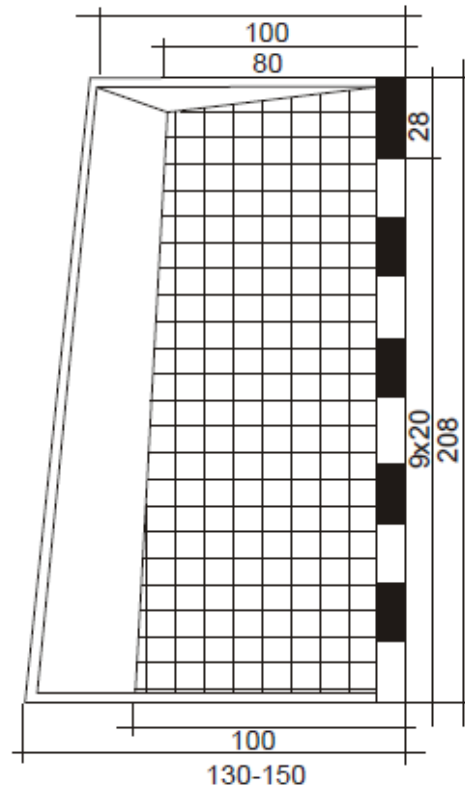
Οι διαστάσεις σημειώνονται σε εκατοστά

Περιοχή τέρματος: Βλ. επίσης το διάγραμμα 5 (σελ. 146)

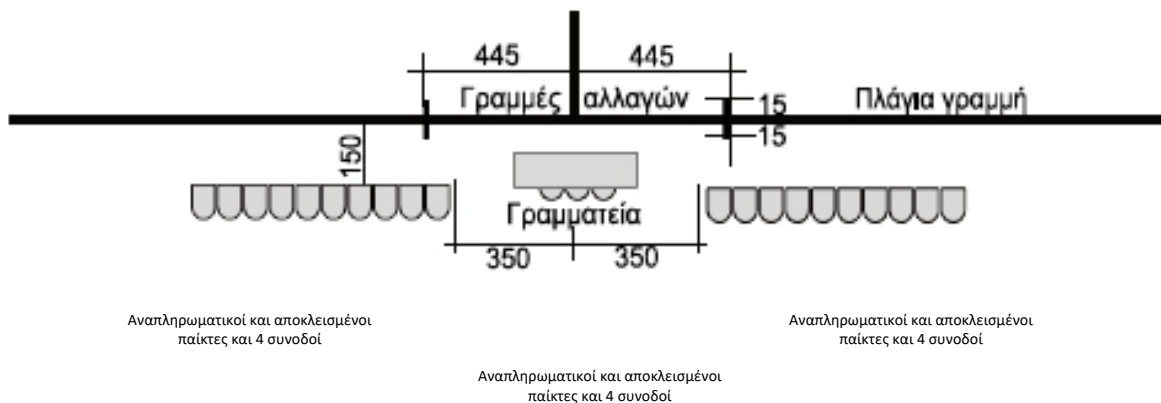
Διάγραμμα 2α: Το τέρμα

Διάγραμμα 2β: Το τέρμα - πλάγια όψη

Διάγραμμα 3: Γραμμές αλλαγών και περιοχή αναπληρωματικών

Το τραπέζι της Γραμματείας και τα καθίσματα των αναπληρωματικών πρέπει να τοποθετηθούν με τέτοιο τρόπο ώστε οι κριτές να μπορούν να βλέπουν τις γραμμές των αλλαγών. Το τραπέζι θα τοποθετηθεί ποιο κοντά στην πλάγια γραμμή από τα καθίσματα αλλά τουλάχιστον 50 εκατοστά έξω από την πλάγια γραμμή.

Ο χρόνος του παιχνιδιού, το σήμα λήξης και η διακοπή του χρόνου

Ο χρόνος του παιχνιδιού

2:1 Ο κανονικός χρόνος για όλες τις ομάδες ανδρών και γυναικών, με παίκτες ηλικίας 16 ετών και άνω, είναι 2 ημίχρονα των 30 λεπτών. Το διάλειμμα του ημιχρόνου είναι κανονικά 10 λεπτά.

Ο κανονικός χρόνος για ομάδες νέων είναι 2x25 λεπτά, για ηλικίες 12-16 ετών και 2x20 λεπτά, για ηλικίες 8-12 ετών. Το διάλειμμα του ημιχρόνου είναι κανονικά 10 λεπτά και στις δύο περιπτώσεις.

Σημείωση:

Η IHF, οι ηπειρωτικές συνομοσπονδίες και οι εθνικές ομοσπονδίες έχουν το δικαίωμα να εφαρμόζουν ρυθμιστικές παρεκκλίσεις στους τομείς αρμοδιότητάς τους όσον αφορά το διάλειμμα του ημιχρόνου. Ο μέγιστος χρόνος του διαλείματος κατά το ημίχρονο είναι 15 λεπτά.

2:2 Αν το παιχνίδι είναι ισόπαλο στο τέλος του κανονικού χρόνου και πρέπει να αναδειχθεί νικητής, παίζεται παράταση, μετά από ένα 5-λεπτών διάλειμμα. Η παράταση αποτελείται από 2 ημίχρονα των 5 λεπτών, με 1-λεπτό διάλειμμα ημιχρόνου.

Αν μετά την πρώτη παράταση το παιχνίδι είναι πάλι ισόπαλο, παίζεται μια δεύτερη παράταση μετά από διάλειμμα 5-λεπτών. Και αυτή η παράταση έχει 2 ημίχρονα των 5-λεπτών, με ένα 1-λεπτό διάλειμμα ημιχρόνου.

Αν το παιχνίδι είναι ακόμα ισόπαλο, ο νικητής αναδεικνύεται σύμφωνα με τους κανονισμούς της συγκεκριμένης διοργάνωσης. Στην περίπτωση που θα χρησιμοποιηθεί η διαδικασία ρίψεων 7- μέτρων, για την ανάδειξη νικητή, θα ακολουθηθεί η παρακάτω ενδεδειγμένη διαδικασία.

Σχόλια:

Αν χρησιμοποιείται η διαδικασία ρίψεων 7-μέτρων για να αναδειχθεί νικήτρια ομάδα, δικαιούνται να συμμετάσχουν σε αυτήν, οι παίκτες που δεν έχουν αποβληθεί και όσοι, στο τέλος του κανονικού χρόνου, δεν είναι ακόμα αποκλεισμένοι (βλ. το άρθρο 4:1, 4^η παράγραφος). Κάθε ομάδα δηλώνει 5 παίκτες, οι οποίοι εκτελούν από μία ρίψη ο καθένας, εναλλασσόμενοι με τους παίκτες της άλλης ομάδας. Δεν είναι υποχρεωμένες οι ομάδες να προκαθορίσουν τη σειρά των ριπών τους. Οι παίκτες που θα χρησιμοποιηθούν σαν τερματοφύλακες επιλέγονται ελεύθερα και μπορούν να αντικατασταθούν από τους παίκτες, που δικαιούνται να συμμετάσχουν. Οι παίκτες μπορούν να συμμετάσχουν στη διαδικασία ρίψεων 7-μέτρων σαν ρίπτες και σαν τερματοφύλακες.

Οι Διαιτητές επιλέγουν ποιο τέρμα θα χρησιμοποιηθεί. Εκτελούν ρίψη νομίσματος και η νικήτρια ομάδα αποφασίζει αν θέλει να εκτελέσει ρίψη πρώτη είτε τελευταία. Σε περίπτωση που οι ρίψεις πρέπει να συνεχιστούν, μετά την εκτέλεση των πέντε πρώτων ρίψεων από κάθε ομάδα, επειδή το αποτέλεσμα είναι ακόμα ισόπαλο, θα χρησιμοποιηθεί αντίστροφη σειρά, για τις υπόλοιπες ρίψεις.

Για αυτή τη συνέχεια, κάθε ομάδα δηλώνει ξανά πέντε παίκτες. Όλοι είτε μερικοί από αυτούς μπορεί να είναι οι ίδιοι, όπως και στον πρώτο γύρο. Αυτή η μέθοδος δήλωσης πέντε παικτών κάθε φορά, συνεχίζεται για όσο απαιτείται. Ο νικητής όμως, τώρα, αναδεικνύεται αμέσως μόλις υπάρξει διαφορά ενός τέρματος, αφού και οι δύο ομάδες έχουν εκτελέσει τον ίδιο αριθμό ρίψεων.

Οι παίκτες μπορεί να αποβληθούν από την παραπέρα συμμετοχή τους, στη διαδικασία εκτέλεσης ρίψεων 7-μέτρων, σε περιπτώσεις σοβαρής ή επαναλαμβανόμενης αντιαθλητικής συμπεριφοράς (16:6ε). Αν αυτή η ποινή δοθεί σε παίκτη, που μόλις έχει δηλωθεί στην ομάδα των πέντε ριπών, η ομάδα του πρέπει να δηλώσει έναν άλλον ρίπτη.

Το σήμα λήξης

2:3 Ο χρόνος του παιχνιδιού αρχίζει με το σφύριγμα των Διαιτητών για την αρχική εναρκτήρια ρίψη. Τελειώνει με το αυτόματο σήμα λήξης του ηλεκτρονικού πίνακα ή του χρονομέτρη. Αν δεν ακουστεί τέτοιο σήμα, σφυρίζει ο Διαιτητής, ο χρονομέτρης ή ο παρατηρητής για να σημειώσει το τέλος του παιχνιδιού (17:9).

Σχόλια:

Αν δεν είναι διαθέσιμος ηλεκτρονικός πίνακας με αυτόματο σήμα λήξης, ο χρονομέτρης θα χρησιμοποιήσει επιτραπέζιο ρολόι ή χρονόμετρο χειριού και θα τερματίσει το παιχνίδι με δικό του σήμα λήξης (18:2, 2^η παράγραφος).

2:4 Οι παραβάσεις και η αντιαθλητική συμπεριφορά που γίνονται πριν είτε ταυτόχρονα με το σήμα λήξης (των ημιχρόνων, του κανονικού παιχνιδιού ή των παρατάσεων), θα τιμωρηθούν, ακόμα και αν η ελεύθερη ρίψη (σύμφωνα με το 13:1) είτε η ρίψη των 7-μέτρων, δεν είναι δυνατόν να εκτελεστεί, παρά μόνον μετά το σήμα λήξης.

Με τον ίδιο τρόπο, η ρίψη πρέπει να επαναληφθεί, αν το σήμα λήξης (των ημιχρόνων, του κανονικού παιχνιδιού ή των παρατάσεων) ηχήσει, ακριβώς, όταν εκτελείται ελεύθερη ρίψη είτε ρίψη 7-μέτρων ή όταν η μπάλα βρίσκεται ήδη στον αέρα.

Και στις δύο περιπτώσεις οι Διαιτητές σημειώνουν το τέλος του παιχνιδιού, μόνο αφού έχει εκτελεσθεί (είτε επανεκτελεσθεί) η ελεύθερη ρίψη είτε η ρίψη 7-μέτρων και έχει οριστικοποιηθεί το άμεσο αποτέλεσμα της.

2:5 Για τις ελεύθερες ρίψεις που εκτελούνται (είτε επανεκτελούνται) σύμφωνα με το άρθρο 2:4, εφαρμόζονται ειδικοί περιορισμοί, που αφορούν τις θέσεις και τις αλλαγές των παικτών. Σαν εξαίρεση στην συνήθη ελαστικότητα των αλλαγών του 4:4, η μόνη αλλαγή παίκτη που επιτρέπεται, είναι για έναν παίκτη της ομάδας που εκτελεί τη ρίψη. Ομοίως, η αμυντική ομάδα επιτρέπεται να αντικαταστήσει έναν παίκτη γηπέδου με έναν τερματοφύλακα εάν η ομάδα παίζει χωρίς τερματοφύλακα όταν δοθεί το τελικό σήμα. Οι παραβάσεις τιμωρούνται σύμφωνα με το άρθρο 4:5,1^η παράγραφος. Επιπλέον όλοι οι συμπαίκτες του ρίπτη, πρέπει να τοποθετηθούν τουλάχιστον 3 μέτρα μακριά από τον ρίπτη και επιπλέον να βρίσκονται έξω από τη γραμμή ελευθέρων ρίψεων των αντιπάλων (13:7, 15:6, Διευκρίνιση 1) Οι θέσεις των αμυνομένων παικτών ημειώνονται στο άρθρο 13:8.

2:6 Οι παίκτες και οι συνοδοί υπόκεινται σε προσωπικές ποινές για παραβάσεις ή αντιαθλητική συμπεριφορά, η οποία εκδηλώνεται κατά τη διάρκεια εκτέλεσης της ελεύθερης ρίψης ή της ρίψης 7-μέτρων, στις περιπτώσεις που περιγράφονται στο άρθρο 2:4-5. Η παράβαση όμως κατά τη διάρκεια μιας τέτοιας ρίψης, δεν μπορεί να οδηγήσει σε ελεύθερη ρίψη υπέρ των αντιπάλων.

2:7 Αν οι Διαιτητές διαπιστώσουν ότι, ο χρονομέτρης έχει δώσει το σήμα λήξης (των ημίχρονων, του κανονικού παιχνιδιού ή των παρατάσεων) πολύ νωρίς, πρέπει να κρατήσουν τους παίκτες στο γήπεδο και να παίξουν τον υπόλοιπο χρόνο.

Η ομάδα που είχε την κατοχή της μπάλας κατά τη στιγμή του πρόωρου σήματος λήξης, θα διατηρήσει την κατοχή όταν ξαναρχίσει το παιχνίδι. Αν η μπάλα ήταν εκτός παιχνιδιού, τότε το παιχνίδι θα ξαναρχίσει με τη ρίψη που αντιστοιχεί σε αυτή την περίπτωση. Αν η μπάλα παιζόταν τότε το παιχνίδι ξαναρχίζει με ελεύθερη ρίψη, σύμφωνα με το άρθρο 13:4α-β.

Αν το πρώτο ημίχρονο του παιχνιδιού (ή της παράτασης) τερματίστηκε πολύ αργά, το δεύτερο ημίχρονο πρέπει να συντομευτεί ανάλογα. Αν το δεύτερο ημίχρονο του παιχνιδιού (ή της παράτασης) τερματίστηκε πολύ αργά, τότε οι Διαιτητές δεν είναι πια σε θέση να αλλάξουν οτιδήποτε.

Διακοπή του χρόνου

2:8 Οι διαιτητές αποφασίζουν για την έναρξη και τη διάρκεια μιας διακοπής («ταϊμ άουτ»).

Η διακοπή του χρόνου είναι υποχρεωτική όταν :

- α) δίνεται δίλεπτος αποκλεισμός ή αποβολή,
- β) παραχωρείται διακοπή ενός λεπτού σε ομάδα,
- γ) υπάρχει σφύριγμα του χρονομέτρη ή του Παρατηρητή,
- δ) είναι απαραίτητες διασκέψεις μεταξύ των Διαιτητών σύμφωνα με το άρθρο 17:7.

Διακοπή του χρόνου δίνεται κανονικά και σε ορισμένες άλλες περιπτώσεις, που εξαρτώνται από την κατάσταση του παιχνιδιού (βλ. Διευκρίνιση 2).

Οι παραβάσεις κατά τη διακοπή του χρόνου, έχουν τις ίδιες συνέπειες με τις παραβάσεις κατά τη διάρκεια του χρόνου (16:10)

- 2:9** Γενικά οι Διαιτητές αποφασίζουν για το σταμάτημα και το ξεκίνημα του ρολογιού, όταν διακόπτεται ο χρόνος. Η διακοπή του χρόνου επισημαίνεται στον χρονομέτρη, με τρία σύντομα σφυρίγματα και το σήμα 15. Σε περίπτωση όμως υποχρεωτικών διακοπών του χρόνου, όπου το παιχνίδι έχει διακοπεί με σφύριγμα του χρονομέτρη ή του Παρατηρητή (2:8β-γ), απαιτείται να σταματήσει ο χρονομέτρης, αμέσως, το επίσημο χρονόμετρο, χωρίς να περιμένει επιβεβαίωση των Διαιτητών. Η επανέναρξη του παιχνιδιού, μετά από διακοπή του χρόνου, επισημαίνεται πάντα με σφύριγμα (15:5β).

Σχόλια:

Το σφύριγμα του χρονομέτρη ή του Παρατηρητή στην πραγματικότητα σταματά το παιχνίδι. Ακόμα και αν οι Διαιτητές (και οι παίκτες) δεν καταλάβουν αμέσως ότι διακόπηκε το παιχνίδι, κάθε ενέργεια στο γήπεδο μετά το σφύριγμα, είναι αντικανονική. Αυτό σημαίνει ότι αν επιτευχθεί “τέρμα” μετά το σφύριγμα της γραμματείας, θα ακυρωθεί. Με τον ίδιο τρόπο, μια απόφαση για καταλογισμό ρίψης υπέρ μιας ομάδας (ρίψη 7- μέτρων, ελεύθερη ρίψη, πλάγια ρίψη, εναρκτήρια ρίψη ή ρίψη τερματοφύλακα) είναι επίσης αντικανονική. Αντίθετα, το παιχνίδι θα ξαναρχίσει με τρόπο που να ανταποκρίνεται στην κατάσταση που υπήρχε, όταν σφύριζε ο χρονομέτρης ή ο Παρατηρητής. (Θα πρέπει να θυμόμαστε ότι ένας χαρακτηριστικός λόγος επέμβασης, είναι η διακοπή ενός λεπτού σε ομάδα είτε η λάθος αλλαγή).

Κάθε προσωπική ποινή όμως, που δόθηκε από τους Διαιτητές μεταξύ του σφυρίγματος της γραμματείας και της στιγμής που οι Διαιτητές διέκοψαν το παιχνίδι, παραμένει σε ισχύ. Αυτό εφαρμόζεται ανεξάρτητα από το είδος της παράβασης και τη σοβαρότητα της ποινής.

- 2:10** Κάθε ομάδα έχει το δικαίωμα να πάρει μια διακοπή 1-λεπτού (time-out ομάδας) σε κάθε ημίχρονο του κανονικού παιχνιδιού, όχι όμως στις παρατάσεις (Διευκρίνιση 3).

Σημείωση:

Η IHF, οι ηπειρωτικές συνομοσπονδίες και οι εθνικές ομοσπονδίες έχουν το δικαίωμα να εφαρμόζουν ρυθμιστικές παρεκκλίσεις στις χωρικές περιοχές αρμοδιότητάς τους όσον αφορά τον αριθμό των ομαδικών διακοπών (time-outs ομάδα). Λέγοντας ότι κάθε ομάδα έχει το δικαίωμα να λάβει μέχρι και 3 ομαδικά τάιμ άουτ του 1-λεπτού ανά αγώνα (εξαιρούνται οι παρατάσεις), αλλά μπορεί να τους δοθεί το μέγιστο όριο, των δύο τάιμ άουτ σε κάθε ημίχρονο του κανονικού χρόνου παιχνιδιού. (βλ. σημείωση στην Διευκρίνιση 3)

Η μπάλα

3:1 Η μπάλα είναι κατασκευασμένη από δέρμα ή συνθετικό υλικό. Πρέπει να είναι σφαιρική. Η επιφάνεια της δεν πρέπει να είναι γυαλιστερή ή ολισθηρή (17:3).

3:2 Το μέγεθος, η περιφέρεια και το βάρος, που χρησιμοποιούνται από τις διάφορες κατηγορίες ομάδων είναι:

- 58-60 εκατοστά και 425-475 γραμμάρια (IHF μέγεθος 3) για άνδρες και εφήβους (ηλικίας άνω των 16 ετών).
- 54-56 εκατοστά και 325-375 γραμμάρια (IHF μέγεθος 2) για γυναίκες, νεανίδες (ηλικίας άνω των 14 ετών) και παιδιά (ηλικίας 12-16 ετών)
- 50-52 εκατοστά και 290-330 γραμμάρια (IHF μέγεθος 1) για πανκορασίδες (8-14 ετών) και πανπαιδες (8-12 ετών)

Σχόλια:

Οι τεχνικές απαιτήσεις για τις μπάλες, που χρησιμοποιούνται σε όλους τους επίσημους διεθνείς αγώνες, περιγράφονται στον “Κανονισμό για τις μπάλες της Διεθνούς Ομοσπονδίας”.

Το μέγεθος και το βάρος για τις μπάλες που χρησιμοποιούνται για την “κατηγορία μίνι” δεν ρυθμίζονται από τους κανονικούς κανονισμούς παιχνιδιού.

3:3 Σε κάθε αγώνα πρέπει να είναι διαθέσιμες τουλάχιστον δύο μπάλες. Η εφεδρική μπάλα πρέπει να είναι διαθέσιμη, αμέσως, στο τραπέζι του χρονομέτρη κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού. Οι μπάλες πρέπει είναι σύμφωνες με τις απαιτήσεις του άρθρου 3:1-2.

3:4 Οι Διαιτητές αποφασίζουν πότε θα χρησιμοποιηθεί η εφεδρική μπάλα. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι Διαιτητές θα βάλουν γρήγορα την εφεδρική μπάλα στο παιχνίδι, για να ελαχιστοποιήσουν τις διακοπές του παιχνιδιού και να αποφύγουν διακοπές του χρόνου (time-outs).

Η Ομάδα, Αλλαγές, Εξοπλισμός, Τραυματισμός παίκτη

Η ομάδα

4:1 Η ομάδα αποτελείται από 16 το πολύ παίκτες.

Όχι περισσότεροι από 7 παίκτες μπορούν να είναι παρόντες στο γήπεδο, την ίδια στιγμή. Οι υπόλοιποι παίκτες είναι αναπληρωματικοί.

Ένας παίκτης που διακρίνεται ως τερματοφύλακας μπορεί να γίνει παίκτης γηπέδου ανά πάσα στιγμή (*σημείωση, ωστόσο, άρθρο 8:5 σχόλιο 2^{ης} παραγράφου*). Ομοίως, ένας παίκτης γηπέδου μπορεί να γίνει τερματοφύλακας ανά πάσα στιγμή καθώς θα αναγνωρίζεται ως τερματοφύλακας (*βλ. ωστόσο 4:4 και 4:7*)

Εάν η ομάδα παίζει χωρίς τερματοφύλακα ο μέγιστος αριθμός των παικτών που πρέπει να βρίσκονται στο γήπεδο ταυτόχρονα είναι 7 (*βλ. άρθρα. 4:7, 6:1, 6:2γ, 6:3, 8:7στ., 14:1α*)

Τα άρθρα 4:4 – 4:7 πρέπει να εφαρμόζονται σε αντικαταστάσεις του τερματοφύλακα με παίκτη γηπέδου.

Η ομάδα πρέπει να έχει τουλάχιστον επτά παίκτες στο γήπεδο, κατά την έναρξη του παιχνιδιού.

Ο αριθμός των παικτών της ομάδας μπορεί να αυξηθεί σε 16, οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού, περιλαμβανομένων των παρατάσεων.

Το παιχνίδι μπορεί να συνεχιστεί, ακόμα και αν η ομάδα μειωθεί σε λιγότερους από 5 παίκτες στο γήπεδο. Στην αρμοδιότητα των Διαιτητών είναι να αποφασίσουν, αν και τότε θα διακοπεί οριστικά το παιχνίδι (*17:12*).

Σημείωση:

Η IHF, οι ηπειρωτικές συνομοσπονδίες και οι εθνικές ομοσπονδίες έχουν το δικαίωμα να εφαρμόζουν ρυθμιστικές παρεκκλίσεις στις χωρικές περιοχές αρμοδιότητάς τους όσον αφορά τον αριθμό των παικτών. Ωστόσο δεν επιτρέπονται περισσότεροι από 16 παίκτες.

4:2 Η ομάδα επιτρέπεται να χρησιμοποιεί τέσσερις το πολύ συνοδούς, κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού. Οι συνοδοί αυτοί δεν επιτρέπεται να αντικατασταθούν κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού. Ένας από αυτούς πρέπει να έχει οριστεί σαν «υπεύθυνος συνοδός της ομάδας». Μόνο αυτός ο συνοδός επιτρέπεται να απευθύνεται στον χρονομέτρη/σημειωτή και, πιθανώς, στους Διαιτητές (βλ. όμως τη Διευκρίνιση 3)

Ο συνοδός, γενικά, δεν επιτρέπεται να εισέρχεται στο γήπεδο, κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού. Η παράβαση αυτού του κανονισμού τιμωρείται σαν αντιαθλητική συμπεριφορά (βλ. 8:7-10, 16:1β, 16:3ε-η και 16:6γ). Το παιχνίδι ξαναρχίζει με ελεύθερη ρίψη υπέρ των αντιπάλων (13:1α-β, δείτε όμως τη Διευκρίνιση 7).

Ο “υπεύθυνος συνοδός της ομάδας” θα εξασφαλίσει ότι, κατά την έναρξη του παιχνιδιού, κανένα άλλο πρόσωπο παρευρίσκεται στην περιοχή των αναπληρωματικών, εκτός των εγγεγραμμένων στο φύλλο αγώνα συνοδών (4^{ων} το πολύ) και των παικτών που δικαιούνται να συμμετάσχουν (βλ. 4:3). Η παράβαση αυτού του κανονισμού οδηγεί σε προοδευτική τιμωρία για τον “υπεύθυνο συνοδό της ομάδας” (16:1β, 16:3ε και 16:6γ).

4:3 Ο παίκτης ή ο συνοδός δικαιούται να συμμετάσχει αν είναι παρών κατά την έναρξη του παιχνιδιού και περιλαμβάνεται στο φύλλο αγώνα.

Παίκτες και συνοδοί που φθάνουν μετά την έναρξη του παιχνιδιού, πρέπει να αποκτήσουν το δικαίωμα συμμετοχής από τον κριτή/σημειωτή και να γραφούν στο φύλλο αγώνα.

Ο παίκτης που δικαιούται να συμμετάσχει, μπορεί κατ’ αρχήν να εισέρχεται οποτεδήποτε στο γήπεδο, από τη γραμμή αλλαγών της ομάδας του (βλ. όμως την 4:4 και 4:6).

Ο “υπεύθυνος συνοδός της ομάδας” θα εξασφαλίσει ότι μόνο οι παίκτες που δικαιούνται να συμμετάσχουν εισέρχονται στο γήπεδο. Η παράβαση τιμωρείται σαν αντιαθλητική συμπεριφορά

για τον “υπεύθυνο συνοδό της ομάδας” (13:1α-β, 16:1β. 16:3δ και 16:6γ, βλ. όμως Διευκρίνιση 7)

Αλλαγές παικτών

4:4 Οι αναπληρωματικοί μπορούν να μπαίνουν στο γήπεδο, οποτεδήποτε και επανειλημμένα, (βλ. όμως, το άρθρο 2:5 και το άρθρο 4:11), χωρίς να ενημερώνουν τους κριτές, αμέσως μόλις οι παίκτες που αντικαθιστούν εγκαταλείψουν το γήπεδο (4:5). Οι παίκτες που συμμετέχουν στην αλλαγή, πρέπει πάντα να εξέρχονται και να εισέρχονται στο γήπεδο από τη γραμμή αλλαγών της ομάδας τους (4:5). Η εφαρμογή αυτών απαιτείται επίσης στην αλλαγή των τερματοφυλάκων (βλ. επίσης 4:7 και 14:10). Οι κανονισμοί των αλλαγών εφαρμόζονται επίσης κατά τη διάρκεια διακοπής του χρόνου (εξαιρείτε η διάρκεια της διακοπής του 1^{ος}-λεπτού από ομάδα (time-out ομάδας))

Σχόλια:

Ο σκοπός της έννοιας “γραμμή αλλαγών” είναι να εξασφαλισθούν σωστές και κανονικές αλλαγές. Αυτό δεν προορίζεται να γίνει αιτία επιβολής ποινών σε άλλες περιπτώσεις, όπου ο παίκτης πατά την πλάγια γραμμή ή την εξωτερική γραμμή τέρματος, με τρόπο που δεν προκαλεί κακό και χωρίς πρόθεση να κερδίσει πλεονέκτημα (π.χ. παίρνοντας νερό ή πετσέτα από τα καθίσματα, ακριβώς έξω από τη γραμμή αλλαγών, είτε αφού τιμωρήθηκε με αποκλεισμό, βγαίνει από το γήπεδο, με αθλητικό τρόπο αλλά πηγαίνει στα καθίσματα διασχίζοντας την πλάγια γραμμή, μόλις έξω από τη γραμμή των 15 εκατοστών). Οι τακτικές και η αντικανονική χρήση της περιοχής έξω από το γήπεδο, αντιμετωπίζονται ιδιαίτερα στο άρθρο 7:10.

4:5 Η λανθασμένη αλλαγή τιμωρείται με 2-λεπτά αποκλεισμό για τον υπεύθυνο παίκτη. Αν περισσότεροι από έναν παίκτες, της ίδιας ομάδας, είναι υπεύθυνοι για λανθασμένη αλλαγή την ίδια στιγμή, θα τιμωρηθεί μόνο ο πρώτος παίκτης που διέπραξε την παράβαση. Το παιχνίδι ξαναρχίζει με ελεύθερη ρίψη υπέρ των αντιπάλων (13:1α-β, βλ. όμως, Διευκρίνιση 7).

4:6 Αν ένας επιπλέον παίκτης μπαίνει στο γήπεδο χωρίς να κάνει αλλαγή ή ένας παίκτης επεμβαίνει αντικανονικά στο παιχνίδι, από την περιοχή των αναπληρωματικών, θα τιμωρηθεί με 2-λεπτά αποκλεισμό. Έτσι η ομάδα θα μειωθεί κατά έναν παίκτη στο γήπεδο, για 2-λεπτά (εκτός του ότι ο επιπλέον παίκτης θα πρέπει να εγκαταλείψει το γήπεδο).

Αν ένας παίκτης εισέλθει στο γήπεδο ενώ εκτίει 2-λεπτά αποκλεισμό, θα του δοθούν επί πλέον 2-λεπτά αποκλεισμού. Ο αποκλεισμός αυτός αρχίζει αμέσως και η ομάδα θα μειωθεί κατά έναν επί πλέον παίκτη στο γήπεδο, για τη διάρκεια του χρόνου που απομένει από τον πρώτο αποκλεισμό. Το παιχνίδι και στις δύο περιπτώσεις, ξαναρχίζει με ελεύθερη ρίψη υπέρ των αντιπάλων (13:1α-β, βλ. όμως, Διευκρίνιση 7)

Εξοπλισμός

4:7 Όλοι οι παίκτες γηπέδου της ίδιας ομάδας πρέπει να φορούν τις ίδιες ακριβώς στολές. Οι συνδυασμοί χρωμάτων και σχεδίου των δύο ομάδων, πρέπει να διακρίνονται καθαρά ο ένας από τον άλλον. Όλοι οι παίκτες που χρησιμοποιούνται στην θέση του τερματοφύλακα της ομάδας, πρέπει να φορούν το ίδιο χρώμα, τέτοιο ώστε να τους διακρίνει από τους παίκτες γηπέδου των δύο ομάδων και τους τερματοφύλακες της αντίπαλης ομάδας (17:3)

4:8 Οι παίκτες πρέπει να έχουν αριθμούς ύψους τουλάχιστον 20 εκατοστών, στο πίσω μέρος της φανέλας και τουλάχιστον 10 εκατοστών στο εμπρόσθιο. Οι χρησιμοποιούμενοι αριθμοί είναι από 1 μέχρι 99. Ο παίκτης που εναλλάσσεται μεταξύ των θέσεων παίκτη γηπέδου και τερματοφύλακα, πρέπει να φορά τον ίδιο αριθμό και στις δύο θέσεις.
Το χρώμα των αριθμών πρέπει να έρχεται καθαρά σε αντίθεση, με τα χρώματα και το σχέδιο της φανέλας.

4:9 Οι παίκτες πρέπει να φορούν αθλητικά υποδήματα.
Δεν επιτρέπεται να φορούν αντικείμενα, που μπορεί να είναι επικίνδυνα για τους παίκτες. Σε αυτά περιλαμβάνονται, για παράδειγμα, προστατευτικά κεφαλιού, προσωπίδες, περικάρπια, ωρολόγια, δακτυλίδια, εμφανή κοσμήματα σε τρυπημένο δέρμα, περιδέραια ή αλυσίδες, ενώτια, διόπτρες χωρίς περιοριστικές ταινίες ή συμπαγή σκελετό ή οποιαδήποτε άλλα αντικείμενα που μπορεί να είναι επικίνδυνα (17:3).

Στους παίκτες που δεν συμμορφώνονται με αυτές τις απαιτήσεις, δεν θα τούς επιτραπεί να συμμετάσχουν, μέχρι να διορθώσουν οτιδήποτε αντικανονικό.

Επίπεδα δακτυλίδια, μικρά ενώτια και εμφανή κοσμήματα σε τρυπημένο δέρμα, είναι δυνατόν να επιτραπούν, αν είναι καλυμμένα με τέτοιο τρόπο ώστε να μην θεωρούνται επικίνδυνα για τους άλλους παίκτες. Επιτρέπονται οι κορδέλες για τα μαλλιά, αν είναι κατασκευασμένες από μαλακό, ελαστικό υλικό.

Ο υπεύθυνος συνοδός της ομάδας επιβεβαιώνει με την υπογραφή του φύλλου αγώνα / της εγγραφής παίκτη πριν την έναρξη του αγώνα ότι όλοι οι παίκτες είναι σωστά εξοπλισμένοι. Εάν οι διαιτητές παρατηρήσουν ελαττωματικό εξοπλισμό μετά την έναρξη του αγώνα *(σύμφωνα με το άρθρο 4: 9)*, ο υπεύθυνος συνοδός της ομάδας πρέπει να τιμωρηθεί προοδευτικά και ο μη συμμορφούμενος παίκτης πρέπει να εγκαταλείψει το γήπεδο μέχρι να διορθώσει το πρόβλημα.

Εάν η ομάδα έχει οποιαδήποτε αμφιβολία σχετικά με τον εξοπλισμό, ο υπεύθυνος συνοδός της ομάδας πρέπει να επικοινωνήσει με τους διαιτητές ή τον παρατηρητή πριν από την έναρξη του παιχνιδιού *(βλ. επίσης "Οδηγίες και Ερμηνείες", Παράρτημα 2)*.

Τραυματισμός παίκτη

4:10 Αν ένας παίκτης αιμορραγεί ή έχει αίμα στο σώμα ή τη φανέλα, πρέπει να εγκαταλείψει το γήπεδο αμέσως και εκούσια (πραγματοποιώντας κανονική αλλαγή) ώστε να μπορέσει να σταματήσει η αιμορραγία, να δεθεί το τραύμα και να καθαριστεί το σώμα και η στολή. Ο παίκτης δεν θα επιστρέψει στο γήπεδο μέχρι να τακτοποιηθούν όλα τα παραπάνω.

Ο παίκτης που δεν ακολουθεί τις οδηγίες των Διαιτητών σύμφωνα με αυτή τη διάταξη, θεωρείται υπεύθυνος αντιαθλητικής συμπεριφοράς (8:7, 16.1β και 16:3δ)

4:11 Σε περίπτωση τραυματισμού, οι Διαιτητές έχουν τη δυνατότητα να δώσουν την άδεια (με τα σήματα 15 και 16) σε δύο πρόσωπα που δικαιούνται εισόδου (βλ. 4:3) για να εισέλθουν στο γήπεδο, σε μια διακοπή του χρόνου, ειδικά για να βοηθήσουν τον τραυματισμένο παίκτη της ομάδας τους.

Αφού λάβει ιατρική φροντίδα στο γήπεδο, ο παίκτης πρέπει να φύγει αμέσως από το γήπεδο. Μπορεί μόνο να επανέλθει στο γήπεδο μετά την τρίτη επίθεση της ομάδας του (διαδικασία και εξαιρέσεις βλ. Διευκρίνιση 8).

Ανεξάρτητα από τον αριθμό των επιθέσεων, ο παίκτης μπορεί να εισέλθει εκ νέου στο γήπεδο όταν το παιχνίδι συνεχίζεται μετά το πέρας του ημιχρόνου. Εάν ο παίκτης εισέλθει πολύ νωρίς στο γήπεδο, τιμωρείται σύμφωνα με το άρθρο 4: 4-4: 6.

Σημείωση:

Μόνο οι εθνικές ομοσπονδίες έχουν το δικαίωμα να αναστείλουν τους κανονισμούς του άρθρου 4:11, 2^η παράγραφος, στις κατηγορίες των νέων. Η είσοδος επιπλέον προσώπων στο γήπεδο, αφού ήδη έχουν μπει τα δύο πρόσωπα που δικαιούνται εισόδου, θα τιμωρηθεί σαν αντικανονική είσοδος. Στην περίπτωση παίκτη σύμφωνα με την 4:6 και 16:3α, στην περίπτωση δε συνοδού σύμφωνα με την 4:2, 16:1β, 16:3δ & 16:6γ. Το πρόσωπο που του έχει επιτραπεί να μπει στο γήπεδο (σύμφωνα με τον κανονισμό 4:11, παράγραφος 1) αλλά αντί να βοηθά τον τραυματισμένο παίκτη, δίνει οδηγίες στους άλλους παίκτες, πλησιάζει τους αντιπάλους ή τους Διαιτητές κ.λ.π. θα θεωρηθεί υπαίτιος αντιαθλητικής συμπεριφοράς (16:1β, 16:3δ και 16:6γ).

Ο τερματοφύλακας

Ο τερματοφύλακας **επιτρέπεται να:**

5:1 ακουμπήσει την μπάλα με οποιοδήποτε μέρος του σώματός του σε μια αμυντική ενέργεια, μέσα στην περιοχή τέρματος,

5:2 κινηθεί με την μπάλα μέσα στην περιοχή τέρματος χωρίς να υπόκειται στους περιορισμούς που εφαρμόζονται στους παίκτες γηπέδου (7:2-4, 7:7), δεν επιτρέπεται όμως ο τερματοφύλακας να καθυστερεί την εκτέλεση της ρίψης τερματοφύλακα (6:4-5, 12:2 και 15:5β).

5:3 εγκαταλείπει την περιοχή τέρματος χωρίς την μπάλα και να συμμετάσχει στο παιχνίδι, στο υπόλοιπο γήπεδο. Όταν το κάνει αυτό, ο τερματοφύλακας υπόκειται στους κανόνες που εφαρμόζονται για τους παίκτες γηπέδου (εκτός της περίπτωσης που περιγράφεται στον άρθρο 8:5 σχόλιο, 2^{ας} παραγράφου). Ο τερματοφύλακας θεωρείται ότι έχει εγκαταλείψει την περιοχή τέρματος, αμέσως μόλις ένα μέρος του σώματός του ακουμπήσει το δάπεδο έξω από τη γραμμή περιοχής τέρματος.

5:4 εγκαταλείπει την περιοχή τέρματος με την μπάλα και να την ξαναπαίξει στο υπόλοιπο γήπεδο, αν δεν έχει κατορθώσει να την ελέγξει.

Ο τερματοφύλακας **δεν επιτρέπεται να:**

5:5 βάλει σε κίνδυνο τον αντίπαλο σε μια αμυντική ενέργεια (8:3, :5, 8:5 σχόλιο, 13:1β)

5:6 εγκαταλείπει την περιοχή τέρματός, έχοντας τον έλεγχο της μπάλας. Αν οι Διαιτητές είχαν σφυρίξει για την εκτέλεση της ρίψης τερματοφύλακα, η ενέργεια αυτή οδηγεί σε ελεύθερη ρίψη υπέρ των αντιπάλων (σύμφωνα με την 6:1, 13:1α και 15:7 3^η παράγραφος), διαφορετικά η ρίψη απλά επαναλαμβάνεται (15:7, 2^η παράγραφος), δείτε όμως την ερμηνεία του πλεονεκτήματος της 15:7, όταν ο τερματοφύλακας χάνει την μπάλα έξω από την περιοχή του τέρματος, αφού είχε πριν διασχίσει τη γραμμή περιοχής τέρματός με την μπάλα στα χέρια του.

- 5:7** ακουμπήσει την μπάλα που είναι σταματημένη ή κυλά στο δάπεδο, έξω από την περιοχή τέρματος, ενώ ο ίδιος βρίσκεται μέσα στην περιοχή τέρματός (6:1, 13:1α),
- 5:8** πάρει την μπάλα μέσα στην περιοχή τέρματος, ενώ είναι σταματημένη ή κυλά στο δάπεδο έξω από την περιοχή τέρματος (6:1, 13:1α),
- 5:9** ξανά - εισέλθει με την μπάλα από το γήπεδο, στην περιοχή τέρματος (6:1, 13:1α),
- 5:10** ακουμπήσει με το πόδι ή με την κνήμη την μπάλα που κυλάει προς το υπόλοιπο γήπεδο (13:1α)
- 5:11** διασχίσει τη γραμμή περιορισμού του τερματοφύλακα (γραμμή 4-μέτρων) ή την προέκτασή προς κάθε πλευρά, πριν η μπάλα φύγει από το χέρι του αντιπάλου που εκτελεί τη ρίψη 7-μέτρων (14:9)

Σχόλια:

Όσο ο τερματοφύλακας κρατά ένα μέρος του ποδιού σταθερά πάνω στο δάπεδο ή πίσω από τη γραμμή περιορισμού του τερματοφύλακα (γραμμή 4-μέτρων), επιτρέπεται να κινεί το άλλο πόδι ή οποιοδήποτε άλλο μέρος του σώματος του, στον αέρα, πάνω και έξω από τη γραμμή.

Η περιοχή τέρματος

6:1 Μόνο ο τερματοφύλακας επιτρέπεται να εισέρχεται στην περιοχή τέρματος του (βλ. όμως, 6:3). Η περιοχή τέρματος, η οποία περιλαμβάνει τη γραμμή περιοχής τέρματος, θεωρείται ότι παραβιάζεται, όταν ένας παίκτης γηπέδου την ακουμπήσει, με οποιοδήποτε μέρος του σώματός του.

6:2 Όταν ένας παίκτης γηπέδου μπει στην περιοχή τέρματος, λαμβάνονται οι ακόλουθες αποφάσεις:

α) ρίψη τερματοφύλακα, όταν παίκτης της επιτιθέμενης ομάδας, μπει στην περιοχή τέρματος με την μπάλα ή μπει χωρίς την μπάλα και κερδίζει πλεονέκτημα με αυτήν την ενέργεια (12:1),

β) ελεύθερη ρίψη, όταν παίκτης γηπέδου, της αμυνόμενης ομάδας, μπει στην περιοχή τέρματος, χωρίς την μπάλα και κερδίσει πλεονέκτημα, χωρίς όμως να καταστρέψει μια καθαρή ευκαιρία για τέρμα (13:1β, βλ. επίσης 8:7στ)

γ) ρίψη 7-μέτρων, όταν παίκτης γηπέδου, της αμυνόμενης ομάδας, εισέλθει στην περιοχή τέρματος και με αυτήν την ενέργεια, καταστρέψει μια καθαρή ευκαιρία για τέρμα (14:1α).

Για τους σκοπούς αυτού του άρθρου, η έννοια της “εισόδου στην περιοχή τέρματος”, δεν σημαίνει επαφή με τη γραμμή της περιοχής τέρματος, αλλά καθαρά βηματισμό μέσα στην περιοχή τέρματος.

6:3 Η είσοδος στην περιοχή τέρματος δεν τιμωρείται όταν:

α) ο παίκτης εισέλθει στην περιοχή τέρματος, αφού έριξε την μπάλα, με την προϋπόθεση ότι αυτό δε δημιουργεί μειονέκτημα στους αντιπάλους,

β) ο παίκτης, οποιασδήποτε ομάδας, εισέλθει στην περιοχή τέρματος, χωρίς τη μπάλα και με αυτήν την ενέργεια δεν κερδίζει πλεονέκτημα.

6:4 Η μπάλα θεωρείται “εκτός παιχνιδιού” όταν ο τερματοφύλακας την ελέγχει στην περιοχή τέρματος (12:1). Η μπάλα τότε πρέπει να επανέλθει στο παιχνίδι, με ρίψη τερματοφύλακα (12:2)

6:5 Η μπάλα είναι εντός παιχνιδιού, όταν κυλά στο δάπεδο μέσα στην περιοχή τέρματος. Αυτή βρίσκεται στην κατοχή της ομάδας του τερματοφύλακα και μόνο ο τερματοφύλακας μπορεί να την ακουμπήσει. Ο τερματοφύλακας μπορεί να σηκώσει την μπάλα, την οποία θέτει εκτός παιχνιδιού, και μετά μπορεί να την επαναφέρει στο παιχνίδι σύμφωνα με τον κανονισμό 6:4 και 12:1-2 (βλ. όμως, 6:7β). Εάν τη μπάλα την ακουμπήσει ένας συμπαίκτης του τερματοφύλακα καθώς κυλά, αυτό οδηγεί σε μια ελεύθερη ρίψη (13:1α) υπέρ των αντιπάλων (βλ. όμως, 14:1α, σε συνδυασμό με τις διευκρινίσεις 6:γ). και το παιχνίδι συνεχίζεται με ρίψη τερματοφύλακα σε περίπτωση που τη μπάλα ακουμπήσει αντίπαλος (12:1 (III)).

Η μπάλα είναι εκτός παιχνιδιού καθώς αυτή είναι ακίνητη στο δάπεδο στην περιοχή τέρματος (12:1 (II)). Είναι στην κατοχή της ομάδας του τερματοφύλακα και μόνο ο τερματοφύλακας μπορεί να την ακουμπήσει. Ο τερματοφύλακας πρέπει να επιστρέψει την μπάλα στο παιχνίδι σύμφωνα με 6:4 και 12:2 (βλ. όμως, 6:7β).

Σε περίπτωση που ακουμπήσει την μπάλα παίκτης η από τη μια ομάδα η από την άλλη αυτό οδηγεί σε ρίψη τερματοφύλακα (12:1, 2^η παράγραφος, 13:3).

Όταν η μπάλα βρίσκεται στον αέρα πάνω από την περιοχή τέρματος, παίζεται ελεύθερα σύμφωνα με άρθρα 7:1 και 7:8

6:6 Το παιχνίδι συνεχίζεται (με ρίψη τερματοφύλακα σύμφωνα με την 6:4-5) αν παίκτης της αμυνόμενης ομάδας ακουμπήσει την μπάλα, σε μια αμυντική του ενέργεια και την πιάσει ο τερματοφύλακας ή μείνει στην περιοχή τέρματος.

6:7 Αν ένας παίκτης ρίξει την μπάλα στη δική του περιοχή τέρματος, θα ληφθούν οι ακόλουθες αποφάσεις:

α) τέρμα, αν η μπάλα εισέλθει στο τέρμα,

β) ελεύθερη ρίψη, αν η μπάλα μείνει στην περιοχή τέρματος, ή ο τερματοφύλακας ακουμπήσει την μπάλα και δεν μπει στο τέρμα (13:1α-β),

γ) πλάγια ρίψη, αν η μπάλα βγει έξω από την εξωτερική γραμμή τέρματος (11:1),

δ) το παιχνίδι συνεχίζεται, αν η μπάλα αφού διασχίσει την περιοχή τέρματος, επιστρέψει στο υπόλοιπο γήπεδο, χωρίς να την ακουμπήσει ο τερματοφύλακας.

6:8 Η μπάλα που επιστρέφει από την περιοχή τέρματος στο υπόλοιπο γήπεδο, παραμένει εντός παιχνιδιού.

Ο χειρισμός της μπάλας, Παθητικό παιχνίδι

Ο χειρισμός της μπάλας

Επιτρέπεται στον παίκτη να:

7:1 ρίξει, να πιάσει, να σπρώξει ή να κτυπήσει την μπάλα χρησιμοποιώντας τα χέρια (ανοικτά ή κλειστά), τους βραχίονες, το κεφάλι, τον κορμό του σώματος, τους μηρούς και τα γόνατα.

7:2 κρατήσει την μπάλα το πολύ μέχρι 3 δευτερόλεπτα, ακόμα και όταν αυτή βρίσκεται στο δάπεδο (13:1α),

7:3 κάνει το πολύ 3 βήματα με την μπάλα στα χέρια (13:1α), Ένα βήμα θεωρείται ότι έγινε όταν:

α) ο παίκτης που στέκεται με τα δύο πόδια στο δάπεδο, σηκώνει το ένα πόδι και ξαναπατά ή μετακινεί το ένα πόδι από ένα σημείο σε άλλο.

β) ο παίκτης που ακουμπά μόνο με το ένα πόδι στο δάπεδο, πιάνει την μπάλα και ακουμπά το δάπεδο με το άλλο πόδι.

γ) ο παίκτης μετά από άλμα, ακουμπά στο δάπεδο μόνο με το ένα πόδι και ξαναπηδά με το ίδιο πόδι ή ακουμπά το δάπεδο και με το άλλο πόδι.

δ) ο παίκτης μετά από άλμα ακουμπά το δάπεδο με τα δύο πόδια ταυτόχρονα και μετά σηκώνει το ένα πόδι και το ξαναπατά ή μετακινεί το ένα πόδι από το ένα σημείο στο άλλο.

Σχόλια:

Εάν το ένα πόδι μετακινηθεί από μία θέση σε άλλη και το άλλο πόδι μετακινηθεί με σύρσιμο, θεωρείται ότι έχει γίνει μόνο ένα βήμα.

Σύμφωνα με τον κανονισμό, εάν ένας παίκτης με την μπάλα πέσει στο δάπεδο, γλιστρήσει και σηκωθεί μπορεί να συνεχίσει να παίζει την μπάλα. Επίσης στην περίπτωση εάν ένας παίκτης βουτήξει για την μπάλα την έχει στον έλεγχο του και σηκωθεί μπορεί να συνεχίσει.

7:4 ενώ στέκεται ή τρέχει:

α) να αναπηδήσει την μπάλα στο δάπεδο μια φορά και να την ξαναπιάσει με το ένα είτε τα δύο χέρια,

β) να αναπηδά την μπάλα επανειλημμένα με το ένα είτε τα δύο χέρια (ελιγμός) και τέλος να την πιάσει είτε να την σηκώσει πάλι, με το ένα είτε τα δύο χέρια,

γ) να κυλά την μπάλα επανειλημμένα με το ένα είτε τα δύο χέρια και τέλος να την πιάσει ή να την σηκώσει πάλι, με το ένα είτε τα δύο χέρια,

Αμέσως μόλις η μπάλα κρατηθεί με το ένα είτε τα δύο χέρια, πρέπει να παιχθεί μέσα σε 3 δευτερόλεπτα ή μετά από 3, το πολύ, βήματα (13:1α).

Η αναπήδηση ή ο ελιγμός θεωρείται ότι έχει ξεκινήσει, όταν ο παίκτης ακουμπήσει την μπάλα με οποιοδήποτε σημείο του σώματός του και την κατευθύνει στο δάπεδο.

Ο παίκτης επιτρέπεται να κτυπήσει ή να αναπηδήσει την μπάλα και να την ξαναπιάσει, αφού η μπάλα έχει ακουμπήσει πρώτα τα δοκάρια ή άλλον παίκτη (βλ. όμως, 14:6).

7:5 να περάσει την μπάλα από το ένα χέρι στο άλλο.

7:6 να παίξει την μπάλα γονατισμένος, καθισμένος ή πεσμένος στο δάπεδο. Αυτό σημαίνει ότι επιτρέπεται να εκτελέσει μια ρίψη (για παράδειγμα ελεύθερη ρίψη), από μια τέτοια θέση, αν ικανοποιούνται οι απαιτήσεις της 15:1, περιλαμβανομένης της απαίτησης να έχει ένα μέρος του ποδιού σε σταθερή επαφή με το δάπεδο.

Δεν επιτρέπεται στον παίκτη να:

7:7 έχει ελέγξει την μπάλα και να την ακουμπήσει περισσότερες από μια φορά, εκτός αν προηγουμένως η μπάλα έχει ακουμπήσει το δάπεδο, άλλον παίκτη ή τα δοκάρια (13:1α), το να την ακουμπήσει περισσότερες από μια φορά όμως δεν τιμωρείται αν αυτό οφείλεται σε “αδέξιο πιάσιμο”, όταν αποτυγχάνει δηλαδή να την ελέγξει, στην προσπάθεια του να την πιάσει ή να την σταματήσει.

7:8 ακουμπήσει την μπάλα με το πόδι ή την κνήμη, εκτός αν η μπάλα ρίχθηκε στον παίκτη από έναν αντίπαλο (13:1α-β), βλ. επίσης και 8:7ε).

7:9 Το παιχνίδι συνεχίζεται αν η μπάλα ακουμπήσει κάποιον από τους Διαιτητές στο γήπεδο.

7:10 Θα δοθεί ελεύθερη ρίψη υπέρ των αντιπάλων (13:1α), αν ο παίκτης με την μπάλα κινείται έξω από το γήπεδο με το ένα ή και τα δύο πόδια (ενώ η μπάλα είναι μέσα στο γήπεδο), για παράδειγμα για να αποφύγει έναν αμυνόμενο παίκτη.

Αν παίκτης της ομάδας, που έχει την κατοχή της μπάλας, πάρει θέση έξω από το γήπεδο, οι Διαιτητές θα υποδείξουν στον παίκτη να μετακινηθεί μέσα στο γήπεδο. Αν ο παίκτης δεν το κάνει ή επαναληφθεί αυτή η ενέργεια, αργότερα, από την ίδια ομάδα, θα καταλογιστεί ελεύθερη ρίψη υπέρ των αντιπάλων (13:1α), χωρίς άλλη προειδοποίηση. Τέτοιες ενέργειες δεν οδηγούν σε προσωπικές ποινές, σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 16.

Παθητικό παιχνίδι

7:11 Δεν επιτρέπεται να παραμένει η μπάλα στην κατοχή της ομάδας, χωρίς να γίνεται μια ευδιάκριτη προσπάθεια για επίθεση ή ρίψη προς το τέρμα. Με τον ίδιο τρόπο, δεν επιτρέπεται ο παίκτης να καθυστερεί επανειλημμένα την εκτέλεση εναρκτήριας ρίψης, ελεύθερης ρίψης, πλάγιας ρίψης ή ρίψης τερματοφύλακα της ομάδας του (βλ. Διευκρίνιση 4). Αυτό θεωρείται σαν παθητικό παιχνίδι και τιμωρείται με ελεύθερη ρίψη, κατά της ομάδας που έχει την κατοχή της μπάλας, εκτός αν σταματήσει αυτή η παθητική τάση (13:1α).

Η ελεύθερη ρίψη εκτελείται από το σημείο όπου βρισκόταν η μπάλα όταν διακόπηκε το παιχνίδι.

7:12 Όταν είναι ευδιάκριτη μια τάση για παθητικό παιχνίδι, δείχνεται το προειδοποιητικό σήμα (σήμα 17). Αυτό δίνει την ευκαιρία στην ομάδα που έχει την κατοχή της μπάλας, να αλλάξει τον τρόπο επίθεσης, για να αποφύγει την απώλεια της κατοχής. Αν μετά το δείξιμο του προειδοποιητικού σήματος, δεν αλλάξει ο τρόπος επίθεσης οι διαιτητές μπορούν να σφυρίξουν για παθητικό παιχνίδι ανά πάσα στιγμή. Αν δεν πραγματοποιηθεί ρίψη από την επιτιθέμενη ομάδα μετά από 6 μεταβιβάσεις (μέγιστος αριθμός μεταβιβάσεων) τότε καταλογίζεται ελεύθερη ρίψη, κατά της ομάδας που έχει την κατοχή της μπάλας. (13:1α, διαδικασία και εξαιρέσεις βλ. Διευκρίνιση 4, Ενότητα Δ).

Η απόφαση των διαιτητών σχετικά με τον αριθμό των μεταβιβάσεων είναι απόφαση με βάση την παρατήρηση των συμβάντων σύμφωνα με την αρχή του άρθρου 17:11.

Σε ορισμένες περιπτώσεις οι διαιτητές μπορούν επίσης να καταλογίσουν ελεύθερη ρίψη εναντίον της ομάδας που έχει την κατοχή της μπάλας χωρίς κανένα προηγουμένως προειδοποιητικό σήμα, π.χ. όταν ένας παίκτης αποφεύγει σκόπιμα την προσπάθεια, ώστε να εκμεταλλευτεί μια καθαρή ευκαιρία για επιτυχία τέρματος.

Σφάλματα και Αντιαθλητική συμπεριφορά

Επιτρεπόμενες ενέργειες

8:1 Επιτρέπεται στον παίκτη:

α) να χρησιμοποιήσει ανοικτό χέρι για να αποσπάσει την μπάλα από το χέρι ενός άλλου παίκτη.

β) να χρησιμοποιήσει λυγισμένους τους βραχίονες για να έλθει σε επαφή με το σώμα κάποιου αντιπάλου. Με αυτόν τον τρόπο να παρακολουθεί και να ακολουθεί αυτόν.

γ) να χρησιμοποιήσει τον κορμό του σώματός του έτσι ώστε να εμποδίσει τον αντίπαλο, σε μια διεκδίκηση για τοποθέτηση στο χώρο.

Σχόλια:

Εμποδίζω σημαίνει, αποτρέπω έναν αντίπαλο να κινηθεί στον ελεύθερο χώρο. Ο καθορισμός των αρχών διατήρησης της παρεμπόδισης αλλά και της αποφυγής της, θα πρέπει να γίνει με παθητικό τρόπο απέναντι στον αντίπαλο (βλ., οπωσδήποτε 8:2 β)

Σφάλματα που συνήθως δεν οδηγούν σε προσωπικές ποινές. (Να λάβετε υπ' όψη οπωσδήποτε τα κριτήρια για τη λήψη των αποφάσεων στην 8:3 α-δ)

8:2 Δεν επιτρέπεται στον παίκτη:

α) Να τραβήξει ή να χτυπήσει την μπάλα από τα χέρια του αντιπάλου.

β) Να εμποδίσει τον αντίπαλο με τους βραχίονες, τα χέρια, τα πόδια ή να χρησιμοποιήσει οποιοδήποτε μέρος του σώματός του για να τον εκτοπίσει ή να τον σπρώξει μακριά. Αυτό περιλαμβάνει και την επικίνδυνη χρήση του αγκώνα, τόσο κατά το ξεκίνημα για την κατάληψη θέσης όσο και κατά την διάρκεια της κίνησης,

γ) Να κρατήσει τον αντίπαλο (το σώμα ή την στολή) έστω και εάν αυτός παραμένει ελεύθερος να συνεχίσει το παιχνίδι,

δ) Να τρέξει, ή να κάνει άλμα πάνω σε αντίπαλο.

Σφάλματα που δικαιολογούν μία προσωπική ποινή σύμφωνα με τα άρθρα 8:3-6

8:3 Σφάλματα, για ενέργειες που στρέφονται κυρίως ή αποκλειστικά με στόχο το σώμα του αντιπάλου, πρέπει να οδηγήσουν σε μια προσωπική ποινή. Αυτό σημαίνει ότι, επιπλέον του σφάλματος της ελεύθερης ρίψης ή ρίψης 7-μέτρων πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον προοδευτική τιμωρία. Ξεκινώντας με παρατήρηση (16:1), ακολουθώντας 2-λεπτών αποκλεισμοί (16:3 β) και αποβολές (16:6δ)

Για περισσότερο σοβαρά σφάλματα, υπάρχουν 3 επιπλέον επίπεδα για την ανάλυση των ποινών με βάση την ακολουθία των παρακάτω κριτηρίων για τη λήψη αποφάσεων:

- Σφάλματα που πρόκειται να τιμωρηθούν με έναν άμεσο 2-λεπτών αποκλεισμό (8:4),
- Σφάλματα που πρόκειται να τιμωρηθούν με αποβολή (8:5),
- Σφάλματα που πρόκειται να τιμωρηθούν με αποβολή και με γραπτή αναφορά ως απαιτείται (8:6).

Κριτήρια για τη λήψη αποφάσεων

Για τη λήψη αποφάσεων ποιες δηλαδή προσωπικές ποινές είναι κατάλληλες για συγκεκριμένα σφάλματα, ισχύουν τα παρακάτω κριτήρια. Αυτά τα κριτήρια πρέπει να χρησιμοποιούνται σε συνδυασμό ανάλογα με την κάθε περίπτωση.

α) **Την Θέση** του παίκτη που διαπράττει το σφάλμα (Μπροστινή τοποθέτηση, από πλάγια, ή από πίσω),

β) **Το μέρος του σώματος** κατά του οποίου στοχεύει η αντικανονική ενέργεια (κορμός, βραχίονες, πόδια, κεφάλι/λαιμός/αυχένας),

γ) **Τις δυναμικές** των αντικανονικών ενεργειών (την ένταση της αντικανονικής σωματικής επαφής, και/ή ενός σφάλματος όταν ο αντίπαλος βρίσκεται σε πλήρη κίνηση),

δ) **Το αποτέλεσμα** της αντικανονικής ενέργειας:

- Τις επιπτώσεις στο σώμα και τον έλεγχο της μπάλας
- Τον περιορισμό ή την πρόληψη της δυνατότητας για κίνηση
- Τον περιορισμό της συνέχισης του παιχνιδιού

Η απόφαση για τον καταλογισμό ενός σφάλματος σχετίζεται με την ιδιαίτερη κατάσταση του παιχνιδιού. Με έμφαση (π.χ. σε προσπάθειες ρίψεων, τρεξίματος στον ελεύθερο χώρο, τρεξίματος με υψηλή ταχύτητα).

Σφάλματα που δικαιολογούν έναν άμεσο αποκλεισμό 2-λεπτών

8:4 Για ορισμένα σφάλματα, η ποινή είναι ένας άμεσος Αποκλεισμός 2-λεπτών, ανεξάρτητα από το αν ο παίκτης είχε δεχθεί μία παρατήρηση προηγουμένως.

Αυτό ισχύει ιδιαιτέρως για τις περιπτώσεις εκείνες κατά τις οποίες ο παίκτης που διαπράττει το σφάλμα αγνοεί τον επικίνδυνο τρόπο παιξίματος απέναντι στον αντίπαλο (βλ., επίσης, 8:5 και 8:6)

Λαμβάνοντας υπόψη τον τρόπο εφαρμογής των κριτηρίων για την λήψη αποφάσεων σύμφωνα με το 8:3, τέτοια σφάλματα θα μπορούσαν για παράδειγμα να είναι:

- α) Σφάλματα που διαπράττονται με υψηλή ένταση η εναντίον ενός αντιπάλου που κινείται με υψηλή ταχύτητα,
- β) Κράτημα του αντιπάλου για μεγάλο χρονικό διάστημα, ή ρίξιμο αυτού κάτω,
- γ) Σφάλματα εναντίον του κεφαλιού, του λαιμού ή του αυχένα,
- δ) Σκληρό κτύπημα εναντίον του κορμού ή του χεριού ρίψης,
- ε) Όταν στην προσπάθεια που επιχειρεί ο αντίπαλος χάσει τον έλεγχο του σώματός του (π.χ. άρπαγμα του ποδιού ενός αντιπάλου που επιχειρεί άλμα. βλ., οπωσδήποτε το 8:5α),
- στ) Τρέχοντας ή πηδώντας με μεγάλη ταχύτητα πάνω σε έναν αντίπαλο.

Σφάλματα που δικαιολογούν αποβολή

8:5 Ένας παίκτης που επιτίθεται με έναν τρόπο επικίνδυνο για την σωματική ακεραιότητα του αντιπάλου πρέπει να αποβληθεί (16:6 α). Ο ξεχωριστός κίνδυνος για την σωματική ακεραιότητα του αντιπάλου προκύπτει από την υψηλή ένταση του σφάλματος ή από γεγονός ότι ο αντίπαλος βρέθηκε εντελώς απροετοίμαστος για το εις βάρος του σφάλμα και ως εκ τούτου δεν μπόρεσε να προστατευθεί (βλ. άρθρο 8:5 σχόλιο).

Εκτός των κριτηρίων 8:3 και 8:4, σε ότι αφορά την λήψη αποφάσεων θα πρέπει να προστεθούν και τα παρακάτω κριτήρια:

α) Η πραγματική απώλεια του ελέγχου του σώματος, ενώ τρέχει ή πηδά, ή κατά την διάρκεια πραγματοποίησης μιας ρίψης,

β) Η ιδιαίτερα - διακριτή επιθετική ενέργεια κατά μέρους του σώματος του αντιπάλου, ειδικότερα προς το πρόσωπο, το λαιμό ή τον αυχένα. (η ένταση της σωματικής επαφής),

γ) Η σκόπιμα επικίνδυνη πρόθεση είναι εμφανής στον ένοχο παίκτη, όταν διαπράττει το σφάλμα.

Σχόλια:

Ακόμα και ένα σφάλμα, με αποτέλεσμα μια πολύ μικρή φυσική σύγκρουση μπορεί να είναι πολύ επικίνδυνο και να οδηγήσει σε έναν πολύ σοβαρό τραυματισμό, αν κατά την στιγμή του σφάλματος ο παίκτης βρίσκεται στο αέρα μετά από πήδημα ή τρέχει και ως εκ τούτου καταλαμβάνεται απροετοίμαστος αδυνατώντας να προστατεύσει τον εαυτό του. Σε αυτού του είδους τις καταστάσεις, αυτό αποτελεί κίνδυνο για τον αντίπαλο και όχι η ένταση της σωματικής επαφής που αποτελεί και την βάση για την λήψη απόφασης για αποβολή.

Αυτό ισχύει επίσης και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ένας τερματοφύλακας εγκαταλείπει την περιοχή του τέρματος του, με σκοπό να πάρει θέση σε διάδρομο διέλευσης που προορίζεται για αντίπαλο. Στην περίπτωση αυτή ο τερματοφύλακας έχει την ευθύνη να εξασφαλίσει ότι με

την ενέργειά του δεν θα προκύψει οτιδήποτε επικίνδυνο για την σωματική ακεραιότητα του αντιπάλου.

Ο τερματοφύλακας θα αποβληθεί όταν:

- α) Κερδίσει την κατοχή της μπάλας αλλά με την κίνησή του προκαλέσει σύγκρουση με τον αντίπαλο,
- β) Δεν κατορθώσει να φθάσει ή να αποκτήσει τον έλεγχο της μπάλας αλλά προκαλέσει μια σύγκρουση με τον αντίπαλό.

Αν οι διαιτητές είναι πεπεισμένοι ότι έχει συμβεί κάποια από τις πιο πάνω περιπτώσεις, ότι, χωρίς την αντικανονική ενέργεια του τερματοφύλακα, ο αντίπαλος θα μπορούσε να φτάσει την μπάλα, τότε πρέπει να δοθεί μία ρίψη 7-μέτρων.

Αποβολή για λόγους μιας απερίσκεπτα ριψοκίνδυνης ενέργειας, μιας ιδιαίτερα επικίνδυνης, μιας προμελετημένης ή κακόβουλης ενέργειας. (Επίσης πρέπει να γίνει γραπτή αναφορά).

8:6 Εάν οι διαιτητές διαπιστώσουν ότι μία ενέργεια είναι απερίσκεπτα ριψοκίνδυνη, ιδιαίτερα επικίνδυνη ή εκ προμελέτης κακόβουλη. Πρέπει να γίνει γραπτή αναφορά μετά από το παιχνίδι έτσι ώστε οι υπεύθυνες αρχές να είναι σε θέση να πάρουν αποφάσεις σχετικά με την λήψη περαιτέρω μέτρων.

Οι ενδείξεις και τα χαρακτηριστικά που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως κριτήρια για την λήψη αποφάσεων πέρα από εκείνα του άρθρου 8:5 είναι τα εξής:

- α) Μία απερίσκεπτη ή ιδιαίτερα επικίνδυνη ενέργεια,
- β) Προμελετημένες ή κακόβουλες ενέργειες, οι οποίες σε καμία περίπτωση δεν έχουν σχέση με την κατάσταση του παιχνιδιού.

Σχόλια:

Όταν ένα σφάλμα σύμφωνα με το άρθρο 8:5 ή 8:6 έχει διαπραχθεί κατά την διάρκεια των τελευταίων 30 δευτερολέπτων του παιχνιδιού, με σκοπό την αποτροπή ενός τέρματος, τότε η ενέργεια πρέπει να θεωρηθεί ως “εξαιρετικά ακραία αντιαθλητική συμπεριφορά” σύμφωνα με το άρθρο 8:10δ και τιμωρείται αναλόγως.

Αντιαθλητική συμπεριφορά που δικαιολογεί μια προσωπική ποινή σύμφωνα με τα άρθρα 8:7-10

Ως αντιαθλητική συμπεριφορά θεωρείται κάθε προφορική και μη προφορική έκφραση που δεν είναι σύμφωνη με το αθλητικό πνεύμα. Αυτό ισχύει και για τους παίκτες και τους συνοδούς των ομάδων, στο γήπεδο και έξω από το γήπεδο. Για την ποινή της αντιαθλητικής συμπεριφοράς, της σοβαρά αντιαθλητικής συμπεριφοράς και της εξαιρετικά ακραίας αντιαθλητικής συμπεριφοράς. Υπάρχουν 4 διαφορετικά επίπεδα ενεργειών:

- Ενέργειες που τιμωρούνται προοδευτικά (8:7),
- Ενέργειες που πρέπει να τιμωρούνται με έναν άμεσο 2-λεπτά αποκλεισμό (8:8),
- Ενέργειες που πρέπει να τιμωρηθούν με μία αποβολή (8:9),
- Ενέργειες που πρέπει να τιμωρηθούν με μία αποβολή καθώς και με γραπτή αναφορά (8:10 α,β).

Αντιαθλητική συμπεριφορά που δικαιολογεί την προοδευτική τιμωρία

8:7 Οι ενέργειες που αναφέρονται παρακάτω από το α-στ αποτελούν παραδείγματα αντιαθλητικής συμπεριφοράς που πρέπει να τιμωρούνται προοδευτικά, κάνοντας αρχή με μια προειδοποίηση (16:1 β).

α) Διαμαρτυρίες κατά των αποφάσεων του διαιτητή, ή προφορικές και μη προφορικές ενέργειες που επιδιώκουν να προκαλέσουν μια ξεχωριστή απόφαση του διαιτητή,

β) Παρενοχλώντας έναν αντίπαλο ή συμπαίκτη με λόγια ή χειρονομίες, ή φωνάζοντας προς έναν αντίπαλο επιδιώκοντας έτσι την απόσπαση της προσοχής του,

γ) Καθυστερώντας την εκτέλεση μιας τυπικής ρίψης των αντιπάλων, επειδή δεν τηρήθηκε η απόσταση των 3-μέτρων ή με κάποιο άλλο τρόπο,

δ) Προσπαθώντας με “Θέατρο” να παραπλανήσουν τους διαιτητές σε ότι αφορά τις ενέργειες ενός αντιπάλου τους ή υπερβάλλοντας για τις επιπτώσεις που έχουν υποστεί, προκειμένου να επιφέρουν καθυστέρηση ή άδικη τιμωρία για έναν αντίπαλο.

ε) Σκόπιμη παρεμπόδιση μιας ρίψης ή μιας πάσας χρησιμοποιώντας το πόδι ή την κνήμη. Καθαρά αντανakλαστικές κινήσεις π.χ. μετακινώντας τα πόδια ταυτόχρονα, δεν πρέπει να τιμωρούνται. (βλ., επίσης άρθρο 7:8),

στ) Επαναλαμβανόμενη παραβίαση της περιοχής τέρματος για λόγους τακτικής.

Αντιαθλητική συμπεριφορά που να δικαιολογεί τον άμεσο αποκλεισμό 2-λεπτών

8:8 Ορισμένες αντιαθλητικές ενέργειες από την φύση τους θεωρούνται ως περισσότερο σοβαρές και δικαιολογούν έναν αποκλεισμό 2- λεπτών, ανεξάρτητα εάν ο παίκτης ή ο συνοδός είχαν λάβει νωρίτερα προειδοποίηση. Αυτό περιλαμβάνει:

α) Διαμαρτυρίες που περιλαμβάνουν δυνατές φωνές με έντονες χειρονομίες, ή προκλητική συμπεριφορά,

β) Όταν υπάρχει απόφαση σε βάρος μιας ομάδας που έχει την κατοχή της μπάλας και ο παίκτης δεν την θέτει αμέσως στην διάθεση των αντιπάλων του για να εκτελεστεί η ρίψη ή να την αφήσει κάτω στο δάπεδο.

γ) Εμποδίζοντας την απόκτηση κατοχής της μπάλας όταν αυτή κατευθύνεται προς την περιοχή αλλαγής.

Σοβαρή αντιαθλητική συμπεριφορά που δικαιολογεί την Αποβολή

8:9 Ορισμένες μορφές της αντιαθλητικής συμπεριφοράς θεωρούνται τόσο σοβαρές που δικαιολογούν την αποβολή. Τα παρακάτω είναι παραδείγματα αυτής της συμπεριφοράς:

- α) Το ρίξιμο ή το κτύπημα της μπάλας μακριά με τρόπο επιδεικτικό,
μετά από απόφαση των διαιτητών,
- β) Εάν ένας τερματοφύλακας αποδεδειγμένα αποφεύγει να σταματήσει την μπάλα μετά από ρίψη 7-μέτρων.
- γ) Σκόπιμα ρίχνει την μπάλα πάνω στον αντίπαλο κατά την διάρκεια μιας διακοπής στο παιχνίδι, εάν αυτό γίνεται με πολύ δύναμη και από πολύ μικρή απόσταση, είναι σωστό να θεωρηθεί ως “ιδιαίτερα απερίσκεπτη ενέργεια” σύμφωνα με το 8:6 ποιο πάνω,
- δ) Όταν ο ρίπτης μιας 7-μέτρων ρίψης πετύχει το κεφάλι του τερματοφύλακα, αν ο τερματοφύλακας δεν μετακινήσει το κεφάλι του στην κατεύθυνση της μπάλας.
- ε) Όταν ο ρίπτης μιας ελεύθερης ρίψης πετύχει το κεφάλι του αμυντικού αν ο αμυντικός δεν μετακινήσει το κεφάλι του στην κατεύθυνση της μπάλας,
- στ) Για μια πράξη εκδίκησης μετά από αντικανονικές ενέργειες

Σχόλια:

Στην περίπτωση μιας ρίψης 7-μέτρων ή μιας ελεύθερης ρίψης ο ρίπτης φέρει την ευθύνη μα μη βάλει σε κίνδυνο τον τερματοφύλακα ή τον αμυνόμενο.

Αποβολή λόγω εξαιρετικά ακραίας αντιαθλητικής συμπεριφοράς (Επιπλέον πρέπει να γίνει γραπτή αναφορά)

8:10 Αν οι διαιτητές χαρακτηρίσουν μία συμπεριφορά ως εξαιρετικά ακραία αντιαθλητική, τιμωρείται σύμφωνα με τους ακόλουθους κανονισμούς.

Σε περιπτώσεις που αφορούν τις ακόλουθες παραβάσεις (α, β), οι οποίες χρησιμεύουν ως παραδείγματα, οι διαιτητές πρέπει να υποβάλουν γραπτή αναφορά μετά από το παιχνίδι, έτσι ώστε οι αρμόδιες αρχές να είναι σε θέση να λάβουν απόφαση σχετικά με τη λήψη περαιτέρω μέτρων:

α) προσβλητική ή απειλητική συμπεριφορά που απευθύνεται σε άλλο πρόσωπο, π.χ. Διαιτητή, χρονομέτρη / σημειωτή παρατηρητή, συνοδό ομάδας, φραστικής μορφής (π.χ. έκφραση του προσώπου, χειρονομίες, γλώσσα του σώματος ή σωματική επαφή),

β) (I) Η παρεμβολή ενός συνοδού μιας ομάδας στον αγωνιστικό χώρο ή στην περιοχή αναπληρωματικών, ή (II) όταν ένας παίκτης καταστρέψει μια καθαρή ευκαιρία για επιτυχία τέρματος είτε εισερχόμενος αντικανονικά στον αγωνιστικό χώρο (*άρθρο 4:6*) ή από την περιοχή των αναπληρωματικών.

Σε περιπτώσεις που αφορούν τις ακόλουθες παραβάσεις (γ, δ), δίνεται στους αντιπάλους ρίψη 7 μέτρων.

γ) Εάν κατά τα τελευταία 30-δευτερόλεπτα του αγώνα η μπάλα είναι εκτός παιχνιδιού και ένας παίκτης ή συνοδός ομάδας εμποδίζει ή καθυστερεί την εκτέλεση μιας ρίψης για τους αντιπάλους, προκειμένου να τους αποτρέψει ώστε αυτοί να επιχειρήσουν μία ρίψη προς το τέρμα ή να επιτύχουν μια καθαρή ευκαιρία για επιτυχία τέρματος, ο ένοχος παίκτης/συνοδός πρέπει να αποβληθεί (κόκκινη κάρτα) και μια ρίψη 7-μέτρων πρέπει να δοθεί στους αντιπάλους. Αυτό ισχύει για κάθε είδους παρεμβολές (π.χ. περιορισμό των φυσικών κινητικών δράσεων, παρεμβολή στην εκτέλεση μιας ρίψης καθώς και στην παρεμπόδιση μιας μεταβίβασης της μπάλας, παρεμβολή στην υποδοχή της μπάλας, στην μη απελευθέρωση της μπάλας).

δ) Εάν κατά τα τελευταία 30-δευτερόλεπτα του αγώνα η μπάλα είναι στο παιχνίδι και οι αντίπαλοι

1) με μια παραβατική ενέργεια του παίκτη που εμπίπτει στα άρθρα 8:5 ή 8:6 καθώς και στο 8:10α ή 8:10β (II)

2) με μια παραβατική ενέργεια του συνοδού που εμπίπτει στα άρθρα 8:10α ή 8:10β (I)

εμποδίζουν την ομάδα που έχει κατοχή της μπάλας ώστε αυτοί να επιχειρήσουν μία ρίψη προς το τέρμα ή να επιτύχουν μια καθαρή ευκαιρία για επιτυχία τέρματος ο παραβάτης παίκτης ή συνοδός αποβάλλεται (κόκκινη κάρτα) σύμφωνα με τους αντίστοιχους κανονισμούς και η ομάδα που έχει την κατοχή της μπάλας θα εκτελέσει ρίψη 7-μέτρων.

Εάν ο παίκτης πάνω στον οποίο γίνεται η παράβαση ή κάποιον από τους συμπαίκτες του, κατορθώσει να πετύχει τέρμα πριν διακοπεί το παιχνίδι, δεν θα δοθεί η ρίψη των 7-μέτρων.

Η επιτυχία τέρματος

9:1 Το τέρμα επιτυγχάνεται όταν ολόκληρη η μπάλα έχει διασχίσει ολόκληρο το πλάτος της γραμμής τέρματος (βλ. διάγραμμα 4), με την προϋπόθεση ότι δεν έχει διαπραχθεί παράβαση κανονισμών από τον ρίπτη, έναν συμπαίκτη του ή έναν προπονητή/συνοδό πριν ή κατά τη ρίψη. Ο Διαιτητής γραμμής τέρματος επιβεβαιώνει με δύο σύντομα σφυρίγματα και το σήμα 12, ότι το τέρμα επιτεύχθηκε.

Το τέρμα κατακυρώνεται αν η μπάλα μπει στο τέρμα, παρά την παράβαση κανονισμών από αμυνόμενο.

Το τέρμα δεν μπορεί να κατακυρωθεί, αν οι Διαιτητές, ο χρονομέτρης ή ο παρατηρητής διέκοψαν το παιχνίδι, πριν η μπάλα διασχίσει εντελώς τη γραμμή τέρματος.

Το τέρμα κατακυρώνεται υπέρ των αντιπάλων, αν ο παίκτης ρίξει την μπάλα στο τέρμα της ομάδας του, εκτός από την περίπτωση όπου ο τερματοφύλακας εκτελεί ρίψη τερματοφύλακα (12:2, 2^η παράγραφος)

Σχόλια:

Το τέρμα θα κατακυρωθεί, αν η μπάλα εμποδιστεί να μπει στο τέρμα, από κάποιον ή κάτι που δεν συμμετέχει στο παιχνίδι (θεατές, κ.λ.π.) και οι Διαιτητές είναι πεπεισμένοι ότι χωρίς αυτή την επέμβαση, η μπάλα θα έμπαινε στο τέρμα.

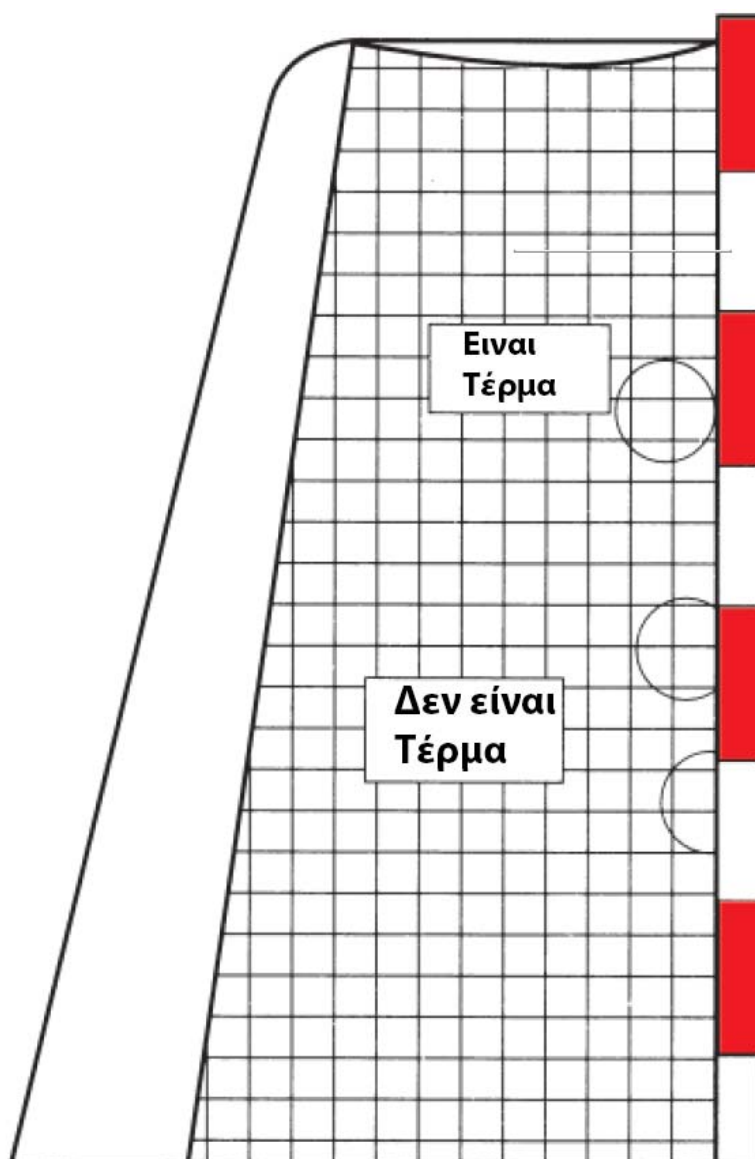
9:2 Το τέρμα που κατακυρώθηκε δεν μπορεί πλέον να ακυρωθεί, αφού ο Διαιτητής στη συνέχεια σφύριξε για να εκτελεστεί η εναρκτήρια ρίψη (βλ., όμως, το άρθρο 2:9 σχόλιο).

Οι Διαιτητές πρέπει να καταστήσουν σαφές (χωρίς εναρκτήρια ρίψη), ότι κατακύρωσαν το τέρμα, αν το σήμα λήξης του ημιχρόνου ηχήσει αμέσως μετά την επιτυχία του τέρματος και πριν εκτελεστεί η εναρκτήρια ρίψη.

Σχόλια:

Ένα τέρμα καταχωρείται στο φύλλο αγώνα μόλις επικυρωθεί από τους διαιτητές.

9:3 Η ομάδα που έχει σημειώσει περισσότερα γκολ από τους αντιπάλους της είναι η νικήτρια. Το παιχνίδι είναι ισόπαλο αν και οι δύο ομάδες έχουν πετύχει τον ίδιο αριθμό τερμάτων ή καθόλου τέρματα (βλ. 2: 2).

Διάγραμμα 4: Επιτυχία Τέρματος

Η εναρκτήρια ρίψη

10:1 Στην αρχή του παιχνιδιού, η εναρκτήρια ρίψη εκτελείται από την ομάδα, που κέρδισε στη ρίψη του νομίσματος και επέλεξε να ξεκινήσει με την μπάλα στην κατοχή της. Οι αντίπαλοι τότε έχουν δικαίωμα να επιλέξουν τέρματα. Αντίθετα αν η ομάδα, που κέρδισε στη ρίψη του νομίσματος, προτιμά να επιλέξει τέρματα, τότε οι αντίπαλοι παίρνουν την εναρκτήρια ρίψη.

Οι ομάδες αλλάζουν τέρματα για το δεύτερο ημίχρονο του παιχνιδιού. Η εναρκτήρια ρίψη στην αρχή του δευτέρου ημιχρόνου εκτελείται από την ομάδα, που δεν είχε την εναρκτήρια ρίψη στην αρχή του παιχνιδιού.

Μια νέα ρίψη νομίσματος γίνεται πριν από κάθε παράταση και όλες οι παραπάνω διατάξεις του άρθρου 10:1 εφαρμόζονται επίσης στην παράταση.

10:2 Μετά από επιτυχία τέρματος, το παιχνίδι ξαναρχίζει με εναρκτήρια ρίψη από την ομάδα που δέχθηκε το τέρμα (βλ., 9:2, 2^η παράγραφος).

10:3 Η εναρκτήρια ρίψη εκτελείται προς οποιαδήποτε κατεύθυνση, από το κέντρο του γηπέδου (με απόκλιση περίπου 1,5 μέτρο προς κάθε πλευρά). Προηγείται σφύριγμα και στη συνέχεια πρέπει να εκτελεστεί μέσα σε 3 δευτερόλεπτα (13:1α, 15:7 3^η παράγραφος). Ο παίκτης που εκτελεί την εναρκτήρια ρίψη, πρέπει να σταθεί, τουλάχιστον, με το ένα πόδι πάνω και το άλλο πάνω είτε πίσω από την κεντρική γραμμή (15:6) και να παραμείνει σε αυτή τη θέση, μέχρι να φύγει η μπάλα από το χέρι του (βλ., 13:1α, 15:7, 3^η παράγραφο,) (βλ. επίσης τη Διευκρίνιση 5).

Οι συμπαίκτες του ρίπτη δεν επιτρέπεται να διασχίσουν την κεντρική γραμμή, πριν το σφύριγμα (15:6).

10:4 Κατά την εκτέλεση της εναρκτήριας ρίψης στην αρχή κάθε ημιχρόνου (περιλαμβανομένων των παρατάσεων) όλοι οι παίκτες πρέπει να βρίσκονται στο δικό τους μισό γήπεδο.

Για την εναρκτήρια ρίψη όμως μετά από επιτυχία τέρματος, οι αντίπαλοι του ρίπτη επιτρέπεται να βρίσκονται και στα δύο μισά του γηπέδου.

Και στις δύο περιπτώσεις, όμως, οι αντίπαλοι πρέπει να βρίσκονται σε απόσταση τουλάχιστον 3 μέτρων από τον παίκτη, που εκτελεί την εναρκτήρια ρίψη (15:4, 15:9, 8:7γ).

Η πλάγια ρίψη

11:1 Η πλάγια ρίψη καταλογίζεται όταν η μπάλα διασχίσει εντελώς την πλάγια γραμμή ή όταν παίκτης γηπέδου της αμυνόμενης ομάδας, ήταν ο τελευταίος που ακούμπησε την μπάλα, πριν αυτή διασχίσει την εξωτερική γραμμή τέρματος της ομάδας του.

Καταλογίζεται επίσης όταν η μπάλα ακουμπήσει την οροφή ή ένα αντικείμενο στερεωμένο πάνω από το γήπεδο.

11:2 Η πλάγια ρίψη εκτελείται χωρίς σφύριγμα των Διαιτητών (βλ., όμως, 15:5β), από τους αντιπάλους της ομάδας, που παίκτης της ακούμπησε τελευταίος την μπάλα πριν διασχίσει τη γραμμή ή ακουμπήσει την οροφή ή ένα αντικείμενο σε σταθερή θέση πάνω από το γήπεδο.

11:3 Η πλάγια ρίψη εκτελείται από το σημείο όπου η μπάλα διέσχισε την πλάγια γραμμή, ή αν διέσχισε την εξωτερική γραμμή τέρματος, από την τομή της πλάγιας γραμμής και της εξωτερικής γραμμής τέρματος, στην ίδια πλευρά.

11:4 Ο ρίπτης πρέπει να σταθεί με το ένα πόδι πάνω στην πλάγια γραμμή και να παραμείνει σε σωστή θέση, μέχρι να φύγει η μπάλα από το χέρι του. Δεν υπάρχει περιορισμός για την τοποθέτηση του δεύτερου ποδιού (13:1α, 15:6, 15:7 2^η και 3^η παράγραφος).

11:5 Όταν εκτελείται η πλάγια ρίψη, οι αντίπαλοι πρέπει να είναι τουλάχιστον 3 μέτρα από τον ρίπτη (15:4, 15:9, 8:7γ).

Αυτό δεν ισχύει, όμως, εάν οι αντίπαλοι στέκονται ακριβώς έξω από την γραμμή της δικής τους περιοχής τέρματος.

Η ρίψη τερματοφύλακα

12:1 Η ρίψη τερματοφύλακα καταλογίζεται όταν: (I) παίκτης της αντίπαλης ομάδας μπει στην περιοχή τέρματος, κατά παράβαση του άρθρου 6:2α, (II) ο τερματοφύλακας έχει ελέγξει την μπάλα στην περιοχή τέρματος ή η μπάλα είναι σταματημένη στην περιοχή τέρματος (6:4-5), (III) παίκτης της αντίπαλης ομάδας ακουμπήσει την μπάλα που κυλά στο έδαφος μέσα στην περιοχή τέρματος (6:5, 1^η παράγραφος), (IV) η μπάλα διέσχισε την εξωτερική γραμμή τέρματος και τελευταίος την ακούμπησε ο τερματοφύλακας ή παίκτης της αντίπαλης ομάδας.

Αυτό σημαίνει ότι σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, η μπάλα θεωρείται εκτός παιχνιδιού και αν γίνει οποιαδήποτε παράβαση, μετά τον καταλογισμό της ρίψης τερματοφύλακα και πριν την εκτέλεσή της, το παιχνίδι θα ξαναρχίσει με ρίψη τερματοφύλακα (13:3).

12:2 Η ρίψη τερματοφύλακα εκτελείται από τον τερματοφύλακα, χωρίς σφύριγμα του Διαιτητή (βλ., όμως την 15:5β), από την περιοχή τέρματος προς το υπόλοιπο γήπεδο, πάνω από τη γραμμή περιοχής τέρματος.

Εάν η ομάδα που πρέπει να εκτελέσει την ρίψη τερματοφύλακα παίζει χωρίς τερματοφύλακα, ο τερματοφύλακας πρέπει να αντικαταστήσει έναν από τους παίκτες του γηπέδου (άρθρο 4:4). Οι διαιτητές αποφασίζουν εάν είναι απαραίτητη μία διακοπή του χρόνου (άρθρο 2: 8, 2^η παράγραφος, Διευκρίνιση 2).

Η ρίψη τερματοφύλακα θεωρείται ότι εκτελέστηκε όταν η μπάλα, αφού ριφθεί από τον τερματοφύλακα, διασχίσει εντελώς τη γραμμή περιοχής τέρματος.

Οι παίκτες της άλλης ομάδας επιτρέπεται να βρίσκονται ακριβώς έξω από τη γραμμή περιοχής τέρματος, δεν επιτρέπεται όμως να ακουμπήσουν την μπάλα, πριν να διασχίσει εντελώς τη γραμμή (15:4, 15:9, 8:7γ).

Η Ελεύθερη ρίψη

Η απόφαση για ελεύθερη ρίψη

13:1 Κατ' αρχήν, οι Διαιτητές διακόπτουν τον αγώνα και τον ξαναρχίζουν με ελεύθερη ρίψη υπέρ των αντιπάλων όταν:

α) η ομάδα που έχει την κατοχή της μπάλας διαπράττει παράβαση των κανονισμών (βλ., 4:2-3, 4:5-6, 5:6-10, 6:5 1^η παράγραφος, 6:7β, 7:2-4, 7:7-8, 7:10, 7:11-12, 8:2-10, 10:3, 11:4, 13:7, 14:4-7, 15:7 3^η παράγραφος, και 15:8),

β) οι αντίπαλοι διαπράττουν παράβαση των κανονισμών, η οποία προκαλεί στην ομάδα που έχει την κατοχή της μπάλας, την απώλεια της (βλ., 4:2-3, 4:5-6, 5:5, 6:2β, 6:7β, 7:8, 8:2-10).

13:2 Οι Διαιτητές πρέπει να επιτρέψουν να συνεχιστεί το παιχνίδι, αποφεύγοντας μια πρόωρη διακοπή του, με μια απόφαση τους για ελεύθερη ρίψη.

Αυτό σημαίνει, σύμφωνα με την 13:1α, ότι οι Διαιτητές δεν πρέπει να καταλογίσουν ελεύθερη ρίψη, αν η αμυνόμενη ομάδα αποκτήσει την κατοχή της μπάλας, αμέσως μετά την παράβαση που διαπράχθηκε από την επιτιθέμενη ομάδα.

Με τον ίδιο τρόπο, σύμφωνα με την 13:1β, οι Διαιτητές δεν πρέπει να επέμβουν, μέχρι να γίνει σαφές ότι η επιτιθέμενη ομάδα έχει χάσει την κατοχή της μπάλας ή είναι ανίκανη να συνεχίσει την επίθεσή της, εξ αιτίας της παράβασης που διαπράχθηκε από την αμυνόμενη ομάδα.

Αν πρέπει να δοθεί μια προσωπική ποινή για παράβαση των κανονισμών, οι Διαιτητές έχουν τη δυνατότητα να αποφασίσουν να διακόψουν αμέσως το παιχνίδι, αν αυτό δεν προκαλεί μειονέκτημα στους αντιπάλους της ομάδας, που διαπράττει την παράβαση. Διαφορετικά η επιβολή της ποινής θα καθυστερήσει, μέχρι να ολοκληρωθεί η υπάρχουσα κατάσταση.

Ο κανόνας 13:2 δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση παραβάσεων των κανόνων 4:2-3 ή 4:5-6 όπου κανονικά το παιχνίδι θα διακοπεί αμέσως, εξ αιτίας της παρέμβασης του χρονομέτρη, του παρατηρητή ή των διαιτητών.

13:3 Αν μια παράβαση, που κανονικά οδηγεί σε ελεύθερη ρίψη σύμφωνα με άρθρο 13:1α-β, γίνει όταν η μπάλα είναι εκτός παιχνιδιού, τότε το παιχνίδι ξαναρχίζει με τη ρίψη, που αντιστοιχεί στην αιτία της υπάρχουσας διακοπής. *(βλ. επίσης το άρθρο 8:10γ, ειδικά τις οδηγίες κατά τη διάρκεια των τελευταίων 30 δευτερολέπτων του παιχνιδιού).*

13:4 Επί προσθέτως των περιπτώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 13:1α-β, η ελεύθερη ρίψη επίσης χρησιμοποιείται, σε ορισμένες περιπτώσεις, σαν ένας τρόπος επανέναρξης του παιχνιδιού, που διακόπηκε (δηλ. όταν η μπάλα είναι στο παιχνίδι) παρά το ότι δεν υπήρξε παράβαση των κανονισμών:

α) αν η μια ομάδα είχε την κατοχή της μπάλας κατά τη στιγμή της διακοπής, η ομάδα αυτή θα διατηρήσει την κατοχή,

β) αν καμία από τις ομάδες είχε την κατοχή της μπάλας, τότε η κατοχή θα ξαναδοθεί στην ομάδα, που είχε τελευταία την κατοχή της μπάλας.

13:5 Αν υπάρξει απόφαση ελεύθερης ρίψης κατά της ομάδας που έχει την κατοχή της μπάλας, ο παίκτης που εκείνη τη στιγμή έχει την μπάλα, πρέπει, αμέσως, με το σφύριγμα των Διαιτητών, να τη ρίξει ή να την τοποθετήσει στο έδαφος, στο σημείο που βρίσκεται (8:8β).

Η εκτέλεση της ελεύθερης ρίψης

13:6 Η ελεύθερη ρίψη εκτελείται, συνήθως, χωρίς σφύριγμα του Διαιτητή (βλ., όμως 15:5β) και κατ' αρχήν, από το σημείο όπου διεπράχθη η παράβαση. Τα παρακάτω είναι εξαιρέσεις αυτού του κανόνα:

Στις περιπτώσεις που περιγράφονται στο 13:4α-β, η ελεύθερη ρίψη εκτελείται, μετά από σφύριγμα, κατ' αρχήν, από τη θέση όπου βρισκόταν η μπάλα τη στιγμή της διακοπής.

Αν ο Διαιτητής ή ο Παρατηρητής (από την IHF ή μιας ηπειρωτικής συνομοσπονδίας / εθνικής ομοσπονδίας) διακόψει τον αγώνα, εξ αιτίας μιας παράβασης παίκτη ή συνοδού της αμυνόμενης ομάδας και αυτή η διακοπή έχει σαν αποτέλεσμα μια προφορική προειδοποίηση ή προσωπική ποινή, τότε η ελεύθερη ρίψη θα εκτελεστεί από τη θέση που βρισκόταν η μπάλα, όταν διακόπηκε το παιχνίδι, αν αυτό είναι ευνοϊκότερο από τη θέση όπου συνέβη η παράβαση.

Η ίδια εξαίρεση, όπως αυτή της προηγούμενης παραγράφου, εφαρμόζεται όταν ο χρονομέτρης διακόψει τον αγώνα για παραβάσεις των άρθρων 4:2-3 ή 4:5-6.

Όπως σημειώνεται στο άρθρο 7:11, οι ελεύθερες ρίψεις που καταλογίζονται για παθητικό παιχνίδι, εκτελούνται από τη θέση όπου βρισκόταν η μπάλα, όταν διακόπηκε το παιχνίδι.

Παρά τις βασικές αρχές και διαδικασίες που καθορίζονται στις προηγούμενες παραγράφους, η ελεύθερη ρίψη δεν μπορεί ποτέ να εκτελεστεί μέσα από την περιοχή τέρματος της ομάδας που εκτελεί ή μέσα από τη γραμμή ελευθέρων ρίψεων των αντιπάλων. Σε κάθε περίπτωση όταν το σημείο εκτέλεσης που υποδεικνύεται σε κάθε μια από τις προηγούμενες παραγράφους, περιλαμβάνεται σε μια από αυτές τις περιοχές, τότε πρέπει να μετακινηθεί στη πλησιέστερη θέση, αμέσως έξω από την απαγορευμένη περιοχή.

Σχόλια:

Αν η σωστή θέση για την ελεύθερη ρίψη βρίσκεται στη γραμμή ελευθέρων ρίψεων της αμυνόμενης ομάδας, η εκτέλεση τότε θα πραγματοποιηθεί, απαραίτητα, στο ακριβές σημείο. Όσο όμως μακρύτερα βρίσκεται αυτό το σημείο, από τη γραμμή ελευθέρων ρίψεων της αμυνόμενης ομάδας, τόσο μεγαλύτερο είναι το περιθώριο μιας μικρής απόκλισης από το ακριβές σημείο, από όπου επιτρέπεται να εκτελεστεί η ελεύθερη ρίψη. Το περιθώριο αυτό αυξάνει βαθμιαία μέχρι τα 3 μέτρα και εφαρμόζεται στην περίπτωση ελεύθερης ρίψης, που εκτελείται ακριβώς έξω από τη γραμμή περιοχής τέρματος, της ομάδας που εκτελεί.

Το περιθώριο που μόλις εξηγήθηκε, δεν εφαρμόζεται σε παράβαση του άρθρου 13:5, αν η παράβαση αυτή τιμωρείται σύμφωνα με το άρθρο 8:8β. Σε αυτές τις περιπτώσεις η εκτέλεση πρέπει να γίνεται πάντα από το ακριβές σημείο, όπου διεπράχθη η παράβαση.

13:7 Οι παίκτες της ομάδας που εκτελεί την ελεύθερη ρίψη, δεν επιτρέπεται, να ακουμπήσουν ή να διασχίσουν τη γραμμή ελευθέρων ρίψεων των αντιπάλων, πριν εκτελεστεί η ελεύθερη ρίψη. Δείτε επίσης τους ειδικούς περιορισμούς του άρθρου 2:5.

Οι Διαιτητές πρέπει να διορθώσουν τις θέσεις των παικτών της ομάδας που εκτελεί την ελεύθερη ρίψη, σε περίπτωση που, πριν από την εκτέλεση, βρίσκονται μεταξύ της γραμμής ελευθέρων ρίψεων και της γραμμής περιοχής τέρματος και οι αντικανονικές αυτές θέσεις επηρεάζουν το παιχνίδι (15:3, 15:6). Η ελεύθερη ρίψη

θα εκτελεστεί τότε μετά από σφύριγμα (15:5β). Η ίδια διαδικασία εφαρμόζεται (15:7, 2^η παράγραφος), όταν παίκτες της ομάδας που εκτελεί την ελεύθερη ρίψη, μπουν στην απαγορευμένη περιοχή, κατά τη διάρκεια εκτέλεσης της ελεύθερης ρίψης (πριν φύγει η μπάλα από το χέρι του ρίπτη), όταν η ρίψη εκτελείται χωρίς σφύριγμα.

Όταν η εκτέλεση της ελεύθερης ρίψης γίνεται με σφύριγμα, αν οι παίκτες της επιτιθέμενης ομάδας ακουμπήσουν ή διασχίσουν τη γραμμή ελευθέρων ρίψεων, πριν φύγει η μπάλα από το χέρι του ρίπτη, θα καταλογιστεί ελεύθερη ρίψη υπέρ της αμυνόμενης ομάδας (15:7, 3^η παράγραφος, 13:1α).

13:8 Όταν εκτελείται ελεύθερη ρίψη, οι αντίπαλοι πρέπει να παραμείνουν σε απόσταση, τουλάχιστον, 3 μέτρων από τον ρίπτη. Επιτρέπεται όμως να σταθούν ακριβώς έξω από τη δική τους γραμμή περιοχής τέρματος, αν η ελεύθερη ρίψη εκτελείται στη δική τους γραμμή ελευθέρων ρίψεων. Η παρέμβαση στην εκτέλεση της ελεύθερης ρίψης τιμωρείται σύμφωνα με την 15:9, 8:7γ .

Η ρίψη 7-μέτρων

Η απόφαση για ρίψη 7-μέτρων

14:1 Η ρίψη 7-μέτρων καταλογίζεται όταν:

α) καταστραφεί, αντικανονικά, μια καθαρή ευκαιρία για τέρμα, οπουδήποτε μέσα στο γήπεδο, από παίκτη ή συνοδό της αντίπαλης ομάδας,

β) υπάρχει ένα αδικαιολόγητο σφύριγμα, τη στιγμή μιας καθαρής ευκαιρίας για τέρμα,

γ) καταστραφεί μια καθαρή ευκαιρία για τέρμα, από την παρέμβαση κάποιου που δεν συμμετέχει στο παιχνίδι, για παράδειγμα ένας θεατής μπαίνει στο γήπεδο ή σταματά τους παίκτες με σφύριγμα *(εκτός αν εφαρμοστεί το σχόλιο του 9:1)*.

δ) υπάρχει παράβαση σύμφωνα με τα άρθρα 8:10γ ή 8:10δ *(βλ., όμως το 8:10 την τελευταία παράγραφο)*

Με ανάλογο τρόπο το άρθρο αυτό εφαρμόζεται σε περίπτωση “ανωτέρας βίας”, όπως σε μια ξαφνική διακοπή του ηλεκτροφωτισμού, η οποία σταματά το παιχνίδι ακριβώς τη στιγμή μιας καθαρής ευκαιρίας για τέρμα.

Δείτε την Διευκρίνιση 6, για τον ορισμό της καθαρής ευκαιρίας για τέρμα.

Αν παρά την παράβαση όπως αυτές του άρθρου 14:1α ο επιτιθέμενος παίκτης διατηρεί τον πλήρη έλεγχο της μπάλας και του σώματός του, δεν υπάρχει λόγος να δοθεί ρίψη 7-μέτρων, ακόμα και αν στη συνέχεια, ο παίκτης αποτύχει να αξιοποιήσει την καθαρή ευκαιρία για τέρμα.

Όταν ενδεχομένως πρόκειται να ληφθεί μια απόφαση για ρίψη 7-μέτρων, οι Διαιτητές πρέπει πάντα να αποφύγουν να αναμειχθούν, μέχρι να μπορέσουν να ξεκαθαρίσουν ότι η απόφαση για ρίψη 7-μέτρων είναι πραγματικά δίκαιη και αναγκαία. Αν ο επιτιθέμενος

παίκτης, παρά την αντικανονική συμπεριφορά των αντιπάλων, συνεχίζει για να πετύχει τέρμα, είναι προφανές ότι δεν υπάρχει λόγος να δοθεί ρίψη 7-μέτρων. Αντιθέτως πρέπει να δοθεί ρίψη 7- μέτρων, όταν εξ αιτίας της παράβασης, είναι φανερό ότι ο παίκτης πραγματικά έχει χάσει την μπάλα ή τον έλεγχο του σώματος, ώστε να μην υφίσταται πλέον η καθαρή ευκαιρία για τέρμα.

Το άρθρο 14:2 δεν ισχύει στις περιπτώσεις που αφορούν παραβάσεις των άρθρων 4:2-3 ή 4:5-6, όταν το παιχνίδι διακόπτεται αμέσως με ένα σήμα από τον χρονομέτρη, τον παρατηρητή ή τους διαιτητές.

14:3 Όταν καταλογίζεται ρίψη 7-μέτρων, οι Διαιτητές είναι δυνατόν να διακόψουν τον χρόνο αλλά μόνον όταν υπάρχει μια αδικαιολόγητη καθυστέρηση, για παράδειγμα για αλλαγή του τερματοφύλακα ή του ρίπτη. Αυτή η διακοπή του χρόνου πρέπει να συμβαδίζει με τις αρχές και τα κριτήρια που αναφέρονται στη Διευκρίνιση 2.

Η εκτέλεση της ρίψης 7-μέτρων

14:4 Η ρίψη 7-μέτρων εκτελείται σαν απ' ευθείας ρίψη προς το τέρμα, μέσα σε 3 δευτερόλεπτα μετά το σφύριγμα του Διαιτητή (15:7, 3^η παράγραφος, 13:1α).

14:5 Ο παίκτης που εκτελεί τη ρίψη 7-μέτρων πρέπει να πάρει θέση πίσω από τη γραμμή των 7-μέτρων, όχι μακρύτερα του ενός μέτρου, πίσω από τη γραμμή (15:1, 15:6). Μετά το σφύριγμα του Διαιτητή ο ρίπτης δεν επιτρέπεται να ακουμπήσει ή να διασχίσει τη γραμμή των 7-μέτρων, πριν να φύγει η μπάλα από το χέρι του (15:7, 3^η παράγραφος, 13:1α)..

14:6 Η μπάλα μετά την εκτέλεση της ρίψης 7-μέτρων, δεν επιτρέπεται να ξαναπαιχτεί από τον ρίπτη ή συμπαίκτη του, πριν ακουμπήσει έναν αντίπαλο ή τα δοκάρια του τέρματος (15:7, 3^η παράγραφος, 13:1α).

14:7 Όταν εκτελείται η ρίψη 7-μέτρων, οι συμπαίκτες του ρίπτη πρέπει να τοποθετηθούν έξω από τη γραμμή ελευθέρων ρίψεων και να παραμείνουν εκεί, μέχρι να φύγει η μπάλα από το χέρι του ρίπτη (15:3, 15:6). Σε αντίθετη περίπτωση, θα καταλογιστεί ελεύθερη ρίψη κατά της ομάδας που εκτελεί τη ρίψη 7-μέτρων (15:7, 3^η παράγραφος, 13:1 α).

14:8 Όταν εκτελείται η ρίψη 7-μέτρων, οι παίκτες της αντίπαλης ομάδας πρέπει να παραμείνουν έξω από τη γραμμή ελευθέρων ρίψεων και τουλάχιστον 3 μέτρα μακριά από τη γραμμή των 7-μέτρων, μέχρι να φύγει η μπάλα από το χέρι του ρίπτη. Αν δεν παραμείνουν, θα επαναληφθεί η ρίψη 7-μέτρων, σε περίπτωση που το αποτέλεσμα δεν είναι επιτυχία τέρματος, δεν θα υπάρξει όμως προσωπική ποινή.

14:9 Η ρίψη 7-μέτρων θα επαναληφθεί, αν ο τερματοφύλακας διασχίσει την γραμμή περιορισμού, δηλ. τη γραμμή των 4-μέτρων (1:7, 5:11), πριν φύγει η μπάλα από το χέρι του ρίπτη, εκτός αν επιτεύχθηκε τέρμα. Η ενέργεια αυτή όμως δεν επισύρει προσωπική ποινή για τον τερματοφύλακα.

14:10 Δεν επιτρέπεται να αλλάξει ο τερματοφύλακας, αν ήδη ο ρίπτης στέκεται στη σωστή θέση με την μπάλα στο χέρι και είναι έτοιμος να εκτελέσει τη ρίψη 7-μέτρων. Σε αυτήν την περίπτωση, κάθε προσπάθεια για να γίνει αλλαγή θα τιμωρηθεί σαν αντιαθλητική συμπεριφορά (8:7γ, 16:1β και 16:3δ).

Γενικές οδηγίες για την εκτέλεση των ρίψεων (Εναρκτήρια Ρίψη, Πλάγια Ρίψη, Ρίψη Τερματοφύλακα, Ελεύθερη Ρίψη και Ρίψη 7-μέτρων)

Ο Ρίπτης

15:1 Πριν από την εκτέλεση ο ρίπτης πρέπει να είναι σε σωστή θέση για τη ρίψη, όπως προβλέπεται. Η μπάλα πρέπει να είναι στα χέρια του ρίπτη (15:6).

Κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης, εκτός από την περίπτωση της ρίψης τερματοφύλακα, ο ρίπτης πρέπει να έχει ένα μέρος του ποδιού σταθερά σε επαφή με το δάπεδο, μέχρι να φύγει η μπάλα. Το άλλο πόδι μπορεί επανειλημμένα να σηκώνεται και να πατά στο δάπεδο. (βλ., επίσης άρθρο 7:6).

Ο ρίπτης πρέπει να παραμείνει στη σωστή θέση, μέχρι να εκτελεστεί η ρίψη (15:7, 2^η και 3^η παράγραφος).

15:2 Η ρίψη θεωρείται ότι εκτελέσθηκε, μόλις η μπάλα φύγει από το χέρι του ρίπτη (βλ., όμως την 12:2).

Ο ρίπτης δεν επιτρέπεται να ακουμπήσει πάλι την μπάλα, πριν η μπάλα ακουμπήσει άλλον παίκτη ή τα δοκάρια του τέρματος (15:7, 15:8). Δείτε επίσης πρόσθετους περιορισμούς, σύμφωνα με την 14:6.

Τέρμα σημειώνεται απ' ευθείας από όλες τις ρίψεις, εκτός από την ρίψη τερματοφύλακα, με "απ' ευθείας τέρμα σε βάρος του" (δηλ. ο τερματοφύλακας ρίχνει την μπάλα στο τέρμα του).

Οι συμπαίκτες του ρίπτη

15:3 Οι συμπαίκτες του ρίπτη πρέπει να πάρουν τις θέσεις που προβλέπονται για την ανάλογη ρίψη (15:6). Οι παίκτες πρέπει να παραμένουν στις σωστές θέσεις μέχρι η μπάλα να φύγει από το χέρι του ρίπτη, εκτός από την περίπτωση 10:3 2^η παράγραφος.

Η μπάλα δεν πρέπει να δοθεί χέρι με χέρι ή να την ακουμπήσει συμπαίκτης, στη διάρκεια της εκτέλεσης (15:7, 2^η και 3^η παράγραφος).

Οι αμυνόμενοι παίκτες

15:4 Οι αμυνόμενοι παίκτες πρέπει να πάρουν τις θέσεις που επιβάλλονται για τη ρίψη και να παραμείνουν στις κανονικές τους θέσεις, μέχρι να φύγει η μπάλα από το χέρι του ρίπτη (15:9).

Κατά την εκτέλεση πλάγιας ρίψης, εναρκτήριας ρίψης, ελεύθερης ρίψης, οι Διαιτητές δεν πρέπει να διορθώσουν την αντικανονική θέση των αμυνομένων παικτών, αν οι επιτιθέμενοι παίκτες εκτελώντας αμέσως τη ρίψη, δεν βρίσκονται σε μειονεκτική θέση. Οι θέσεις θα διορθωθούν μόνο αν βρίσκονται σε μειονεκτική θέση.

Σφύριγμα για την επανέναρξη

15:5 Ο Διαιτητής πρέπει να σφυρίζει για την επανέναρξη:

- α) πάντα στην περίπτωση εναρκτήριας ρίψης (10:3) ή ρίψης 7-μέτρων (14:4),
- β) στην περίπτωση ελεύθερης ρίψης, ρίψης τερματοφύλακα ή πλάγιας ρίψης:

- για την επανέναρξη μετά από διακοπή του χρόνου,
- για την επανέναρξη με ελεύθερη ρίψη σύμφωνα με το άρθρο 13:4,
- όταν υπάρχει καθυστέρηση στην εκτέλεση,
- μετά από διόρθωση θέσεων των παικτών,
- μετά από προφορική προειδοποίηση ή παρατήρηση.

Ο Διαιτητής μπορεί να κρίνει τότε αρμόζει, για λόγους σαφήνειας, να σφυρίζει για την επανέναρξη και σε κάθε άλλη περίπτωση.

Κατ' αρχήν ο Διαιτητής δεν πρέπει να σφυρίζει για την επανέναρξη μέχρι οι παίκτες να πάρουν τις θέσεις που προβλέπονται στην 15:1, 15:3 και 15:4 (βλ., όμως, 13:7 2^η παράγραφος και 15:4 2^η παράγραφος). Αν παρά τις αντικανονικές θέσεις των αμυνομένων παικτών, ο Διαιτητής σφύριξε για να εκτελεσθεί η ρίψη, τότε οι παίκτες αυτοί έχουν το δικαίωμα να παρέμβουν κανονικά στο παιχνίδι.

Μετά το σφύριγμα, ο ρίπτης πρέπει να παίξει την μπάλα μέσα σε 3 δευτερόλεπτα.

Κυρώσεις

15:6 Οι παραβάσεις του ρίπτη ή των συμπαικτών του πριν την εκτέλεση της ρίψης, δηλ. χαρακτηριστικός τύπος των οποίων είναι οι λανθασμένες τοποθετήσεις ή η επαφή της μπάλας από συμπαίκτη, οδηγούν σε διόρθωση. (βλ., όμως, 13:7 2^η παράγραφος).

15:7 Οι συνέπειες των παραβάσεων του ρίπτη ή των συμπαικτών του (15:1-3), κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης, εξαρτώνται κυρίως από το αν της ρίψης, θα προηγηθεί σφύριγμα επανέναρξης.

Κατ' αρχήν, κάθε παράβαση κατά την εκτέλεση ρίψης, της οποίας δεν προηγείται σφύριγμα επανέναρξης, τακτοποιείται με διόρθωση και επανεκτέλεση της ρίψης, μετά από σφύριγμα. Εφαρμόζεται όμως εδώ η έννοια του πλεονεκτήματος σύμφωνα με το 13:2. Αν η ομάδα του ρίπτη χάσει την κατοχή, αμέσως μετά τη λανθασμένη εκτέλεση, τότε απλά θεωρείται ότι η ρίψη έχει εκτελεστεί και το παιχνίδι συνεχίζεται.

Κατά την εκτέλεση ρίψης, τιμωρείται, κατ' αρχήν, κάθε παράβαση που πραγματοποιείται μετά το σφύριγμα επανέναρξης. Αυτό εφαρμόζεται για παράδειγμα αν ο ρίπτης πηδήξει κατά την εκτέλεση, κρατήσει την μπάλα πάνω από 3 δευτερόλεπτα ή μετακινηθεί από την κανονική του θέση, πριν φύγει η μπάλα από το χέρι του. Εφαρμόζεται επίσης όταν οι συμπαίκτες μετακινηθούν σε αντικανονικές θέσεις, μετά το σφύριγμα αλλά πριν φύγει η μπάλα από τα χέρια του ρίπτη (με εξαίρεση το 10:3 2^η παράγραφος). Στις περιπτώσεις αυτές η αρχική ρίψη χάνεται και καταλογίζεται ελεύθερη ρίψη υπέρ των αντιπάλων (13:1α), από τη θέση της παράβασης (βλ., όμως, το άρθρο 2:6). Εφαρμόζεται η διάταξη του πλεονεκτήματος της 13:2, δηλ. αν η ομάδα του ρίπτη χάσει την κατοχή, πριν προλάβουν να επέμβουν οι Διαιτητές, το παιχνίδι συνεχίζεται.

15:8 Κατ' αρχήν κάθε παράβαση, που αμέσως ακολουθεί την εκτέλεση αλλά σχετίζεται με αυτήν, θα τιμωρηθεί. Αυτό αναφέρεται σε παράβαση του 15:2, 2^η παράγραφος, δηλ. όταν ο ρίπτης ακουμπά την μπάλα για δεύτερη φορά, πριν αυτή ακουμπήσει άλλον παίκτη ή τα δοκάρια του τέρματος, σε μια μορφή ελιγμού είτε ξαναπιάνει την μπάλα που είναι ήδη στον αέρα ή έχει τοποθετηθεί στο δάπεδο. Καταλογίζεται ελεύθερη ρίψη (13:1α) υπέρ των αντιπάλων. Η διάταξη του πλεονεκτήματος εφαρμόζεται, όπως στο 15:7 3^η παράγραφο.

15:9 Με εξαίρεση ότι σημειώνεται στα άρθρα 14:8, 14:9, 15:4 2^η και 15:5 3^η παράγραφο, οι αμυνόμενοι παίκτες που εμποδίζουν την εκτέλεση ρίψης των αντιπάλων, για παράδειγμα μην παίρνοντας αρχικά κανονική θέση ή μετακινούμενοι στη συνέχεια σε αντικανονικές θέσεις, θα τιμωρηθούν. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται, ανεξάρτητα αν συμβεί πριν είτε κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης (πριν φύγει η μπάλα από το χέρι του ρίπτη).

Αυτό εφαρμόζεται επίσης ανεξάρτητα αν της ρίψης θα προηγηθεί σφύριγμα επανέναρξης είτε όχι. Το άρθρο 8:7γ εφαρμόζεται σε συνδυασμό με το 16:1β και 16:3δ.

Η ρίψη που επηρεάστηκε αρνητικά από την παρέμβαση ενός αμυνομένου, κατ' αρχήν, επαναλαμβάνεται.

Οι ποινές

Παρατήρηση

16:1 Μία παρατήρηση είναι η κατάλληλη ποινή για:

- α) Σφάλματα που πρέπει να τιμωρούνται προοδευτικά (8:3, συγκρίνατε οπωσδήποτε με 16:3β και 16:6δ).
- β) Αντιαθλητική συμπεριφορά που πρέπει να τιμωρείται προοδευτικά (8:7).

Σχόλια:

Σε κάθε παίκτη δεν μπορεί να δοθούν περισσότερες από μια παρατηρήσεις και στους παίκτες της ίδιας ομάδας, δεν μπορεί να δοθούν περισσότερες από 3 παρατηρήσεις συνολικά, μετά τον καταλογισμό των παραπάνω, η ποινή θα είναι τουλάχιστον 2-λεπτών αποκλεισμός.

Ο παίκτης που ήδη έχει δεχθεί 2-λεπτών αποκλεισμό, δεν μπορεί στη συνέχεια να δεχθεί παρατήρηση.

Στους συνοδούς της ίδιας ομάδας δεν μπορεί να δοθούν, συνολικά, περισσότερες από μία παρατηρήσεις.

16:2 Ο Διαιτητής δείχνει την παρατήρηση στον υπαίτιο παίκτη ή συνοδό και στον χρονομέτρη/σημειωτή, υψώνοντας την κίτρινη κάρτα (σήμα 13).

Αποκλεισμός

16:3 Ένας αποκλεισμός (2 λεπτών) είναι η κατάλληλη ποινή για:

α) για λανθασμένη αλλαγή, αν ένας επιπλέον παίκτης μπει στο γήπεδο, ή ένας παίκτης από την περιοχή αναπληρωματικών, παρεμβαίνει αντικανονικά στο παιχνίδι (4:5-6), σημείωση, σύγκριση, άρθρο 8:10β (II),

β) για σφάλματα όπως αυτά των περιπτώσεων 8:3 αν ο παίκτης ή και ομάδα του έχουν ήδη δεχθεί τον μέγιστο αριθμό παρατηρήσεων (βλ., σχόλιο 16:1),

γ) για σφάλματα όπως αυτά που προβλέπονται στο 8:4,

δ) για αντιαθλητική συμπεριφορά από έναν παίκτη σύμφωνα με το 8:7, εάν ο παίκτης ή/και η ομάδα του έχουν λάβει τον μέγιστο αριθμό παρατηρήσεων,

ε) για αντιαθλητική συμπεριφορά από τον συνοδό ομάδας σύμφωνα με το 8:7, εάν κάποιος από τους συνοδούς της ομάδας έχει ήδη δεχθεί μια παρατήρηση,

στ) για αντιαθλητική συμπεριφορά από παίκτη η συνοδό ομάδας σύμφωνα με το 8:8 (βλ. επίσης 4:6),

ζ) ως επακόλουθο αποβολής παίκτη ή συνοδού ομάδας (16:8, 2^η παράγραφος, βλ., επίσης, 16:11β),

η) για αντιαθλητική συμπεριφορά παίκτη πριν την επανέναρξη του παιχνιδιού, αμέσως μετά τον 2-λεπτών αποκλεισμό του (16:9α).

Σχόλια:

Οι συνοδοί όμως της ομάδας δεν είναι δυνατό να δεχθούν, συνολικά, περισσότερους από έναν, 2-λεπτών αποκλεισμούς. Όταν δίνεται 2-λεπτών αποκλεισμός σε συνοδό, σύμφωνα με την 16:3ε, ο συνοδός επιτρέπεται να παραμείνει στην περιοχή των αναπληρωματικών και να εκτελεί τα καθήκοντά του, η δύναμη όμως της ομάδας στο γήπεδο, μειώνεται για 2 λεπτά.

16:4 Αφού διακόψει τον χρόνο, ο Διαιτητής θα δείξει καθαρά τον αποκλεισμό στον υπαίτιο παίκτη ή συνοδό ομάδας και στον χρονομέτρη/σημειωτή, με το προβλεπόμενο σήμα, δηλ. υψωμένος ο βραχίονας με τεντωμένα δύο δάχτυλα (*σήμα 14*).

16:5 Ο αποκλεισμός ισχύει πάντα για 2 λεπτά του χρόνου του παιχνιδιού. Ο τρίτος αποκλεισμός για τον ίδιο παίκτη επίσης οδηγεί πάντοτε σε αποβολή (*16:6δ*).

Ο αποκλεισμένος παίκτης δεν επιτρέπεται να συμμετάσχει στο παιχνίδι, κατά τη διάρκεια του χρόνου του αποκλεισμού και η ομάδα δεν επιτρέπεται να τον αντικαταστήσει στο γήπεδο.

Ο χρόνος του αποκλεισμού αρχίζει με το σφύριγμα για την επανέναρξη του παιχνιδιού.

Ο 2-λεπτών αποκλεισμός μεταφέρεται στο δεύτερο ημίχρονο του παιχνιδιού, αν δεν έχει ολοκληρωθεί με το τέλος του πρώτου ημιχρόνου. Το ίδιο εφαρμόζεται από το κανονικό παιχνίδι στην παράταση και κατά τη διάρκεια των παρατάσεων. Αν ο χρόνος αποκλεισμού του παίκτη δεν έχει τελειώσει στο τέλος της δεύτερης παράτασης, δεν δικαιούται ο παίκτης να συμμετάσχει στη διαδικασία ανάδειξης νικητή, που ακολουθεί, όπως οι ρίψεις 7-μέτρων, σύμφωνα με το σχόλιο της 2:2.

Αποβολή

16:6 Μία αποβολή είναι η κατάλληλη ποινή:

- α) για σφάλματα σύμφωνα με το 8:5 και 8:6,
- β) για σοβαρή αντιαθλητική συμπεριφορά σύμφωνα με την 8:9 και ακραία αντιαθλητική συμπεριφορά σύμφωνα με το 8:10, από παίκτη ή συνοδό ομάδας, μέσα ή έξω από το γήπεδο,
- γ) για αντιαθλητική συμπεριφορά του κάθε συνοδού μιας ομάδας σύμφωνα με το 8:7, αφού προηγουμένως έχει ήδη δεχθεί παρατήρηση και 2-λεπτών αποκλεισμό σύμφωνα με το 16:1β και 16:3ε,
- δ) ως επακόλουθο ενός τρίτου αποκλεισμού στον ίδιο παίκτη (16:5),
- ε) για σημαντικές ή επαναλαμβανόμενες αντιαθλητικές συμπεριφορές κατά την διάρκεια των παρατάσεων καθώς και των ρίψεων 7-μέτρων (σχόλιο 2:2 και 16:10.)

16:7 Αφού οι Διαιτητές διακόψουν τον χρόνο, θα δείξουν καθαρά την αποβολή στον υπαίτιο παίκτη ή συνοδό και στους χρονομέτρη/σημειωτή, υψώνοντας την κόκκινη κάρτα (σήμα 13, βλ επίσης 16:8).

16:8 Η αποβολή παίκτη ή συνοδού ισχύει πάντα για τον υπόλοιπο χρόνο του παιχνιδιού. Ο παίκτης ή ο συνοδός πρέπει να αποχωρήσει αμέσως από το γήπεδο και την περιοχή των αναπληρωματικών. Ο παίκτης ή ο συνοδός μετά την αποχώρησή του δεν επιτρέπεται να έχει οποιουδήποτε είδους επαφή με την ομάδα.

Η αποβολή παίκτη ή συνοδού κατά τη διάρκεια του χρόνου του παιχνιδιού, μέσα ή έξω από το γήπεδο, συνοδεύεται πάντα από 2-λεπτών αποκλεισμό για την ομάδα. Αυτό σημαίνει ότι η δύναμη της ομάδας στο γήπεδο μειώνεται κατά έναν παίκτη (16:3στ). Η μείωση όμως στο γήπεδο μπορεί να διαρκέσει για 4 λεπτά, αν ο παίκτης αποβλήθηκε σύμφωνα με τις περιπτώσεις του άρθρου 16:9β-δ.

Η αποβολή μειώνει τον αριθμό των παικτών ή συνοδών, που είναι διαθέσιμοι στην ομάδα *(εκτός του άρθρου 16:11β)*. Η ομάδα επιτρέπεται να αυξήσει τον αριθμό των παικτών στο γήπεδο, μετά τη λήξη του αποκλεισμού των 2-λεπτών.

Όπως σημειώνεται στα άρθρα 8:6 και 8:10α-β, οι αποβολές σύμφωνα με αυτά τα άρθρα θα πρέπει να αναφέρονται γραπτώς για λήψη περαιτέρω αποφάσεων. Σε ορισμένες περιπτώσεις ο “υπεύθυνος συνοδός της ομάδας” και ο παρατηρητής (delegate) *(βλ. διευκρίνιση 7)*, θα πρέπει να ενημερώνονται αμέσως μετά την απόφαση.

Για τον σκοπό αυτό, ο διαιτητής δείχνει επίσης την μπλε κάρτα ως πληροφορία μετά το δείξιμο της κόκκινης κάρτας.

Περισσότερες από μία παραβάσεις στην ίδια φάση

16:9 Αν παίκτης ή συνοδός είναι υπαίτιος για περισσότερες από μια ταυτόχρονες ή συνεχόμενες παραβάσεις, πριν ξαναρχίσει το παιχνίδι και αυτές οι παραβάσεις δικαιολογούν διαφορετικές ποινές, τότε κατ' αρχήν, θα δοθεί μόνο η βαρύτερη από αυτές τις ποινές.

Υπάρχουν όμως οι παρακάτω ειδικές εξαιρέσεις, όπου σε όλες τις περιπτώσεις η ομάδα θα παίξει με μειωμένη δύναμη στο γήπεδο, για
4 λεπτά:

α) αν ο παίκτης που μόλις του δόθηκε 2-λεπτών αποκλεισμός, γίνει υπαίτιος αντιαθλητικής συμπεριφοράς, πριν ξαναρχίσει το παιχνίδι, τότε θα του δοθεί ένας επιπλέον 2-λεπτών αποκλεισμός (16:3ζ). Αν ο επιπλέον 2-λεπτών αποκλεισμός, είναι ο τρίτος για τον παίκτη, τότε ο παίκτης αποβάλλεται,

β) αν ο παίκτης που μόλις του δόθηκε αποβολή (απ' ευθείας ή εξ αιτίας τρίτου αποκλεισμού), γίνει υπαίτιος αντιαθλητικής συμπεριφοράς πριν ξαναρχίσει το παιχνίδι, τότε δίνεται στην ομάδα επί πλέον ποινή, ώστε η μείωση των παικτών να διαρκέσει 4 λεπτά (16:8 2^η παράγραφος),

γ) αν ο παίκτης που μόλις του δόθηκε 2-λεπτών αποκλεισμός, γίνει υπαίτιος αντιαθλητικής συμπεριφοράς ή ακραίας αντιαθλητικής συμπεριφοράς, πριν ξαναρχίσει το παιχνίδι, τότε ο παίκτης, επί πλέον, αποβάλλεται (16:6γ), ο συνδυασμός αυτών των ποινών οδηγεί σε μείωση 4 λεπτών (16:8, 2^η παράγραφος),

δ) αν ο παίκτης που μόλις του δόθηκε αποβολή (απ' ευθείας ή εξ αιτίας τρίτου 2-λεπτών αποκλεισμού), γίνει υπαίτιος αντιαθλητικής συμπεριφοράς ή ακραίας αντιαθλητικής συμπεριφοράς, πριν ξαναρχίσει το παιχνίδι, τότε δίνεται στην ομάδα επί πλέον ποινή, ώστε η μείωση των παικτών θα είναι για 4 λεπτά (16:8, 2^η παράγραφος).

Παραβάσεις κατά την διάρκεια του χρόνου παιχνιδιού

16:10 Οι ποινές για τις παραβάσεις κατά την διάρκεια του χρόνου του παιχνιδιού προβλέπονται στα άρθρα 16:1, 16:3 και 16:6.

Στην Έννοια “χρόνος παιχνιδιού” περιλαμβάνονται όλες οι διακοπές, διακοπές χρόνου (time-outs), οι διακοπές χρόνου των ομάδων και αυτές των παρατάσεων. Σε όλες τις άλλες μορφές διακοπών του χρόνου (δηλ. ρίψεις 7-μέτρων) ισχύει μόνον το άρθρο 16:6.

Με αυτόν τον τρόπο οποιαδήποτε μορφή σοβαρής ή κατ' επανάληψη αντιαθλητικής συμπεριφοράς θα αποτρέψει την περαιτέρω συμμετοχή των τιμωρημένων παικτών. (βλ. άρθρο 2:2 σχόλιο)

Παραβάσεις εκτός του χρόνου του παιχνιδιού

16:11 Αντιαθλητική συμπεριφορά, σοβαρή αντιαθλητική συμπεριφορά, ακραία αντιαθλητική συμπεριφορά ή οποιασδήποτε μορφής απερίσκεπτες ενέργειες (βλ. άρθρα 8:6-10), από παίκτη ή συνοδό ομάδας στον χώρο του αγώνα αλλά εκτός χρόνου παιχνιδιού πρέπει να τιμωρούνται ως ακολούθως:

Πριν τον αγώνα

α) Δίνεται παρατήρηση σε περίπτωση αντιαθλητικής συμπεριφοράς σύμφωνα με το άρθρο 8:7-8,

β) Δίνεται αποβολή στον υπαίτιο παίκτη ή συνοδό σε περίπτωση που η παράβασή του θεωρηθεί ότι εμπίπτει στο πλαίσιο των άρθρων 8:6

και 8:10α αλλά η ομάδα έχει δικαίωμα να ξεκινήσει με 14 παίκτες και

4 συνοδούς. Το άρθρο 16:8, 2^η παράγραφος ισχύει μόνο για παραβάσεις κατά την διάρκεια του χρόνου του παιχνιδιού. Επομένως η αποβολή δεν εμπεριέχει μία 2-λεπτών ποινή.

Αν δεν ήταν δυνατόν να επιβληθούν, οι παραπάνω ποινές, τη στιγμή που έγιναν οι παραβάσεις, πριν την έναρξη του παιχνιδιού, είναι δυνατόν τώρα να επιβληθούν οι ποινές, κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού, οποτεδήποτε ανακαλυφθεί να συμμετέχει στο παιχνίδι, το υπαίτιο πρόσωπο.

Μετά τον αγώνα:

γ) με γραπτή αναφορά.

Οι Διαιτητές

17:1 Κάθε αγώνας διευθύνεται από δύο Διαιτητές με τις ίδιες αρμοδιότητες. Βοηθούνται από έναν χρονομέτρη και έναν σημειωτή.

17:2 Οι Διαιτητές επιβλέπουν τη συμπεριφορά των παικτών, από τη στιγμή που θα φθάσουν στον περιβάλλοντα χώρο του γηπέδου και μέχρι να αναχωρήσουν.

17:3 Οι Διαιτητές είναι υπεύθυνοι να επιθεωρήσουν το γήπεδο, τα τέρματα και τις μπάλες, πριν την έναρξη του παιχνιδιού. Αποφασίζουν ποιες μπάλες θα χρησιμοποιηθούν (1 και 3:1).

Οι Διαιτητές επίσης επιβάλλουν την παρουσία και των δύο ομάδων με κανονικές στολές. Ελέγχουν το φύλλο αγώνα και τον εξοπλισμό των παικτών. Εξασφαλίζουν ότι ο αριθμός των παικτών και συνοδών, στην περιοχή των αναπληρωματικών, είναι μέσα στα όρια και ελέγχουν την παρουσία και ταυτότητα του “υπεύθυνου συνοδού” της κάθε ομάδας. Κάθε παρατυπία πρέπει να διορθωθεί (4:1-2 και 4:7-9).

17:4 Η ρίψη του νομίσματος αναλαμβάνεται από έναν από τους Διαιτητές, με την παρουσία του άλλου Διαιτητή και του “υπεύθυνου συνοδού” κάθε ομάδας ή ενός άλλου συνοδού ή παίκτη που (για παράδειγμα, ο αρχηγός της ομάδας) αντιπροσωπεύει τον υπεύθυνο “συνοδό της ομάδας”.

17:5 Κατ' αρχήν ολόκληρο το παιχνίδι διευθύνεται από τους ίδιους Διαιτητές. Είναι υπεύθυνοι να εξασφαλίσουν ότι το παιχνίδι παίζεται σύμφωνα με τους κανονισμούς και πρέπει να τιμωρούν κάθε παράβαση (βλ., όμως 13:2 και 14:2)

Αν ο ένας από τους Διαιτητές είναι αδύνατο να τελειώσει το παιχνίδι, ο άλλος Διαιτητής συνεχίζει το παιχνίδι μόνος του.

Σημείωση: Η Διεθνής Ομοσπονδία (IHF), η Ηπειρωτική ή η Εθνική ομοσπονδία, έχουν το δικαίωμα να εφαρμόσουν ρυθμιστικές παρεκκλίσεις στους κανονισμούς στις περιοχές που έχουν στην ευθύνη τους, σχετικά με την εφαρμογή παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 17:5

17:6 Αν και οι δύο Διαιτητές σημειώσουν μια παράβαση και συμφωνούν για το ποια ομάδα θα τιμωρηθεί, αλλά έχουν διαφορετική άποψη για τη βαρύτητα της ποινής, τότε θα επιβληθεί η βαρύτερη από τις δύο ποινές.

17:7 Αν και οι δύο Διαιτητές σημειώσουν μια παράβαση ή βγήκε η μπάλα από το γήπεδο και οι δύο Διαιτητές έχουν διαφορετική άποψη, για το ποια ομάδα θα έχει την κατοχή της μπάλας, τότε θα εφαρμοστεί η κοινή απόφαση που θα προκύψει μετά από σύσκεψη. Αν δεν κατορθώσουν να πάρουν κοινή απόφαση, τότε θα επικρατήσει η γνώμη του Διαιτητή γηπέδου.

Η διακοπή του χρόνου είναι υποχρεωτική. Μετά τη σύσκεψη, οι Διαιτητές θα δείξουν ένα σαφές σήμα και το παιχνίδι θα ξαναρχίσει με σφύριγμα (2:8δ, 15:5).

17:8 Και οι δύο Διαιτητές είναι υπεύθυνοι για την καταμέτρηση του αποτελέσματος.
Σημειώνουν επίσης τις παρατηρήσεις, αποκλεισμούς, αποβολές.

17:9 Και οι δύο Διαιτητές είναι υπεύθυνοι για τον έλεγχο του χρόνου. Αν υπάρχει αμφιβολία σχετικά με την ακρίβεια της χρονομέτρησης, οι διαιτητές θα καταλήξουν σε μια κοινή απόφαση (βλ., επίσης 2:3).

Σημείωση: Η Διεθνής Ομοσπονδία (IHF), η Ηπειρωτική ή η Εθνική ομοσπονδία, έχουν το δικαίωμα να εφαρμόσουν ρυθμιστικές παρεκκλίσεις στους κανονισμούς στις περιοχές που έχουν στην ευθύνη τους με την εφαρμογή των κανονισμών 17:8, 17:9.

17:10 Οι Διαιτητές είναι υπεύθυνοι να εξασφαλίσουν, μετά τον αγώνα, ότι συμπληρώθηκε σωστά το φύλλο αγώνα.

Αποβολές, για τις περιπτώσεις που σημειώνονται στα άρθρα 8:6, 8:10, πρέπει να αιτιολογούνται στις παρατηρήσεις του φύλλου αγώνα.

17:11 Οι αποφάσεις που ελήφθησαν από τους Διαιτητές ή τους παρατηρητές με βάση τις παρατηρήσεις των γεγονότων ή την κρίση τους, είναι οριστικές.

Ενστάσεις μπορεί να υποβληθούν μόνο κατά αποφάσεων, που ελήφθησαν κατά παράβαση των κανονισμών. Κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού μόνο οι αντίστοιχοι “υπεύθυνοι συνοδοί των ομάδων”, δικαιούνται να απευθύνονται στους Διαιτητές.

17:12 Οι Διαιτητές έχουν το δικαίωμα να διακόπτουν προσωρινά είτε οριστικά το παιχνίδι.

Πριν ληφθεί η απόφαση για οριστική διακοπή, πρέπει να καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για να συνεχιστεί το παιχνίδι,

17:13 Η μαύρη στολή προορίζεται, κυρίως, για τους Διαιτητές.

17:14 Οι Διαιτητές και οι Παρατηρητές μπορούν να χρησιμοποιούν ηλεκτρονικό εξοπλισμό για την επικοινωνία τους. Οι κανόνες για την χρησιμοποίησή τους καθορίζεται από την αντίστοιχη Ομοσπονδία.

Ο χρονομέτρης και ο Σημειωτής

18:1 Κατ' αρχήν ο χρονομέτρης είναι κυρίως υπεύθυνος για τον χρόνο του παιχνιδιού, τις διακοπές του χρόνου και τον χρόνο αποκλεισμού των παικτών.

Ομοίως ο σημειωτής είναι κυρίως υπεύθυνος για τον κατάλογο των παικτών, το φύλλο αγώνα, την είσοδο των παικτών που φθάνουν μετά την έναρξη του παιχνιδιού και την είσοδο των παικτών που δεν δικαιούνται να συμμετάσχουν.

Άλλα καθήκοντα όπως ο έλεγχος του αριθμού των παικτών και των συνοδών στην περιοχή των αναπληρωματικών και την έξοδο και είσοδο των αναπληρωματικών παικτών, καθώς και η καταμέτρηση του αριθμού των επιθέσεων μετά από θεραπεία που δόθηκε σε κάποιον παίκτη στο γήπεδο, θεωρούνται κοινά καθήκοντα. (οι αποφάσεις αυτές θεωρούνται ότι βασίζονται στην παρατήρηση των γεγονότων).

Γενικά μόνο ο χρονομέτρης (και, κατά περίπτωση ο Παρατηρητής από την αρμόδια ομοσπονδία) διακόπτει τον αγώνα, όταν είναι απαραίτητο.

Δείτε επίσης τη Διευκρίνιση 7, που αφορά τις κατάλληλες διαδικασίες για την παρέμβαση από τον χρονομέτρη/σημειωτή, στο πλαίσιο των υποχρεώσεων τους, που αναφέρονται πιο πάνω.

18:2 Αν δεν υπάρχει εντοιχισμένος πίνακας με χρονόμετρο, τότε ο χρονομέτρης πρέπει να ενημερώνει τον “υπεύθυνο συνοδό” της κάθε ομάδας, σχετικά με τον χρόνο που παίχτηκε ή απομένει, ειδικά μετά από διακοπές του χρόνου.

Αν δεν υπάρχει εντοιχισμένο χρονόμετρο με αυτόματο σήμα, ο χρονομέτρης αναλαμβάνει την υποχρέωση να δώσει το σήμα λήξης στο ημίχρονο και στο τέλος του παιχνιδιού (βλ.,2:3).

Αν ο εντοιχισμένος πίνακας δεν έχει τη δυνατότητα να εμφανίζει και τον χρόνο αποκλεισμού (τουλάχιστον τρεις για κάθε ομάδα κατά την διάρκεια αγώνων της IHF), ο χρονομέτρης εμφανίζει μια κάρτα πάνω στο τραπέζι της γραμματείας, που δείχνει

τον χρόνο λήξης του κάθε αποκλεισμού και τον αριθμό του παίκτη.

Τα σήματα

Όταν καταλογίζεται ελεύθερη ή πλάγια ρίψη, οι Διαιτητές πρέπει να δείξουν **αμέσως** την κατεύθυνση της ρίψης (σήματα 7 ή 9)

Μετά από αυτό, για να υποδειχτεί μια προσωπική ποινή, πρέπει να δειχτεί υποχρεωτικά το κατάλληλο σήμα (σήματα 13-14).

Επίσης αν φαίνεται ότι θα ήταν χρήσιμο να εξηγηθεί η αιτία για την ελεύθερη ρίψη ή τη ρίψη 7-μέτρων, τότε θα μπορούσε να δειχτεί για ενημέρωση, το αντίστοιχο από τα σήματα 1-6 και 11. Το σήμα 11 όμως πρέπει πάντα να δείχνεται σε τέτοιες περιπτώσεις, όταν αποφασίστηκε ελεύθερη ρίψη εξ αιτίας παθητικού παιχνιδιού, χωρίς να προηγηθεί το σήμα 17.

Τα σήματα 12, 15 και 16 εφαρμόζονται υποχρεωτικά στις αντίστοιχες περιπτώσεις.

Τα σήματα 8, 10 και 17 χρησιμοποιούνται οποτεδήποτε θεωρείται απαραίτητο από τους Διαιτητές.

Πίνακας των σημάτων:

	Σελ.
1. Είσοδος στην περιοχή τέρματος	81
2. Λανθασμένος χειρισμός	81
3. Πάρα πολλά βήματα ή κράτημα της μπάλας άνω από 3''	82
4. Παρεμπόδιση, κράτημα ή σπρώξιμο	82
5. Κτύπημα	83
6. Επιθετικό σφάλμα	83
7. Κατεύθυνση της πλάγιας ρίψης	84
8. Ρίψη τερματοφύλακα	84
9. Κατεύθυνση της ελεύθερης ρίψης	85
10. Να τηρηθεί η απόσταση των 3 μέτρων	85
11. Παθητικό παιχνίδι	86
12. Τέρμα	86
13. Παρατήρηση (κίτρινη κάρτα), Αποβολή (κόκκινη κάρτα), Πληροφορία για γραπτή αναφορά (μπλε κάρτα)	87
14. Αποκλεισμός 2 λεπτών	87
15. Διακοπή του χρόνου	88
16. Άδεια για δύο πρόσωπα (που δικαιούνται συμμετοχής) να μπουν στο γήπεδο σε μια διακοπή του χρόνου	88
17. Προειδοποιητικό σήμα παθητικού Παιχνιδιού	89

1

Είσοδος στην περιοχή
τέρματος

2

Λανθασμένος
χειρισμός

3

Πάρα πολλά βήματα ή
κράτημα της μπάλας
πάνω από 3''

4

Παρεμπόδιση κράτημα

5

Κτύπημα

6

Επιθετικό σφάλμα

7

Πλαγια ρίψη - Κατεύθυνση

8

Ρίψη τερματοφύλακα

9

Ελεύθερη ρίψη - Κατεύθυνση

10

Να τηρηθεί η απόσταση των 3 μέτρων

11

Παθητικό παιχνίδι

12

Επιτυχία τέρματος

13

Πατήρηση (κίτρινη κάρτα)
Αποβολή (κόκκινη)
Πληροφορία για γραπτή αναφορά
(μπλε)

14

Αποκλεισμός
(2 λεπτά)

15

Διακοπή χρόνου

16

**Άδεια σε δύο πρόσωπα
(που διακαιοούνται συμμετοχής)
Να μπουν στο γήπεδο σε
Μια διακοπή χρόνου**

17

Προειδοποιητικό σήμα
παθητικού παιχνιδιού

Διευκρινίσεις στον Κανονισμό Παιχνιδιού

Πίνακας περιεχομένων

Σελ.

1. Εκτέλεση ελεύθερης ρίψης μετά το σήμα λήξης (2:4-6)
2. Διακοπή του χρόνου (2:8)
3. Διακοπή ενός λεπτού σε ομάδα (2:10)
4. Παθητικό παιχνίδι (7:11-12)
5. Εναρκτήρια ρίψη (10:3)
6. Ορισμός της “καθαρής ευκαιρία για τέρμα” (14:1)
7. Παρέμβαση από το χρονομέτρη ή τον παρατηρητή (18:1)
8. Τραυματισμένος παίκτης (4:11)

1. Εκτέλεση ελεύθερης ρίψης μετά το σήμα λήξης (2.4-6)

Σε πολλές περιπτώσεις, η ομάδα που έχει την ευκαιρία να εκτελέσει ελεύθερη ρίψη, αφού έχει λήξει ο χρόνος του παιχνιδιού, δεν ενδιαφέρεται στην πραγματικότητα να προσπαθήσει να επιτύχει τέρμα, επειδή η διαφορά στο αποτέλεσμα του παιχνιδιού είναι ήδη σαφής είτε η θέση της εκτέλεσης είναι πολύ μακριά, από το τέρμα των αντιπάλων. Αν και ο κανονισμός, τεχνικά, απαιτεί να εκτελεστεί η ελεύθερη ρίψη, οι Διαιτητές θα έχουν αποφασίσει σωστά αν θεωρήσουν ότι η ελεύθερη ρίψη εκτελέστηκε κανονικά, όταν ο παίκτης που βρίσκεται περίπου στη σωστή θέση, αφήσει απλά την μπάλα να πέσει ή την παραδώσει στους Διαιτητές.

Σε εκείνες τις περιπτώσεις όπου είναι φανερό ότι η ομάδα θέλει να προσπαθήσει να πετύχει τέρμα, οι Διαιτητές πρέπει να προσπαθήσουν να εξισορροπήσουν μεταξύ του να επιτρέψουν αυτήν την ευκαιρία (ακόμα και αν είναι πολύ μικρή) και του να βεβαιωθούν ότι δεν θα χειροτερέψει η κατάσταση, με σπατάλη χρόνου και απογοητευτικό "θέατρο". Αυτό σημαίνει ότι οι Διαιτητές θα τοποθετήσουν τους παίκτες και των δύο ομάδων σε κανονικές θέσεις γρήγορα και με ακρίβεια, ώστε να εκτελεστεί η ελεύθερη ρίψη χωρίς καθυστέρηση. Πρέπει να επιβληθούν οι νέοι περιορισμοί της 2:5 που αφορούν τις θέσεις των παικτών και τις αλλαγές (4:5 και 13:7).

Οι Διαιτητές πρέπει να είναι σε ετοιμότητα, για αξιόποινες παραβάσεις των δύο ομάδων. Η επίμονη κατάχρηση από τους αμυνόμενους, πρέπει να τιμωρηθεί (15:4, 15:9, 16:1β, 16:3δ). Επί πλέον οι επιτιθέμενοι παίκτες συχνά παραβιάζουν τους κανονισμούς, κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης, για παράδειγμα ένας ή περισσότεροι παίκτες διασχίζουν τη γραμμή ελευθέρων ρίψεων, μετά το σφύριγμα αλλά πριν τη ρίψη (13:7, 3^η παράγραφος) ή ο ρίπτης στην πραγματικότητα κινείται ή πηδάει κατά τη ρίψη (15:1, 15:2, 15:3).

Είναι πολύ σημαντικό να μην επιτρέπεται να σημειώνονται τέρματα, αντικανονικά

2. Διακοπή του χρόνου (2:8)

Εκτός από τις περιπτώσεις που σημειώνονται στο άρθρο 2:8, όπου η διακοπή του χρόνου είναι υποχρεωτική, οι Διαιτητές αναμένεται να κρίνουν αν είναι απαραίτητο να διακοπεί ο χρόνος και σε άλλες περιπτώσεις. Μερικές τυπικές περιπτώσεις όπου η διακοπή του χρόνου δεν είναι υποχρεωτική, παρ' όλα αυτά υπάρχει η τάση να διακόπτεται σε κανονικές συνθήκες όπως:

- α) Εάν υπάρχουν εξωτερικές επιδράσεις, για παράδειγμα το γήπεδο πρέπει να σκουπιστεί,
- β) Εάν ένας παίκτης φαίνεται τραυματισμένος,
- γ) Εάν η ομάδα σπαταλάει χρόνο καθαρά, για παράδειγμα καθυστερεί την εκτέλεση μιας ρίψης ή ο παίκτης ρίχνει την μπάλα μακριά ή δεν την αφήνει,
- δ) Εάν, όταν η μπάλα αφού ακουμπήσει την οροφή ή ένα αντικείμενο τοποθετημένο πάνω από το γήπεδο (11:1), εξοστρακίζεται τόσο μακριά από το σημείο που θα εκτελεστεί η ρίψη, προκαλώντας μια ασυνήθιστη καθυστέρηση,
- ε) Εάν υπάρχει αντικατάσταση ενός παίκτη με έναν τερματοφύλακα για να εκτελεστεί μια ρίψη τερματοφύλακα.

Όταν οι Διαιτητές αποφασίσουν ότι είναι απαραίτητη η διακοπή του χρόνου, σε αυτές αλλά και σε άλλες περιπτώσεις, πρέπει πρώτα να λάβουν υπ' όψιν τους, αν η διακοπή του παιχνιδιού χωρίς διακοπή του χρόνου, θα έβαζε άδικα μια από τις ομάδες σε μειονεκτική θέση. Για παράδειγμα αν η μια ομάδα προηγείται με μεγάλη διαφορά στο αποτέλεσμα, τότε δεν θα ήταν απαραίτητο να διακοπεί ο χρόνος, κατά τη διάρκεια μιας σύντομης διακοπής, για να σκουπιστεί το γήπεδο. Με τον ίδιο τρόπο, αν η ομάδα η οποία βρίσκεται σε μειονεκτική θέση επειδή δεν διακόπτεται ο χρόνος, είναι η ίδια που για οποιονδήποτε λόγο καθυστερεί ή σπαταλά χρόνο, τότε είναι φανερό ότι δεν υπάρχει λόγος να διακοπεί ο χρόνος.

Ένας άλλος σημαντικός παράγοντας είναι η αναμενόμενη διάρκεια της διακοπής. Συχνά είναι δύσκολο να εκτιμηθεί η διάρκεια της διακοπής που δημιουργείται από έναν τραυματισμό, έτσι είναι ασφαλέστερο να διακοπεί ο χρόνος. Αντίθετα οι Διαιτητές δεν πρέπει να βιάζονται να διακόψουν τον χρόνο, επειδή απλά η μπάλα βγήκε από το γήπεδο.

Συχνά σε αυτές τις περιπτώσεις, η μπάλα επιστρέφει και είναι έτοιμη να παιχτεί, σχεδόν αμέσως. Σε αντίθετη περίπτωση οι Διαιτητές θα χρησιμοποιήσουν γρήγορα την εφεδρική μπάλα (3:4), για να αποφύγουν τη διακοπή του χρόνου.

Η υποχρεωτική διακοπή του χρόνου σχετικά με τη ρίψη 7-μέτρων έχει αφαιρεθεί. Είναι όμως ακόμα αναγκαίο να δίνεται η διακοπή του χρόνου, σε μερικές περιπτώσεις, βασιζόμενοι σε αντικειμενική κρίση, σύμφωνα με τις αρχές που μόλις αναφέρθηκαν. Αυτό μπορεί να συνεπάγεται καταστάσεις όπου μια από τις ομάδες καθυστερεί καθαρά την εκτέλεση, περιλαμβανομένης για παράδειγμα της αντικατάστασης του ρίπτη ή του τερματοφύλακα.

3. Διακοπή ενός λεπτού σε ομάδα (2:10) (time out ομάδος)

Κάθε ομάδα δικαιούται να πάρει μια διακοπή 1-λεπτού σε κάθε ημίχρονο του κανονικού παιχνιδιού (όχι όμως στην παράταση).

Η ομάδα που επιθυμεί να ζητήσει την διακοπή του ενός λεπτού, πρέπει να το κάνει τοποθετώντας με έναν από τους συνοδούς την πράσινη κάρτα, στο τραπέζι της γραμματείας, εμπρός στον χρονομέτρη. Συνιστάται η πράσινη κάρτα να έχει διαστάσεις περίπου 15x20 εκατοστά και να έχει ένα μεγάλο “T” σε κάθε πλευρά.

Η ομάδα μπορεί να ζητήσει τη διακοπή του χρόνου, μόνον όταν έχει την κατοχή της μπάλας (όταν η μπάλα παίζεται ή κατά τη διάρκεια μιας διακοπής). Με την προϋπόθεση ότι η ομάδα δεν θα χάσει την κατοχή της μπάλας, πριν σφυρίξει ο χρονομέτρης (σε αυτήν την περίπτωση η πράσινη κάρτα επιστρέφεται στην ομάδα), θα παραχωρηθεί αμέσως η διακοπή ενός λεπτού στην ομάδα.

Ο χρονομέτρης τότε με σφύριγμα διακόπτει το παιχνίδι και σταματά το ρολόι (2:9). Δείχνει το σήμα διακοπής του χρόνου (σήμα 15) και με τεντωμένο χέρι δείχνει προς την ομάδα που ζήτησε τη διακοπή του χρόνου.

Η πράσινη κάρτα, τοποθετείται στο τραπέζι της γραμματείας, στην πλευρά της ομάδας που ζήτησε τη διακοπή του χρόνου και παραμένει εκεί κατά τη διάρκεια της διακοπής.

Οι Διαιτητές δέχονται τη διακοπή του χρόνου για την ομάδα και ο χρονομέτρης ξεκινά ένα άλλο ρολόι, ελέγχοντας τη διάρκεια της διακοπής. Ο σημειωτής καταχωρεί τη διακοπή στο φύλλο αγώνα, για την ομάδα που τη ζήτησε.

Κατά τη διάρκεια της διακοπής, οι παίκτες και οι συνοδοί παραμένουν στην επιφάνεια της δικής τους περιοχής αναπληρωματικών, μέσα στο γήπεδο ή στην περιοχή αναπληρωματικών. Οι Διαιτητές παραμένουν στο κέντρο του γηπέδου, με την μπάλα και ένας από τους δύο μπορεί να κατευθυνθεί, για λίγο, στο τραπέζι του χρονομέτρη για διάσκεψη.

Σύμφωνα με τις ποινές του κανονισμού 16, η διακοπή ενός λεπτού σε μια ομάδα (time out ομάδος) ορίζεται ως μέρος του χρόνου αγώνα (16:10), έτσι όποια αντιαθλητική συμπεριφορά ή άλλη παράβαση τιμωρείται με τον κανονικό τρόπο. Δεν έχει σημασία αν οι παίκτες ή οι

συνοδοί που εμπλέκονται είναι μέσα ή έξω από το γήπεδο. Συνεπώς μπορεί να δοθεί κίτρινη, δίλεπτος αποκλεισμός ή αποβολή, σύμφωνα με άρθρο 16:1-3 και 16:6-9. Καθώς και για αντιαθλητική συμπεριφορά σύμφωνα με το άρθρο (8:7-10) ή για ενέργειες που εμπίπτουν στον κανονισμό 8:6β.

Μετά από 50 δευτερόλεπτα ο χρονομέτρης, ενημερώνει με ένα ηχητικό σήμα ότι το παιχνίδι θα συνεχιστεί σε δέκα δευτερόλεπτα.

Οι ομάδες είναι υποχρεωμένες να είναι έτοιμες να συνεχίσουν το παιχνίδι, όταν τελειώσει ο χρόνος της διακοπής. Το παιχνίδι ξαναρχίζει με τη ρίψη που αντιστοιχεί στην κατάσταση που υπήρχε, όταν παραχωρήθηκε η διακοπή ή αν η μπάλα παιζόταν, με ελεύθερη ρίψη υπέρ της ομάδας που ζήτησε τη διακοπή, από το σημείο που βρισκόταν η μπάλα τη στιγμή της διακοπής.

Ο χρονομέτρης ξεκινά το ρολόι με το σφύριγμα του Διαιτητή.

Σημείωση:

Εάν η IHF, οι ηπειρωτικές συνομοσπονδίες ή οι εθνικές ομοσπονδίες εφαρμόζουν αποκλίνοντες κανονισμούς σύμφωνα με τη Σημείωση κάτω από το άρθρο 2:10, κάθε ομάδα έχει το δικαίωμα να λάβει το πολύ τρεις διακοπές του ενός λεπτού κατά τη διάρκεια του κανονικού παιχνιδιού αλλά όχι κατά τη διάρκεια των παρατάσεων. Σε κάθε ημίχρονο του κανονικού χρόνου παιχνιδιού δεν επιτρέπεται να δοθούν περισσότερες από δύο διακοπές του ενός λεπτού. Μεταξύ δύο διακοπών του ενός λεπτού μιας ομάδας, ο αντίπαλος πρέπει να έχει τουλάχιστον κατοχή της μπάλας. Για κάθε ομάδα διατίθενται 3 πράσινες κάρτες με αριθμούς 1, 2 και 3 αντίστοιχα. Οι ομάδες λαμβάνουν κάρτες που φέρουν τους αριθμούς “1” και “2” στο πρώτο ημίχρονο του παιχνιδιού και τις κάρτες “2” και “3” στο δεύτερο ημίχρονο, με την προϋπόθεση ότι δεν έλαβαν περισσότερο από μία διακοπή του ενός λεπτού στο πρώτο ημίχρονο. Σε περίπτωση που έλαβαν δύο διακοπές του ενός λεπτού κατά το πρώτο ημίχρονο, λαμβάνουν μόνο την πράσινη κάρτα 3.

Εντός των τελευταίων πέντε λεπτών του κανονικού χρόνου παιχνιδιού επιτρέπεται μόνο μία διακοπή του ενός λεπτού ανά ομάδα.

4. Παθητικό παιχνίδι (7:11-12)

Α. Γενικές οδηγίες

Η εφαρμογή των κανόνων που αφορούν το παθητικό παιχνίδι, έχει σαν στόχο την προστασία από μη ελκυστικές μεθόδους παιχνιδιού και σκόπιμες καθυστερήσεις. Για αυτό απαιτείται οι Διαιτητές να διακρίνουν, σε όλη τη διάρκεια του παιχνιδιού, τις μεθόδους καθυστέρησης και να αποφασίζουν με συνεπή τρόπο.

Οι μέθοδοι καθυστέρησης του παιχνιδιού, μπορεί να εμφανίζονται σε όλες τις φάσεις επίθεσης της ομάδας, για παράδειγμα όταν η μπάλα κινείται στο γήπεδο κατά τη φάση ανάπτυξης ή κατά την τελική φάση της επίθεσης.

Το παθητικό παιχνίδι χρησιμοποιείται συχνότερα στις παρακάτω περιπτώσεις:

- η ομάδα προηγείται ελαφρά προς το τέλος του παιχνιδιού,
- η ομάδα έχει αποκλεισμένο έναν παίκτη,
- η άμυνα των αντιπάλων υπερτερεί.

Τα κριτήρια που αναφέρονται στους παρακάτω προσδιορισμούς εφαρμόζονται μόνον σε σπάνιες περιπτώσεις, αλλά πρέπει γενικά στο σύνολό τους να λαμβάνονται υπόψη από τους διαιτητές. Ειδικότερα, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο αντίκτυπος της αμυντικής δραστηριότητας σύμφωνα με τους κανόνες.

Β. Η χρησιμοποίηση του προειδοποιητικού σήματος

Το προειδοποιητικό σήμα θα δειχτεί, ιδιαίτερα στις ακόλουθες περιπτώσεις:

B1. Προειδοποιητικό σήμα όταν οι αντικαταστάσεις γίνονται αργά ή όταν η μπάλα κινείται αργά στο γήπεδο.

Χαρακτηριστικές ενδείξεις είναι:

- οι παίκτες στέκονται γύρω από το κέντρο του γηπέδου, περιμένοντας να ολοκληρωθούν οι αλλαγές,
- ο παίκτης καθυστερεί την εκτέλεση της ελεύθερης ρίψης (παίζοντας τριγύρω με την μπάλα ή προσποιούμενος ότι δεν γνωρίζει το ακριβές σημείο), της εναρκτήριας ρίψης (με αργή ανάκτηση της μπάλας από τον τερματοφύλακα, με μια ακανόνιστη μεταβίβαση προς το κέντρο), μιας ρίψης τερματοφύλακα ή πλάγιας ρίψης αφού η ομάδα έχει προειδοποιηθεί για τέτοιου είδους τακτικές καθυστέρησης,
- ο παίκτης στέκεται ακίνητος αναπηδώντας την μπάλα στο δάπεδο,
- η μπάλα παίζεται πίσω στο δικό τους μισό του γηπέδου, ακόμα και όταν οι αντίπαλοι δεν εφαρμόζουν οποιαδήποτε πίεση.

B2. Προειδοποιητικό σήμα σε συνδυασμό με μια αργή αντικατάσταση ενώ έχει ξεκινήσει η φάση της ανάπτυξης στην επίθεση.

Χαρακτηριστικές ενδείξεις είναι:

- όλοι οι παίκτες έχουν πάρει τις θέσεις τους στην επίθεση,
- η ομάδα αρχίζει τη φάση της ανάπτυξης με μεταβιβάσεις προετοιμασίας,
- η ομάδα κάνει αλλαγή αφού ήδη άρχισε αυτή η φάση.

Σχόλια:

Στην ομάδα που προσπάθησε να κάνει μια γρήγορη αντεπίθεση από το δικό της μισό του γηπέδου αλλά αφού προσέγγισε το μισό γήπεδο των αντιπάλων, έχασε την ευκαιρία να πετύχει αμέσως τέρμα, θα της επιτραπεί σε αυτό το σημείο, να κάνει μια γρήγορη αντικατάσταση παικτών.

B3. Κατά την διάρκεια μιας εξαιρετικά μεγάλης φάσης ανάπτυξης της επίθεσης.

Κατ' αρχήν θα επιτραπεί στην ομάδα να ξεκινήσει την ανάπτυξη της επίθεσης, με μεταβιβάσεις προετοιμασίας, πριν να αναμένεται να ξεκινήσει η τελική αντικειμενική ενέργεια.

Χαρακτηριστικές ενδείξεις μιας εξαιρετικά μεγάλης φάσης προετοιμασίας είναι:

- η επίθεση της ομάδας δεν οδηγεί σε οποιαδήποτε τελική επιθετική Ενέργεια,

Σχόλια:

Η τελική επιθετική ενέργεια υφίσταται, ιδιαίτερα όταν η επιτιθέμενη ομάδα χρησιμοποιεί τέτοιες μεθόδους τακτικής κατά την κίνησή της ώστε να κερδίζει πλεονέκτημα χώρου, σε βάρος των αμυνομένων ή όταν ο ρυθμός της επίθεσης αυξάνεται, σε σύγκριση με τη φάση ανάπτυξης της επίθεσης.

- οι παίκτες δέχονται επανειλημμένα την μπάλα ενώ στέκονται ακίνητοι ή απομακρύνονται από το τέρμα,
- αναπηδούν επανειλημμένα την μπάλα στο δάπεδο ενώ στέκονται ακίνητοι,
- ο επιτιθέμενος παίκτης όταν αντιμετωπίζεται από αντίπαλο απομακρύνεται πρόωρα, περιμένει από τους Διαιτητές να διακόψουν τον αγώνα ή δεν εκμεταλλεύεται το πλεονέκτημα χώρου σε βάρος του αντιπάλου,
- δραστήριες αμυντικές ενέργειες: είναι οι δραστήριες αμυντικές μέθοδοι ώστε να παρεμποδιστούν οι επιτιθέμενοι να αυξήσουν τον ρυθμό τους, επειδή οι αμυνόμενοι εμποδίζουν τις διαδρομές των κινήσεων της μπάλας και του τρεξίματος των παικτών.
- Ένα ειδικό κριτήριο για υπερβολικά μεγάλης διάρκειας φάση ανάπτυξης είναι όταν η επιτιθέμενη ομάδα δεν πετυχαίνει μια σαφή αύξηση του ρυθμού για μετάβαση, από τη φάση ανάπτυξης στην τελική φάση της επίθεσης.

Γ. Πως πρέπει να χρησιμοποιηθεί το προειδοποιητικό σήμα

Αν ο Διαιτητής (ο Διαιτητής γηπέδου είτε ο Διαιτητής γραμμής τέρματος) αναγνωρίζει την ύπαρξη παθητικού παιχνιδιού, σηκώνει το χέρι (*σήμα 17*), για να υποδείξει την απόφαση του ότι η ομάδα δεν επιδιώκει να πραγματοποιήσει ρίψη προς το τέρμα. Ο άλλος Διαιτητής πρέπει επίσης να δείξει το προειδοποιητικό σήμα.

Το προειδοποιητικό σήμα δηλώνει ότι η ομάδα που έχει την κατοχή, δεν προσπαθεί να εκμεταλλευτεί μια ευκαιρία για επιτυχία τέρματος ή ότι

επανειλημμένα καθυστερεί την επανέναρξη του παιχνιδιού.
Το σήμα διατηρείται μέχρι:

- να ολοκληρωθεί η επίθεση, ή
- να μην απαιτείται πλέον το προειδοποιητικό σήμα (δείτε πιο κάτω).

Η επίθεση, η οποία ξεκινά όταν η ομάδα αποκτήσει την κατοχή της μπάλας, θεωρείται ότι τελειώνει όταν η ομάδα επιτύχει τέρμα είτε χάσει την κατοχή.

Το προειδοποιητικό σήμα εφαρμόζεται, κανονικά, για ολόκληρη την υπόλοιπη διάρκεια της επίθεσης. Κατά τη διάρκεια όμως της επίθεσης, υπάρχουν δύο περιπτώσεις όπου δεν ισχύει πλέον η απόφαση για παθητικό παιχνίδι και το προειδοποιητικό σήμα πρέπει αμέσως, να σταματήσει:

- 1) η ομάδα που έχει την κατοχή, εκτελεί ρίψη προς το τέρμα και η μπάλα επιστρέφει στην επιτιθέμενη ομάδα, αφού αναπηδήσει στο τέρμα ή τον τερματοφύλακα απ' ευθείας ή σαν επαναφορά ή ως αποτέλεσμα πλάγιας ρίψης για την επιτιθέμενη ομάδα
- 2) παίκτης ή συνοδός της αμυνόμενης ομάδας τιμωρείται με προσωπική ποινή, σύμφωνα με το άρθρο 16, για παράβαση των κανονισμών ή αντιαθλητική συμπεριφορά.

Σε αυτές τις δύο περιπτώσεις, θα επιτραπεί στην ομάδα, που έχει την κατοχή, να αναπτύξει μια νέα φάση επίθεσης.

Δ. Μετά το δείξιμο προειδοποιητικού σήματος

Μετά το δείξιμο του προειδοποιητικού σήματος, οι διαιτητές πρέπει να επιτρέπουν στην ομάδα που κατέχει την μπάλα κάποιο χρονικό διάστημα για να ολοκληρώσει την δραστηριότητά της. Από αυτή την άποψη, το επίπεδο δεξιοτήτων και η ικανότητα εκτέλεσης των διαφόρων ηλικιακών κατηγοριών θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη.

Η ομάδα που προειδοποιείτε θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να προετοιμάσει μια στοχευμένη επιθετική ενέργεια προς το τέρμα.

Εάν η ομάδα που έχει στην κατοχή της την μπάλα δεν κάνει μια αναγνωρίσιμη προσπάθεια ώστε να επιχειρήσει ρίψη προς το τέρμα, (τα κριτήρια λήψης αποφάσεων βλ. Δ1 και Δ2), τότε ένας από τους διαιτητές αποφασίζει ότι αυτό είναι παθητικό παιχνίδι το αργότερο όταν δεν εκτελείται καμία ρίψη μετά από 6 μεταβιβάσεις (7: 11-12).

Οι ακόλουθες ενέργειες δεν θεωρούνται ως μεταβιβάσεις:

- Εάν μια απόπειρα μεταβίβασης δεν μπορεί να ελεγχθεί λόγω ενός φάουλ από αμυνόμενο παίκτη που τιμωρείται.
- Εάν μια προσπάθεια μεταβίβασης εκτρέπεται από έναν αμυνόμενο παίκτη έξω από την πλάγια γραμμή ή την εξωτερική γραμμή του τέρματος.
- Μια προσπάθεια ρίψης που έχει μπλοκαριστεί από τον αντίπαλο

Λήψη αποφάσεων – κριτήρια μετά το δείξιμο του προειδοποιητικού σήματος:

Δ1. Η επιτιθέμενη ομάδα

- Δεν υπάρχει σαφή αύξηση στον ρυθμό
- Δεν υπάρχει προσπάθεια με στόχο το τέρμα
- Ενέργειες μεταξύ ενός σε έναν από τις οποίες δεν επιτυγχάνεται πλεονέκτημα στον χώρο.
- Καθυστερήσεις στο παίξιμο της μπάλας. (π.χ. επειδή οι διάδρομοι των μεταβιβάσεων έχουν μπλοκαριστεί από την αμυνόμενη ομάδα).

Δ2. Η αμυνόμενη ομάδα

- Η αμυνόμενη ομάδα επιδιώκει να εμποδίσει την αύξηση του ρυθμού ή μια επιθετική προσπάθεια με σωστές και ενεργητικές αμυντικές μεθόδους,
- εάν η αμυντική ομάδα προσπαθήσει να διακόψει μια διαδοχική πορεία της επιτιθέμενης ομάδας, διαπράττοντας παραβάσεις σύμφωνα με τον κανόνα 8:3, αυτή η συμπεριφορά πρέπει να τιμωρείται με συνέπεια προοδευτικά.

Δ3. Σημειώσεις σχετικά με τον μέγιστο αριθμό μεταβιβάσεων

Δ3α. Πριν από την εκτέλεση της 6^{ης} μεταβίβασης:

- Αν οι διαιτητές αποφασίσουν ελεύθερη ρίψη ή πλάγια ρίψη για την επιτιθέμενη ομάδα, όταν εμφανιστεί το προειδοποιητικό σήμα, δεν διακόπτεται η καταμέτρηση των μεταβιβάσεων.
- Ομοίως, εάν μια μεταβίβαση ή μία ρίψη προς το τέρμα μπλοκάρεται από έναν παίκτη γηπέδου της αμυνόμενης ομάδας και η μπάλα πηγαίνει στην επιτιθέμενη ομάδα (ακόμη και ως ρίψη τερματοφύλακα), δεν διακόπτεται η καταμέτρηση των μεταβιβάσεων.

Δ3β. Μετά την εκτέλεση της 6ης μεταβίβασης:

- Αν μια ελεύθερη ρίψη, μια πλάγια ρίψη (ή μια ρίψη τερματοφύλακα) δίνεται στην επιτιθέμενη ομάδα μετά την 6^η μεταβίβαση, η ομάδα έχει τη δυνατότητα να συνδυάσει μια ρίψη προς το τέρμα με μία επιπλέον μεταβίβαση για να τελειώσει η επίθεση.
- Το ίδιο ισχύει και αν μια ρίψη προς το τέρμα, που εκτελέστηκε μετά την 6^η μεταβίβαση, μπλοκάρεται από την αμυνόμενη ομάδα και η μπάλα κατευθύνεται σε έναν επιτιθέμενο παίκτη ή περνάει την πλάγια γραμμή ή την εξωτερική γραμμή τέρματος. Σε αυτή την περίπτωση, η επιτιθέμενη ομάδα έχει τη δυνατότητα να ολοκληρώσει την επίθεση της κάνοντας μία επιπλέον μεταβίβαση.

Ε. Προσάρτημα

Ενδείξεις για μείωση του ρυθμού

- Ενέργειες προς τα πλάγια και όχι σε βάθος για επίτευξη τέρματος,
- Συχνά διαγώνιο τρέξιμο μπροστά από τους αμυντικούς χωρίς να ασκείται κάποια πίεση πάνω τους,
- Αποφυγή ενεργειών σε βάθος, όπως η αντιμετώπιση ενός αντιπάλου ένας εναντίον ενός, ή να μεταβιβάζουν την μπάλα μεταξύ της γραμμής περιοχής και της γραμμής ελεύθερης ρίψης,
- Οι επαναλάμβανες μεταβιβάσεις μεταξύ δύο παικτών χωρίς αύξηση του ρυθμού ή ενεργητικής προσπάθειας προς το τέρμα,
- Μεταβίβαση της μπάλας προς όλες τις θέσεις που συμμετέχουν (ακραίους παίκτες, παίκτη γραμμής και περιφερειακούς παίκτες)

χωρίς σαφή αύξηση του ρυθμού ή αναγνωρισμένη προσπάθεια για επίτευξη τέρματος.

Ενδείξεις ενεργειών 1- πάνω σε-1 (ένας εναντίον ενός) χωρίς απόκτηση πλεονεκτήματος στο χώρο.

- 1-πάνω σε-1 (ένας εναντίον ενός) σε μια ενέργεια κατά την οποία είναι φανερό ότι δεν υπάρχει περιθώριο χώρου για διέλευση. (μερικοί παίκτες έχουν κλείσει τον χώρο για μια διέλευση),
- 1-πάνω σε-1 ενεργώντας χωρίς πρόθεση για διέλευση προς το τέρμα,
- 1-πάνω σε-1 ενεργώντας απλά με πρόθεση την ανάθεση ελεύθερης ρίψης. (π.χ. αφήνοντας τον εαυτό του να “κολλήσει” ή να τερματίσει την προσπάθειά του 1-πάνω σε-1 ενώ είναι δυνατόν να διέλθει).

Ενδείξεις μεθόδων αμυντικών ενεργειών σύμφωνα με τους κανόνες

- Προσπαθώντας να μη διαπράξουν ένα σφάλμα, έτσι ώστε να αποφευχθεί η διακοπή στο παιχνίδι,
- Παρακωλύοντας τη διαδρομή κίνησης του επιτιθέμενου, πιθανών με την συμμετοχή δύο αμυντικών,
- Η κίνηση προς τα εμπρός για παρεμπόδιση των διαδρόμων μετακίνησης,
- Κινήσεις των αμυντικών προς τα εμπρός που αναγκάζουν τους επιτιθέμενους να κρατηθούν πίσω στον αγωνιστικό χώρο,
-
- Προκαλώντας τους επιτιθέμενους ώστε να μεταβιβάσουν την μπάλα πολύ πίσω σε θέσεις ακίνδυνες.

5. Εναρκτήρια ρίψη (10:3)

Σαν μια κατ' αρχήν οδηγία για τη Διευκρίνιση της παραγράφου 10:3, οι Διαιτητές πρέπει να έχουν υπ' όψιν τους, να ενθαρρύνουν τις ομάδες ώστε να χρησιμοποιούν τη γρήγορη έναρξη. Αυτό σημαίνει ότι οι Διαιτητές πρέπει να αποφεύγουν να γίνονται σχολαστικοί και δεν πρέπει να ψάχνουν ευκαιρίες για να εμποδίσουν ή να τιμωρήσουν μια ομάδα, που προσπαθεί να εκτελέσει γρήγορα.

Για παράδειγμα, οι Διαιτητές πρέπει να αποφεύγουν τις σημειώσεις ή

άλλα καθήκοντα, που δεν τους επιτρέπουν να είναι έτοιμοι να ελέγξουν γρήγορα τις θέσεις των παικτών. Ο Διαιτητής γηπέδου πρέπει να είναι έτοιμος να σφυρίξει, ακριβώς τη στιγμή που ο ρίπτης πλησιάζει στη σωστή θέση, υποθέτοντας ότι δεν υπάρχει σαφής ανάγκη να διορθωθούν οι θέσεις των άλλων παικτών. Ο Διαιτητής πρέπει επίσης να έχει στο μυαλό του, ότι οι συμπαίκτες του ρίπτη επιτρέπεται να διασχίσουν την κεντρική γραμμή, αμέσως μετά το σφύριγμα (αυτή είναι μια εξαίρεση στον βασικό κανόνα για την εκτέλεση των ρίψεων).

Αν και ο κανονισμός αναφέρει ότι ο ρίπτης πρέπει να πατάει την κεντρική γραμμή και να βρίσκεται μέσα σε 1,5 μέτρο από το κέντρο, οι Διαιτητές δεν πρέπει να είναι υπερβολικά ακριβείς και να τους απασχολούν τα εκατοστά. Το κυριότερο είναι να αποφεύγεται η αδικία και η αβεβαιότητα για τους αντιπάλους, σχετικά με το πότε και από που εκτελείται η εναρκτήρια ρίψη.

Επί πλέον τα περισσότερα γήπεδα δεν έχουν σημειωμένο το κεντρικό σημείο και σε μερικά μπορεί να διακόπτεται η κεντρική γραμμή, εξ αιτίας διαφημίσεων στο κέντρο. Σε αυτές τις περιπτώσεις, είναι σαφώς απαραίτητο να υπολογίσουν μαζί ο ρίπτης και ο Διαιτητής τη σωστή θέση. Κάθε επιμονή για ακρίβεια θα ήταν τότε εξωπραγματική και ακατάλληλη.

6. Ορισμός της “καθαρής ευκαιρίας για τέρμα” (14:1)

Για τις επιδιώξεις της παραγράφου 14:1, μια καθαρή ευκαιρία για τέρμα υπάρχει όταν:

α) ο παίκτης που ήδη έχει την μπάλα και τον έλεγχο του σώματος, στη γραμμή περιοχής τέρματος των αντιπάλων, έχει την ευκαιρία να ρίξει την μπάλα στο τέρμα, χωρίς οποιοσδήποτε αντίπαλος να μπορεί να εμποδίσει τη ρίψη, με κανονικό τρόπο.

Αυτό εφαρμόζεται επίσης εάν ο παίκτης δεν έχει ακόμη τη μπάλα στην κατοχή του αλλά είναι έτοιμος για μια άμεση υποδοχή. Αυτό δεν ισχύει όταν ο αντίπαλος είναι σε θέση και μπορεί να εμποδίσει την υποδοχή της μπάλας με σωστό τρόπο.

β) ο παίκτης που έχει την μπάλα και τον έλεγχο του σώματος τρέχοντας σε μια αντεπίθεση (ή κάνει ελιγμό) μόνος του προς τον τερματοφύλακα, χωρίς οποιοσδήποτε άλλος αντίπαλος να μπορεί να μπει εμπρός του και να σταματήσει την αντεπίθεση,

Αυτό εφαρμόζεται επίσης εάν ο παίκτης δεν έχει ακόμη τη μπάλα στην κατοχή του αλλά είναι έτοιμος για μια άμεση υποδοχή και ο αντίπαλος τερματοφύλακας μετά από σύγκρουση, σύμφωνα με το σχόλιο 8:5, εμποδίζει την υποδοχή της μπάλας. Σ' αυτή την ειδική περίπτωση, δεν παίζουν ρόλο οι θέσεις των αμυντικών παικτών.

γ) Ο τερματοφύλακας έχει εγκαταλείψει την περιοχή τέρματός του και ένας αντίπαλος με την μπάλα και έχοντας τον έλεγχο του σώματος, χωρίς να εμποδίζεται, έχει μια καθαρή ευκαιρία, να ρίξει την μπάλα στο άδαιο τέρμα.

7. Παρέμβαση από τον χρονομέτρη ή τον παρατηρητή (18:1)

Αν ο χρονομέτρης ή ο παρατηρητής παρεμβαίνουν, όταν το παιχνίδι έχει ήδη διακοπεί, τότε αυτό ξαναρχίζει με ρίψη που ανταποκρίνεται στους λόγους της διακοπής.

Αν ο χρονομέτρης ή ο παρατηρητής παρεμβαίνουν, με συνέπεια να διακοπεί ο αγώνας ενώ η μπάλα είναι στο παιχνίδι, τότε ισχύουν οι παρακάτω κανόνες:

A. Λανθασμένη αλλαγή ή αντικανονική είσοδος από έναν παίκτη (άρθρα 4:2- 3, 5-6)

Ο χρονομέτρης (ή ο παρατηρητής) πρέπει να διακόψει αμέσως το παιχνίδι, χωρίς να λάβει υπ' όψη του το "πλεονέκτημα", έννοια σύμφωνα με τα άρθρα 13:2 και 14:2. Όταν γίνονται τέτοιου είδους διακοπές, με παραβίαση που προκλήθηκε από την αμυνόμενη ομάδα, με καταστροφή μια καθαρής ευκαιρίας για τέρμα, τότε μία ρίψη 7-μέτρων πρέπει να δοθεί σύμφωνα με το άρθρο 14:1α. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις το παιχνίδι ξαναρχίζει με ελεύθερη ρίψη.

Οι υπαίτιοι παίκτες τιμωρούνται σύμφωνα με το άρθρο 16:3α. Ωστόσο στην περίπτωση της αντικανονικής εισόδου σύμφωνα με το 4:6 κατά την διάρκεια μιας καθαρής επιτυχίας για τέρμα τότε ο παίκτης τιμωρείται σύμφωνα με το άρθρο 16:6β σε συνδυασμό με το 8:10β.

B. Διακοπή για άλλους λόγους, π.χ. αντιαθλητική συμπεριφορά στην περιοχή αλλαγών

1. Παρέμβαση από τον χρονομέτρη

Ο χρονομέτρης πρέπει να περιμένει μέχρι την επόμενη διακοπή του παιχνιδιού και στη συνέχεια να ενημερώσει τον διαιτητή.

Αν παρόλα αυτά εάν ο χρονομέτρης διακόψει το παιχνίδι, ενώ η μπάλα "παίζεται", τότε το παιχνίδι ξαναρχίζει με ελεύθερη ρίψη για την ομάδα την είχε στην κατοχή της κατά την στιγμή της διακοπής.

Εάν η διακοπή οφείλεται σε παράβαση της αμυνόμενης ομάδας και έτσι χαθεί μια καθαρή ευκαιρία για τέρμα, τότε μία ρίψη 7-μέτρων πρέπει να δοθεί σύμφωνα με το άρθρο 14:1β

(Το ίδιο ισχύει εάν ο χρονομέτρης διακόψει το παιχνίδι λόγω ενός αιτήματος από ομάδα για διακοπή χρόνου (time-out) και οι διαιτητές αρνούνται την διακοπή χρόνου επειδή η χρονική στιγμή είναι λάθος. Εάν μία καθαρή ευκαιρία για τέρμα καταστραφεί λόγω της διακοπής τότε μία ρίψη 7-μέτρων πρέπει να δοθεί.)

Ο χρονομέτρης δεν έχει δικαίωμα να επιφέρει μια ποινή σε βάρος ενός παίκτη ή συνοδού ομάδας. Το ίδιο ισχύει και για τους διαιτητές, εάν δεν έχουν οι ίδιοι διαπιστώσει την παράβαση. Σε μια τέτοια περίπτωση μπορούν μόνον να κάνουν άτυπη προφορική παρατήρηση. Αν η παράβαση εμπίπτει στις αναφορές των άρθρων του κανονισμού 8:6 ή 8:10, θα πρέπει να υποβληθεί γραπτή έκθεση.

2. Διακοπή από τον παρατηρητή (delegate)

Οι τεχνικοί αντιπρόσωποι (delegates) από την διεθνή ομοσπονδία (IHF), την ηπειρωτική ομοσπονδία, ή από μία εθνική ομοσπονδία, που είναι διαπιστευμένοι σε ένα παιχνίδι, έχουν το δικαίωμα να ενημερώσουν τους διαιτητές για κάποια απόφασή τους κατά παράβαση των κανόνων (εκτός από την περίπτωση όπου ο διαιτητής αποφασίζει με βάση την παρατήρηση των φάσεων) ή για παράβαση των κανόνων στην περιοχή αλλαγών.

Ο παρατηρητής μπορεί να διακόψει το παιχνίδι αμέσως. Στην περίπτωση αυτή το παιχνίδι ξαναρχίζει με ελεύθερη ρίψη από την ομάδα που δεν διέπραξε την παράβαση που οδήγησε στη διακοπή.

Εάν η διακοπή οφείλεται σε παράβαση της αμυνόμενης ομάδας και διακοπή προκαλεί την καταστροφή μιας καθαρής ευκαιρίας για τέρμα, τότε μια ρίψη 7-μέτρων πρέπει να δοθεί σύμφωνα με το άρθρο 14:1α

Οι διαιτητές είναι υποχρεωμένοι να επιφέρουν προσωπικές ποινές σύμφωνα με τις οδηγίες του παρατηρητή.

Τα γεγονότα που σχετίζονται με την παραβίαση των άρθρων 8:6 ή 8:10 πρέπει να αναφέρονται γραπτώς.

8. Τραυματισμένος παίκτης (4:11)

Εάν ένας παίκτης φαίνεται να τραυματίστηκε στο γήπεδο, πρέπει να ληφθούν τα εξής μέτρα:

α) Αν οι διαιτητές είναι απολύτως βέβαιοι ότι ο τραυματισμένος παίκτης χρειάζεται ιατρική περίθαλψη στο γήπεδο, θα δείξουν αμέσως τα σήματα 15 και 16. Καθώς, ο παίκτης πρέπει να τηρεί τους όρους του άρθρου 4:11, 2^η παράγραφος μετά τη λήψη της ιατρικής βοήθειας.

Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, οι διαιτητές θα ζητήσουν από τον παίκτη να βγει για να λάβει ιατρική βοήθεια έξω από το γήπεδο. Αν αυτό δεν είναι δυνατό για τον ενδιαφερόμενο παίκτη, οι διαιτητές θα δείξουν τα σήματα 15 και 16. Ισχύει το άρθρο 4:11 2^η παράγραφος.

Οι παραβιάσεις αυτών των άρθρων θα τιμωρούνται ως αιτία αντιαθλητικής συμπεριφοράς.

Εάν ένας παίκτης, ο οποίος πρέπει να εγκαταλείψει το γήπεδο για διάρκεια τριών επιθέσεων, τιμωρηθεί με αποκλεισμό 2 λεπτών, του επιτρέπεται να επανέλθει στο γήπεδο μετά το τέλος της ποινής, ανεξάρτητα από τον αριθμό των επιθέσεων που έχουν παιχτεί.

Εάν οι συνοδοί της ομάδας αρνούνται να παράσχουν την απαραίτητη βοήθεια σε παίκτη, ο “υπεύθυνος συνοδός της ομάδας” τιμωρείται προοδευτικά (βλ. άρθρο 4: 2, 3η παράγραφος).

β) Ο χρονομέτρης και ο σημειωτής ή οι παρατηρητές είναι υπεύθυνοι για την καταμέτρηση του αριθμού των επιθέσεων. Ενημερώνουν την ενδιαφερόμενη ομάδα αμέσως μόλις επιτρέπεται στον παίκτη να επανεισέλθει στο γήπεδο.

Μια επίθεση ξεκινά με την κατοχή της μπάλας και τελειώνει όταν σημειωθεί ένα γκολ ή όταν η επιτιθέμενη ομάδα χάνει την μπάλα.

Αν η ομάδα έχει στην κατοχή της την μπάλα όταν ο παίκτης της χρειάζεται ιατρική περίθαλψη, αυτή η επίθεση θεωρείται ως η πρώτη επίθεση.

γ) Το άρθρο 4:11, 2^η παράγραφος δεν ισχύει στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- αν η απαιτούμενη ιατρική περίθαλψη που αφορά τον τραυματισμό στο γήπεδο είναι αποτέλεσμα παράνομης ενέργειας από αντίπαλο που έχει τιμωρηθεί προοδευτικά από τους διαιτητές,
- εάν ο τερματοφύλακας χτυπηθεί από την μπάλα στο κεφάλι και η παροχή ιατρικής περίθαλψης στο εσωτερικό του γηπέδου είναι απαραίτητη.

Κανονισμοί για την Περιοχή των Αναπληρωματικών

1. Οι περιοχές αναπληρωματικών βρίσκονται έξω από την πλάγια γραμμή, αριστερά και δεξιά από την προέκταση της κεντρικής γραμμής, μέχρι το τέλος των καθισμάτων της αντίστοιχης ομάδας (συμβατά με τη σειρά καθισμάτων, όσον αυτό είναι επιτρεπτό) και πίσω από τα καθίσματα, αν υπάρχει χώρος (Διάγραμμα 1).

Οι κανονισμοί για τις διοργανώσεις της Διεθνούς (IHF) και της ηπειρωτικής συνομοσπονδίας (EHF) επιβάλλουν τα καθίσματα των ομάδων και η “ζώνη προπονητή” να αρχίζουν σε απόσταση 3,5 μέτρων, από την κεντρική γραμμή. Αυτή είναι επίσης και μια σύσταση για τους αγώνες όλων των άλλων επιπέδων.

Δεν επιτρέπεται να τοποθετούνται αντικείμενα, οιοδήποτε είδους, στην πλάγια γραμμή εμπρός από τα καθίσματα των ομάδων (τουλάχιστον για 8 μέτρα από την κεντρική γραμμή).

2. Στην περιοχή των αναπληρωματικών μπορούν να βρίσκονται μόνο οι παίκτες και οι συνοδοί που είναι γραμμένοι στο φύλλο αγώνα (4:1-2).

Αν είναι απαραίτητος μεταφραστής, θα καταλάβει μια θέση πίσω από τα καθίσματα της ομάδας.

3. Οι συνοδοί στην περιοχή των αναπληρωματικών πρέπει να φορούν πλήρη πολιτική είτε αθλητική ενδυμασία. Χρώματα τα οποία μπορούν να δημιουργήσουν σύγχυση με τους παίκτες γηπέδου της αντίπαλης ομάδας δεν επιτρέπονται.

4. Ο χρονομέτρης και ο σημειωτής υποστηρίζουν τους Διαιτητές, στην επίβλεψη της περιοχής των αναπληρωματικών, πριν και κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού.

Αν πριν την έναρξη του παιχνιδιού, υπάρχουν παραβάσεις του κανονισμού που αφορούν την περιοχή των αναπληρωματικών, δεν θα αρχίσει το παιχνίδι, μέχρι να διορθωθούν αυτές οι παραβάσεις. Αν οι κανονισμοί αυτοί παραβιάζονται κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού, δεν θα ξεκινήσει το παιχνίδι μετά την επόμενη διακοπή, αν δεν διευθετηθεί το ζήτημα.

5. Οι συνοδοί της ομάδας έχουν δικαίωμα και καθήκον να καθοδηγούν και να διευθύνουν την ομάδα τους, ακόμα και κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού, με

δίκαιο και αθλητικό πνεύμα, μέσα στο πλαίσιο των κανονισμών. Κατ' αρχήν πρέπει να κάθονται στα καθίσματα της ομάδας.

Οι συνοδοί **επιτρέπεται** να περιφέρονται στη “ζώνη προπονητή”. η “ζώνη προπονητή” είναι η περιοχή μπροστά από τον πάγκο, εάν αυτό είναι εφικτό και πίσω από αυτόν.

Οι κινήσεις και οι θέσεις στη “ζώνη προπονητή” επιτρέπονται με σκοπό να δίνουν συμβουλές τακτικής και να προσφέρουν ιατρική βοήθεια. Σε γενικές γραμμές μόνο ένας συνοδός από την ομάδα μπορεί να είναι όρθιος ή να κινείται τη φορά. Ωστόσο η θέση του ή η συμπεριφορά του θα πρέπει να είναι τέτοια ώστε να μη παρεμβαίνει σε ενέργειες των παικτών που βρίσκονται στο γήπεδο. Σε περίπτωση παραβίασης αυτών των κανονισμών, ο συνοδός τιμωρείται προοδευτικά.

Βεβαίως επιτρέπεται σε ένα συνοδό της ομάδας να εγκαταλείψει τη “ζώνη προπονητή”, όταν αυτός θέλει άμεσα να καταθέσει την “πράσινη κάρτα” ζητώντας διακοπή ενός λεπτού για την ομάδα του (τάιμ άουτ). Ωστόσο απαγορεύεται στο συνοδό να εγκαταλείψει τη “ζώνη προπονητή” και να περιμένει στο τραπέζι της γραμματείας με την “πράσινη κάρτα” τη στιγμή που θα ζητήσει διακοπή ενός λεπτού για την ομάδα του (τάιμ άουτ).

Ο “υπεύθυνος συνοδός ομάδας” μπορεί επίσης να εγκαταλείψει τη “ζώνη προπονητή” σε ειδικές περιπτώσεις, όπως για παράδειγμα για απαραίτητη επαφή με το χρονομέτρη ή τον σημειωτή.

Κατ' αρχήν οι παίκτες στην περιοχή των αναπληρωματικών, πρέπει να κάθονται στα καθίσματα της ομάδας.

Επιτρέπεται όμως στους παίκτες:

να περιφέρονται πίσω από τα καθίσματα για να προθερμανθούν, χωρίς την μπάλα, με την προϋπόθεση ότι υπάρχει επαρκής χώρος και δεν θα προκαλούν αναστάτωση.

Δεν επιτρέπεται στους συνοδούς της ομάδας ή τους παίκτες:

- να επεμβαίνουν ή να προσβάλουν τους Διαιτητές, τους παρατηρητές, τον χρονομέτρη, τον σημειωτή, τους παίκτες, τους συνοδούς ή τους θεατές, συμπεριφερόμενοι με προκλητικό τρόπο, να διαμαρτύρονται ή να συμπεριφέρονται με διαφορετικό ανταθλητικό τρόπο (λόγια, εκφράσεις ή χειρονομίες),
- να εγκαταλείψουν την περιοχή των αναπληρωματικών για να επηρεάσουν τον αγώνα.

Οι συνοδοί και οι παίκτες, γενικά, αναμένεται να παραμένουν στην περιοχή αναπληρωματικών, της ομάδας τους. Αν παρ' όλα αυτά ένας συνοδός εγκαταλείψει την περιοχή αναπληρωματικών για μια άλλη θέση, χάνει το δικαίωμα να καθοδηγεί και να διευθύνει την ομάδα του και πρέπει να επιστρέψει στην περιοχή αναπληρωματικών, για να αποκτήσει πάλι αυτό το δικαίωμα.

Γενικότερα, οι παίκτες και συνοδοί παραμένουν κάτω από τη δικαιοδοσία των Διαιτητών, καθ' όλη τη διάρκεια του παιχνιδιού και ο κανονισμός για τις προσωπικές ποινές εφαρμόζεται επίσης αν ο παίκτης ή ο συνοδός, αποφασίσει να μετακινηθεί σε μια θέση, μακριά από το γήπεδο και την περιοχή αναπληρωματικών. Επομένως η ανταθλητική συμπεριφορά, η σοβαρή ανταθλητική συμπεριφορά και η ακραία ανταθλητική συμπεριφορά θα τιμωρηθούν με τον ίδιο τρόπο, σαν να είχαν γίνει στο γήπεδο ή την περιοχή των αναπληρωματικών.

6. Αν παραβιάζονται οι κανονισμοί της περιοχής αναπληρωματικών, οι Διαιτητές είναι υποχρεωμένοι να ενεργήσουν σύμφωνα με τα άρθρα 4:2 3^η παράγραφος, 16:1β, 16:3δ-στ ή 16:6β-δ (παρατήρηση, αποκλεισμός, αποβολή).